

แรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา
สังกัดสถาบันการพลศึกษา

ยงยุทธ ลาदनอก

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี

พ.ศ. 2562

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

แรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา

สังกัดสถาบันการพลศึกษา

ยงยุทธ ลาदनอก

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี
พ.ศ. 2562
ลิขสิทธิ์เป็นของสถาบันการพลศึกษา

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

บทคัดย่อ

ชื่อวิทยานิพนธ์   แรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา
 สังกัดสถาบันการพลศึกษา

ชื่อ-สกุลผู้วิจัย   นายยงยุทธ ลาदनอก

ชื่อปริญญา   ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา, คณะ   พลศึกษา ศึกษาศาสตร์

ปีที่ส่งวิทยานิพนธ์   2562

ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1. รองศาสตราจารย์ ดร.นัยนา บุพพวงษ์
2. ดร.เพิ่มพร บุพพวงษ์

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษา ซึ่งขั้นตอนการทำวิจัย 4 ขั้นตอน (1) ศึกษาทฤษฎี เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (2) สร้างต้นร่างแบบสอบถามแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของเด็กนักเรียนโรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษา (3) นำต้นร่างแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำ ปรับปรุง ตรวจสอบ ความครอบคลุม ความเหมาะสม (4) การหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้ 1) หากคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องความคิดเห็น (IOC) 2) หากคุณภาพด้านความเที่ยงตรงของเครื่องมือ จากนักเรียนซึ่งเป็นกีฬามวยสากลสมัครเล่นโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษาจำนวน 224 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .87 แบบสอบถามดังกล่าวประกอบด้วย 6 ด้าน คือ (1) ด้านสุขภาพอนามัย (2) ด้านรายได้และผลประโยชน์ (3) ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ (4) ด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้อง (5) ด้านเกียรติยศชื่อเสียง (6) ด้านความก้าวหน้าในอนาคต วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที (t-test, independent) และทดสอบแบบค่าเอฟ (f-test)

ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬา มวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ระหว่างเพศชายและเพศหญิง พบว่า มีความแตกต่างกัน ในด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ระหว่างช่วงอายุ 12- 14 ปี 15-16 ปี และ 17-มากกว่า 18 ปี พบว่า มีความแตกต่างกัน ในด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านความก้าวหน้าในอนาคต ระหว่างประสบการณ์การชมมวย 1-2 ปี 3-4 ปี และมากกว่า 4 ปี พบว่า แตกต่างกันในทุกด้าน

การวิจัยครั้งนี้พบว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬา มวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา เป็นแรงกระตุ้นที่ช่วยให้นักกีฬาเกิดแรงจูงใจในการเล่นกีฬามากยิ่งขึ้น และเป็นการกระตุ้นแรงจูงใจด้าน ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านความก้าวหน้าในอนาคต ของนักกีฬา ผลวิจัยครั้งนี้ ยังได้เป็นแนวทางในการพัฒนาส่งเสริมให้นักกีฬามวยสากลสมัครเล่น และปลูกฝังให้นักกีฬามีความรัก ความสนใจในกีฬามวยสากลสมัครเล่นเป็นอันดับแรก ซึ่งควรนำผลที่ได้รับจากการวิจัยในครั้งนี้ไปใช้เป็นข้อมูลในการสร้างแรงจูงใจให้กับนักกีฬาเพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนา วงการมวยสากลสมัครเล่นต่อไป

คำสำคัญ: แรงจูงใจ กีฬามวยสากลสมัครเล่น

ABSTRACT

Thesis Title	Sports School Students' Motivation in Doing Amateur Boxing under Institute of Physical Education
Student's name	Mr. Yongyut Ladnok
Degree	Master of Education
Disciplines, Faculty	Physical Education, Faculty of Education
Year	2019
Advisory Committee	<ol style="list-style-type: none"> 1. Assoc. Prof. Naiyana Buppawong, Ph.D. 2. Mr. Permporn Buppawong, Ph.D.

The purposes of this research were to investigate and compare sports school students' motivation in doing amateur boxing under Institute of Physical Education.

This research consisted of four stages: (1) reviewing related documentaries and researches; (2) constructing the drafted questionnaire on sports school students' motivation in doing amateur boxing under Institute of Physical Education; (3) presenting the drafted questionnaire to the research advisors and asking them for quality examination and suggestion; (4) examining the quality of the questionnaire: 1) the IOC by a panel of

five experts and 2) the reliability from 224 students who were sports school amateur boxers. The constructed questionnaire, the reliability of which was found at 0.87, comprised six aspects: (1) health and sanitation, (2) income and benefits, (3) admiration, aptitude and interest, (4) related personnel, (5) dignity and honor, and (6) future advancement. The data analysis was conducted in terms of frequency distribution, percentage, arithmetic average, standard deviation, t-test independent and F-test One Way ANOVA.

The findings revealed that differences between males and females were found in health and sanitation, income and benefits, admiration, aptitude and interest, and related personnel. Also, differences among the ages of 12-14 years old, 15-16 years old, and 17 years old and above were found in health and sanitation, income and benefits, admiration, aptitude and interest, dignity and honor, and future advancement. Furthermore, differences among the boxing experience consisting 1-2 years, 3-4 years and more than 4 years were found in all separated aspects.

There can be no doubt that sports school students' motivation in doing amateur boxing under Institute of Physical Education can arouse the athletes to be eager to play sports and can be the athletes' motivation encouragement in health and sanitation, income and benefits, admiration, aptitude and interest, related personnel, dignity and honor, and future advancement. The results of this research can be the guidelines for developing and embedding the athletes to become more appreciated and interested in doing amateur boxing.

Keywords: motivation, amateur boxing

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความอนุเคราะห์ และช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.นัยนา บุพพวงษ์ และ ดร.เพิ่มพร บุพพวงษ์ ที่ได้กรุณาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ให้คำแนะนำช่วยเหลือ แก้ไข และปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี ผู้วิจัย ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพัชรีน เขมรัตน์ ดร.โรแมน บุญถม ดร.วิชาญ มะวิญชร นาวาเอกทวีวัฒน์ อิสลาม นาวาอากาศตรีทรงศักดิ์ แก่นท้าว ที่กรุณาได้รับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและให้คำแนะนำในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และให้ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์อย่างมากในการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ นายสมชาย ประเสริฐศรี รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษาประจำ วิทยาเขตสุพรรณบุรี ที่ให้การสนับสนุน ให้ความอนุเคราะห์ในทุกด้าน ขอกราบขอบพระคุณครู อาจารย์ทุกท่าน ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้จนกระทั่งผู้วิจัยสามารถศึกษาค้นคว้าข้อมูลและจัดทำ วิทยานิพนธ์จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี ขอขอบคุณผู้ฝึกสอน นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นโรงเรียนกีฬา สังกัด สถาบันการพลศึกษา ที่ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูล

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ที่ให้กำเนิดและเลี้ยงดูเป็นอย่างดี คอยอบรม สั่งสอนให้เป็นคนดี มีคุณธรรม และดูแลเอาใจใส่ในทุก ๆ ด้าน นักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ที่คอยเป็น กำลังใจให้แก่ผู้วิจัยเสมอมา ถ้าหากผลงานวิจัยมีสิ่งดีงามและเป็นประโยชน์ ผู้วิจัยขอมอบให้แก่ผู้มีพระคุณทุกท่านที่กล่าวมาแล้ว

ยงยุทธ ลาदनอก

สารบัญ

	หน้า	
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก	
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ค	
กิตติกรรมประกาศ.....	จ	
สารบัญตาราง.....	ช	
สารบัญภาพ.....	ฎ	
บทที่		
1	บทนำ.....	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
	ขอบเขตของการวิจัย.....	3
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
	ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	4
	กรอบแนวคิดการวิจัย.....	5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
	แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจ.....	6
	ความหมายของแรงจูงใจ.....	6
	ความสำคัญและประโยชน์ของแรงจูงใจ.....	7
	ทฤษฎีแรงจูงใจ.....	9
	ประเภทของแรงจูงใจ.....	25
	องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ.....	28
	แรงจูงใจกับการเล่นกีฬา.....	30
	ประวัติกีฬามวยสากลสมัครเล่น.....	37
	ประวัติกีฬามวยสากลสมัครเล่นในประเทศไทย.....	37
	ประวัติกีฬามวยสากลสมัครเล่นในต่างประเทศ.....	40
	ประวัติโรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา..	41

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	42
งานวิจัยในประเทศ.....	42
งานวิจัยต่างประเทศ.....	44

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	47
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	47
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	48
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	51
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
5	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	77
	สรุปผลการวิจัย.....	77
	อภิปรายผลการวิจัย.....	79
	ข้อเสนอแนะ.....	85
	บรรณานุกรม.....	87
	ภาคผนวก.....	90
	ภาคผนวก ก.....	91
	ภาคผนวก ข.....	122
	ประวัติผู้วิจัย.....	124

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
3.1 แสดงจำนวนประชากร	48
4.1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานข้อมูลพื้นฐานของประชากร จำแนกตามเพศ อายุ ประสบการณ์ในการชกมวยสากลสมัครเล่น (N=224).....	54
4.2 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านสุขภาพ อนามัย ระหว่างเพศชายและเพศหญิง.....	55
4.3 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านรายได้ และผลประโยชน์ ระหว่างเพศชายและเพศหญิง.....	56
4.4 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ระหว่างเพศชายและเพศหญิง.....	57
4.5 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ระหว่างเพศชายและเพศหญิง.....	58
4.6 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น	

	ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านเกียรติยศชื่อเสียงจำแนกตามระหว่างเพศชายและเพศหญิง.....	59
4.7	เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านความก้าวหน้าในอนาคตระหว่างเพศชายและเพศหญิง.....	60
4.8	เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านสุขภาพอนามัย ระหว่างช่วงอายุ 12-14 ปี 15-16 ปี และ17-มากกว่า 18 ปี.....	61

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า	
4.9	เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านรายได้ และผลประโยชน์ระหว่างช่วงอายุ 12-14 ปี 15-16 ปี และ17-มากกว่า 18 ปี.....	62
4.10	เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ระหว่างช่วงอายุ 12-14 ปี 15-16 ปี และ17-มากกว่า 18 ปี.....	63
4.11	เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องระหว่างช่วงอายุ 12-14 ปี 15-16 ปี และ17-มากกว่า 18 ปี.....	64
4.12	เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านเกียรติยศชื่อเสียงระหว่างช่วงอายุ 12-14 ปี 15-16 ปี และ17-มากกว่า 18 ปี.....	66

4.13	เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลสมัครเล่น ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านความก้าวหน้าในอนาคต ระหว่างช่วงอายุ 12-14 ปี 15-16 ปี และ 17-มากกว่า 18 ปี.....	67
4.14	เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลสมัครเล่น ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษาด้านสุขภาพอนามัย ระหว่างประสบการณ์การชมมวย 1-2 ปี 3-4 ปี และมากกว่า 4 ปี.....	68
4.15	เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลสมัครเล่น ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านรายได้ และผลประโยชน์ ระหว่างประสบการณ์การชมมวย 1-2 ปี 3-4 ปี และมากกว่า 4 ปี.....	69
4.16	เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลสมัครเล่น ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ระหว่างประสบการณ์การชมมวย 1-2 ปี, 3-4 ปี และมากกว่า 4 ปี...	70

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
4.17	เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลสมัครเล่น ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ระหว่างประสบการณ์การชมมวย 1-2 ปี, 3-4 ปี และมากกว่า 4 ปี.....	71
4.18	เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลสมัครเล่น ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ระหว่างประสบการณ์การชมมวย 1-2 ปี, 3-4 ปี และมากกว่า 4 ปี.....	73
4.19	เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลสมัครเล่น	

ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านความก้าวหน้าในอนาคต ระหว่างประสบการณ์การชกมวย 1-2 ปี, 3-4 ปี และมากกว่า 4 ปี.....	75
---	----

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
2.1 ลำดับชั้นแรงงูใจของมาสโลว์.....	11

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันประเทศไทยได้ให้ความสำคัญในการสนับสนุนทางด้านการศึกษาและทางด้านกีฬา มากขึ้นโดยมีเป้าหมายในการตั้งโรงเรียนกีฬาที่มีมาตรฐานให้ครบทุกจังหวัด ทั้งในกรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัดเพื่อส่งเสริมและพัฒนาทางด้านกีฬาขั้นพื้นฐานของชาติ โดยมุ่งเน้นการวางรากฐาน การกีฬาที่ถูกต้องให้แก่เยาวชน เพื่อให้สามารถยกระดับความสามารถของตนได้ขึ้นไปจนถึงระดับเป็น ตัวแทนประเทศในการแข่งขันกีฬาระดับชาติและนานาชาติ สามารถสร้างชื่อเสียงให้ประเทศชาติ ตลอดจนยกระดับมาตรฐานการกีฬาของประเทศให้สูงขึ้น (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2529: 25)

แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555-2559) ได้มุ่งหวังให้คนไทยได้รับการส่งเสริม การออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างถูกต้องจนเป็นวิถีชีวิต มีสุขภาพและสมรรถภาพที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม มีน้ำใจนักกีฬาเพื่อหลอมรวมเป็นหนึ่งเดียวสู่ความสามัคคีและสมานฉันท์ มีการบริหารจัดการ กีฬาทุกมิติอย่างเป็นระบบ โดยใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาพัฒนาศักยภาพนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ อย่างมีมาตรฐานระดับสากล รวมทั้งให้การกีฬาเป็นแหล่งสร้างรายได้ สร้างอาชีพ และการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมของประเทศควบคู่กันไป ในปัจจุบันประเทศไทยให้ความสำคัญกับการกีฬาเพิ่มขึ้น โดยมีหน่วยงานของภาครัฐได้ดำเนินการก่อตั้งศูนย์กีฬาที่มีมาตรฐานเพื่อให้ประชาชนหรือบุคคลทั่วไป ที่ต้องการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. 2550: 27)

กีฬามวยสากลสมัครเล่นในประเทศไทยเป็นกีฬาประเภทหนึ่งที่ได้รับคามนิยมและแพร่หลาย ทั่วโลกซึ่งจะเห็นได้จากการจัดการแข่งขันมวยสากลสมัครเล่นในรายการต่าง ๆ โดยมีการจัดการแข่งขัน ทั้งในระดับประเทศและต่างประเทศ รวมถึงการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย การแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬาแห่งชาติ และการแข่งขันในระดับโรงเรียนกีฬาแห่งประเทศไทย ซึ่งมีการเปิดรับสมัครคัดเลือกนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทุก ๆ ปี เพื่อเป็นการสร้างทรัพยากรรุ่นใหม่ โดยมีการฝึกและพัฒนานักกีฬาระดับเยาวชนและเยาวชนเพื่อเป็นตัวแทนในระดับชาติ การแข่งขันในระดับ นานาชาติ อาทิ กีฬาซีเกมส์ กีฬาเอเชียนเกมส์ กีฬาโอลิมปิก และมีนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่เป็น ต้นแบบแก่นักกีฬา คือ สมรักษ์ คำสิงห์ ที่ได้เหรียญทองโอลิมปิกเป็นคนแรกของประเทศไทย โดยทำให้

นักกีฬามีแรงจูงใจในการที่จะชกมวยสากลสมัครเล่น เป็นแบบอย่างของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น คือ สมรักษ์ คำสิงห์ เพราะ สมรักษ์ คำสิงห์ ชกมวยได้รับทั้งชื่อเสียง เงินทอง จนทำให้นักกีฬาทั้งเด็ก และผู้ใหญ่เกิดแรงจูงใจในการที่จะชกมวยสากลสมัครเล่น เป็นต้น

โรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา เป็นองค์กรหนึ่งที่รัฐจัดตั้งขึ้นตามมติคณะรัฐมนตรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) จัดการศึกษาและกีฬาสำหรับเด็กและเยาวชนที่มีความถนัดและความสามารถพิเศษด้านการศึกษา โดยให้มีโอกาสได้รับการส่งเสริมและพัฒนาความสามารถทางด้านการกีฬาให้สูงสุดไปพร้อม ๆ กับการพัฒนาอารมณ์ สังคม และสติปัญญา 2) เตรียมและผลิตนักกีฬาให้มีความสามารถ และมีคุณภาพเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาในระดับชาติและนานาชาติ ทัดเทียมนานาชาติอารยประเทศ และ 3) ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัยเพื่อพัฒนามาตรฐานการกีฬาและนักกีฬาของประเทศ โดยปัจจุบัน โรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ทั้ง 11 แห่ง มีการเปิดสอนกีฬาที่หลากหลายตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งโรงเรียนกีฬาและตามความต้องการของชุมชน รวมถึงกีฬามวยสากลสมัครเล่น ซึ่งเป็นหนึ่งในกีฬาที่เปิดสอนในโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ทั้งหมด 9 แห่ง ได้แก่ 1) โรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น 2) โรงเรียนกีฬาจังหวัดตรัง 3) โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครสวรรค์ 4) โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครศรีธรรมราช 5) โรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา 6) โรงเรียนกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ 7) โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี 8) โรงเรียนกีฬาจังหวัดอ่างทอง และ 9) โรงเรียนกีฬาจังหวัดอุบลราชธานี แต่จากสภาพความเป็นจริงที่พบจากการศึกษาสถิติการสมัครเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนกีฬา จะเห็นได้ว่ากีฬามวยสากลสมัครเล่นที่เปิดสอนในแต่ละโรงเรียนกีฬานั้นนักเรียนให้ความสนใจที่จะเข้าศึกษาต่อยังมีจำนวนน้อย รวมถึงผลงานของนักกีฬาที่เข้าร่วมแข่งขันในระดับต่าง ๆ ยังไม่บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ทั้งในระดับชาติและนานาชาติ

การแข่งขันกีฬามวยสากลสมัครเล่นจะประสบความสำเร็จได้นั้นอีกหนึ่งปัจจัยหลักที่มีความสำคัญ คือ สภาพจิตใจหรือแรงจูงใจ ซึ่งสอดคล้องกับ ไพโรจน์ สายแก้ว (2553: 14) กล่าวว่าไว้ว่า ลักษณะของนักกีฬาที่จะประสบความสำเร็จนั้น นักกีฬาต้องมีความกังวลใจน้อย สมาธิดี เชื่อมมั่นในตนเอง มองผลงานตนเองเป็นเรื่องใหญ่ที่สุดและมีแรงจูงใจมาก ดังนั้น พลังแรงจูงใจจึงเป็นสิ่งที่ผู้ฝึกสอนควรคำนึงถึงเป็นอย่างมากและเป็นหน้าที่ของผู้ฝึกสอนที่จะต้องหาวิธีกระตุ้นหรือสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับนักกีฬาของตน สอดคล้องกับ เฉลิมรัฐ ทองศิริมณีรัตน์ (2551: 128) ซึ่งกล่าวเอาไว้ว่า แรงจูงใจเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งที่จะช่วยกระตุ้นและพัฒนาให้นักกีฬาได้มีความตั้งใจทุ่มเทกำลังกายในการฝึกซ้อมกีฬา เพื่อประสบผลสำเร็จในการแข่งขัน ซึ่งจะต้องมีแรงจูงใจประกอบกันหลายด้าน เช่น

ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านความก้าวหน้าในอนาคต

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้ฝึกสอนกีฬามวยสากลสมัครเล่น จึงมีความสนใจ ที่จะศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา เพื่อหาข้อค้นพบถึงแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น ซึ่งสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการจูงใจให้ผู้ที่มีความสนใจ มีความพร้อม และมีความเหมาะสมเลือกเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นให้มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับผู้ฝึกสอนและผู้เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการและพัฒนากีฬามวยสากลสมัครเล่นไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา จำแนกตามเพศ อายุ และประสบการณ์ในการเล่น
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา 6 ด้าน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ที่เล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นกลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 224 คน จากโรงเรียนกีฬา 9 แห่ง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่
  - 1.1 เพศ จำแนกเป็น
    - 1.1.1 ชาย
    - 1.1.2 หญิง
  - 1.2 อายุ จำแนกเป็น
    - 1.2.1 อายุ 12 ปี-14 ปี
    - 1.2.2 อายุ 15 ปี-16 ปี
    - 1.2.3 อายุ 17- มากกว่า 18 ปี

1.3 ประสบการณ์ในการชมมวยสากลสมัครเล่น จำแนกเป็น

1.3.1 1-2 ปี

1.3.2 3-4 ปี

1.3.3 มากกว่า 4 ปี

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ แรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา 6 ด้าน ได้แก่

2.1 ด้านสุขภาพอนามัย

2.2 ด้านรายได้และผลประโยชน์

2.3 ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ

2.4 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

2.5 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง

2.6 ด้านความก้าวหน้าในอนาคต

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แรงจูงใจ หมายถึง สิ่งที่เราและแรงกระตุ้นทำให้บุคคลนั้น ๆ เกิดความพยายาม และมีความต้องการในการประสบความสำเร็จเพื่อให้บรรลุเป้าหมายนั้นตามต้องการ

2. แรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น หมายถึง ภาวะใด ๆ หรือสิ่งเร้าที่กระตุ้นให้นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมีความสนใจและทุ่มเทในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยแบ่งออกเป็น 6 ด้าน ดังนี้

2.1 ด้านสุขภาพอนามัย หมายถึง ภาวะแห่งความสมบูรณ์ทางร่างกาย จิตใจ และการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมด้วยดี

2.2 ด้านรายได้และผลประโยชน์ หมายถึง สามารถสร้างรายได้ที่ได้รับจากการชมมวยสากลสมัครเล่น และประโยชน์ที่จะได้รับจากการชมมวยสากลสมัครเล่น เช่น การได้รับทุนการศึกษา การมีงานทำ เป็นต้น

2.3 ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ หมายถึง ความสนใจในกีฬามวยสากลสมัครเล่น

2.4 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง หมายถึง พ่อ แม่ ญาติ พี่น้อง และเพื่อนนักกีฬา

2.5 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง หมายถึง คุณงามความดีของนักกีฬา ที่มีคนพูดถึงแซ่ซ้องสรรเสริญเยินยอจากการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น

2.6 ด้านความก้าวหน้าในอนาคต หมายถึง การได้ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา และได้ทำงานในตำแหน่งงานที่สูงขึ้น

3. นักกีฬามวยสากลสมัครเล่น หมายถึง นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่กำลังศึกษาในโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา

4. โรงเรียนกีฬา หมายถึง โรงเรียนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดการเรียนการสอนแก่นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา

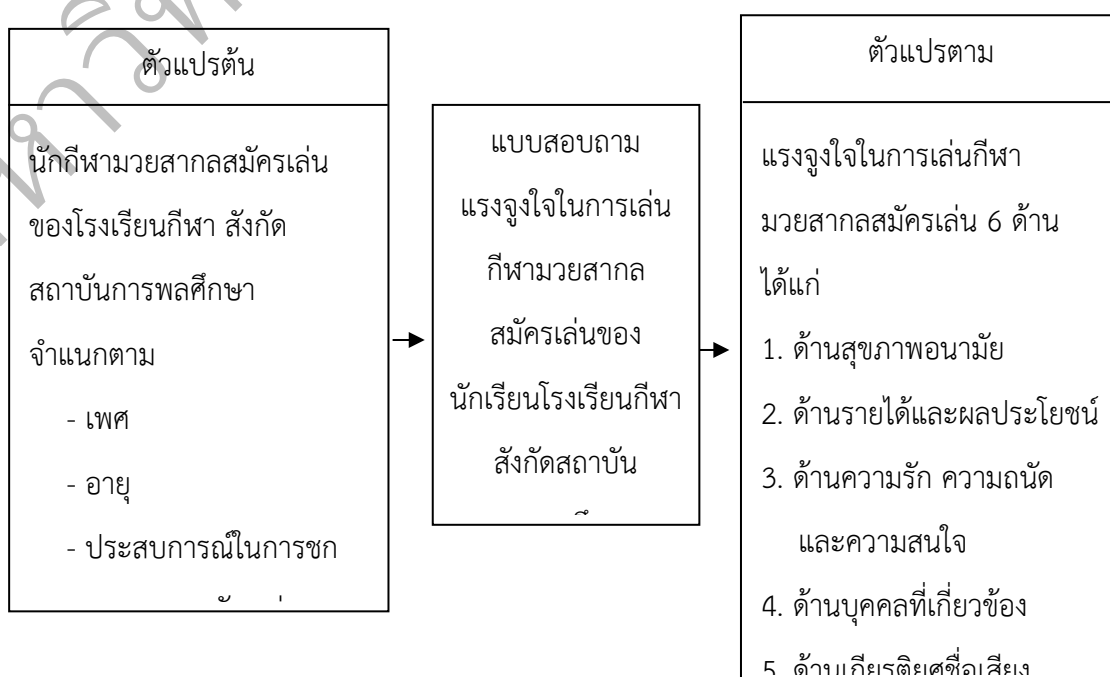
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. สมาคมกีฬามวยสากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย และผู้ฝึกสอน ใช้เป็นแนวทางในการเสริมสร้างแรงจูงใจให้แก่นักกีฬามวยสากลสมัครเล่น

2. ทราบข้อมูลระดับแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา

3. ทราบแนวทางในการพัฒนาแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น ให้แก่ ผู้ฝึกสอน ครู อาจารย์ สมาคมมวยสากลสมัครเล่น และผู้เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการตัดสินใจในการจัดกิจกรรมเสริมสร้างแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจ
  - 1.1 ความหมายของแรงจูงใจ
  - 1.2 ความสำคัญและประโยชน์ของแรงจูงใจ
  - 1.3 ทฤษฎีแรงจูงใจ
  - 1.4 ประเภทของแรงจูงใจ
  - 1.5 องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ
  - 1.6 แรงจูงใจกับการเล่นกีฬา
2. ประวัติกีฬามวยสากลสมัครเล่น
  - 2.1 ประวัติกีฬามวยสากลสมัครเล่นในประเทศไทย
  - 2.1 ประวัติกีฬามวยสากลสมัครเล่นในต่างประเทศ
3. ประวัติโรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 4.1 งานวิจัยในประเทศ
  - 4.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจ

1. ความหมายของแรงจูงใจ

แรงจูงใจ (motivation) ซึ่งเป็นคำที่มาจากภาษาลาติน Movere ซึ่งหมายถึง การเคลื่อนไหว ซึ่งเป็นเรื่องของความรู้สึก ซึ่งไม่หยุดนิ่ง อันยังผลให้เกิดพฤติกรรมหรือการกระทำ ผู้วิจัยขอยกมาเป็นบางส่วนเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

ศิริการณ น้อยวังหิน (2550: 6) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง ปัจจัยการกระตุ้นพฤติกรรมของมนุษย์ บุคคลที่ได้รับแรงจูงใจจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้น ๆ ด้วยความกระตือรือร้น และผลจาก

การกระทำพฤติกรรมจะมีประสิทธิภาพสูง เราสามารถจะใช้คำได้อีกหลายคำเพื่อที่จะนำมาอธิบายเกี่ยวกับคำว่าแรงจูงใจ เป็นต้นว่า ความต้องการ การเร่งเร้า แรงกดดัน ความปรารถนา จุดหมายปลายทาง และวัตถุประสงค์ ซึ่งเป็นคำที่มากระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมทั้งสิ้น

โชติกา ระโส (2555: 11) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง ปัจจัยหรือสิ่งต่าง ๆ ที่ผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ หรือเพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ตนเองต้องการ หรือเป้าหมายที่ตั้งไว้

ธีรวิทย์ พรหมจรรย์ (2556: 7) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง ความต้องการของคน ๆ นั้นจะพยายามกำหนดทิศทางของพฤติกรรมให้เป็นไปตามความต้องการนั้น ๆ แรงจูงใจจึงเป็นตัวกำหนดระดับความตั้งใจของคนให้แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมา แรงจูงใจเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับทุกคนในอันที่จะทำให้คนแต่ละคนกระทำหรือไม่กระทำกิจกรรมใด ๆ ก็ได้ขึ้นอยู่กับความต้องการของคน ๆ นั้น

ภัทรดนัย ประสานตรี (2556: 6) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง สิ่งเร้าและกระตุ้นทำให้บุคคลเกิดความพยายามและมีความต้องการในการประสบความสำเร็จในจุดมุ่งหมาย แรงจูงใจอาจเกิดจากตัวเองหรือเกิดจากบุคคลอื่นกระตุ้นโดยการใช้วิธีการต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

สรุปได้ว่าความหมายของแรงจูงใจ หมายถึง เป็นพลังผลักดันให้คนมีพฤติกรรม คนที่มีแรงจูงใจสูงจะใช้เวลาพยายามในการกระทำไปสู่เป้าหมายโดยไม่ลดละ แต่คนที่มีแรงจูงใจต่ำจะไม่แสดงพฤติกรรมหรือไม่ก็ล้มเลิกการกระทำก่อนบรรลุเป้าหมาย

2. ความสำคัญและประโยชน์ของแรงจูงใจ

2.1 ความสำคัญของแรงจูงใจ ในทัศนะของนักวิชาการสามารถแยกเป็นประเด็นได้

3 ประการ คือ (สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น. 2553: ออนไลน์)

ประการแรก ความสำคัญต่อองค์การ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการบริหารงานบุคลากร คือ ช่วยให้องค์การได้คนดีมีความสามารถร่วมทำงานด้วย และรักษาคณติ ๆ เหล่านั้นให้อยู่ในองค์การต่อไปนาน ๆ ประการที่สอง ความสำคัญต่อผู้บริหาร ช่วยให้การมอบอำนาจหน้าที่ของผู้บริหารเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถขจัดปัญหาความขัดแย้งในการบริหารงาน การจูงใจ จะช่วยให้อำนาจหน้าที่ของผู้บริหารเป็นที่ยอมรับของผู้ใต้บังคับบัญชาซึ่งเอื้ออำนวยต่อการสั่งการ ประการที่สาม ความสำคัญต่อบุคลากร คือ การสนองต่อความต้องการของบุคคลและเป็นธรรมกับทุกฝ่าย ทำให้พนักงานมีขวัญและกำลังใจ ไม่เบื่อหน่ายงาน และทุ่มเทกับการทำงานเต็มที่ ทำให้องค์การประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์

แรงจูงใจ มีความสำคัญโดยตรงต่อพฤติกรรมของบุคคล เพราะแรงจูงใจจะเป็นทั้ง สภาวะที่ผลักดันและดึงให้บุคคลแสดงพฤติกรรมแตกต่างกัน การที่จะเข้าใจพฤติกรรมของบุคคลได้ จำเป็นต้องทำความเข้าใจแรงจูงใจของบุคคลนั้นว่าแรงจูงใจอยู่ในประเภทใดและมีความเข้มข้นระดับใด (พนมไพร ไชยงค์. 2542: 138-139)

1. ให้พลังกระตุ้นต่อการแสดงพฤติกรรม หรือความเข้มของกำลังตอบสนองที่แสดง พฤติกรรม เมื่อกระหายน้ำมากก็จะเดินเร็วขึ้น หรือวิ่งเพื่อแสวงหาน้ำเพื่อแก้กระหาย แต่ถ้าไม่กระหาย หรือกระหายเพียงเล็กน้อยก็อาจเดินช้า ๆ พูดคุยกับเพื่อนอย่างไม่รีบร้อน

2. สามารถกำหนดทิศทางและเป้าหมายของพฤติกรรม เช่น เมื่อหิวจะมีพฤติกรรมที่ มุ่งไปสู่การแสวงหาอาหาร เช่น เดินไปร้านข้าวแกง ผากเพื่อนไปซื้อ หรือเลือกทำอย่างใดอย่างหนึ่ง เพราะมีทางเลือกหลายทางเพื่อให้ได้อาหารมาบำบัดความหิว การได้รับประทานอาหารจึงเป็นจุดหมาย ปลายทางหรือทิศทางของพฤติกรรม

3. กำหนดระดับความพยายาม หรือความมุ่งหมายไม่ลดละของพฤติกรรมนั้น คือ จะใช้ความอดทนหรือมานะพยายามในการกระทำพฤติกรรมนั้นได้นานเพียงใด เช่น เมื่อหิวก็เข้าครัวเพื่อ ค้นหาของมารับประทาน ถ้าในครัวไม่มีอะไรให้รับประทานได้ก็จะไปนอกบ้านเพื่อหาซื้อของมา รับประทาน ถ้าไปถึงร้านแรกแล้วร้านปิดแต่ความหิวเรายังอยู่ เราก็หาร้านอื่น ๆ ต่อไปอีก จะเป็นร้าน ที่ 5 หรือร้าน 6 จนกว่าจะได้รับประทาน นั่นคือ ระดับความพยายามหรือความมุ่งหมายไม่ลดละ ที่จะแสดงพฤติกรรมก็สูงไปด้วย

ดังนั้น เมื่อกล่าวถึงพฤติกรรมแรงจูงใจต้องมีลักษณะสำคัญ 3 ประการ คือ ให้พลัง แก่พฤติกรรมที่มีเป้าหมายและความพยายามที่จะให้บรรลุเป้าหมายนั้น

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2539: 24) กล่าวว่า ในการฝึกซ้อมนักกีฬา ผู้ฝึกสอน ต้องใช้ แรงจูงใจเพื่อกระตุ้นให้นักกีฬาเกิดความตั้งใจในการฝึกซ้อม สิ่ง que ผู้ฝึกสอนควรปฏิบัติ มีดังต่อไปนี้

1. ความสนใจ (interest) หมายถึง สิ่งที่เป็นแรงจูงใจภายใน (intrinsic motivation) ผู้ฝึกสอนควรเร้าความสนใจก่อนการฝึกซ้อม เพื่อให้นักกีฬาเกิดการตื่นตัวและเตรียมความพร้อม ในการฝึกซ้อม การเร้าความสนใจทำได้หลายวิธี เช่น การสนทนา การเล่าประสบการณ์ต่าง ๆ ของ ผู้ฝึกสอน เป็นต้น

2. จุดมุ่งหมาย (objective) หมายถึง สิ่งล่อใจ (incentives) ที่จะกระตุ้นให้นักกีฬาเกิดแรงจูงใจในการฝึกซ้อม เช่น ผู้ฝึกสอนต้องพูดถึงจุดมุ่งหมายของแบบฝึกกว่าแบบฝึกนี้ฝึกซ้อมเพื่ออะไร และทำไมจึงต้องฝึกซ้อมแบบฝึกนี้ เป็นต้น

3. สิ่งล่อใจ (incentives) หมายถึง สิ่งที่ผู้ฝึกสอนใช้เพื่อให้นักกีฬาเกิดแรงกระตุ้นการตื่นตัวในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน วิธีการในการให้สิ่งล่อใจ เช่น การให้คำชมเชย การตีเตียน การให้รางวัล และการลงโทษ เป็นต้น

4. การทดสอบ (test) หมายถึง ผู้ฝึกสอนควรมีการทดสอบความก้าวหน้าของนักกีฬาหลังจากการฝึกซ้อมทักษะหรือฝึกปฏิบัติแบบฝึกต่าง ๆ และการทดสอบนักกีฬาควรทำอยู่เสมอ เพื่อให้ให้นักกีฬาเกิดการตื่นตัวและตั้งใจในการฝึกซ้อม

5. ความก้าวหน้าของความรู้ (knowledge of progress) หมายถึง ผู้ฝึกสอนควรให้นักกีฬาได้ทราบผลของการทดสอบว่านักกีฬาปฏิบัติอยู่ในระดับคุณภาพใด และมีข้อผิดพลาดที่จุดใดบ้าง โดยอาจจะอธิบายหรือชี้ให้นักกีฬาแต่ละคนทราบถึงข้อผิดพลาดนั้น ๆ เพื่อให้นักกีฬาเกิดแรงจูงใจ ที่จะปรับปรุงการฝึกซ้อมให้ดีขึ้น

จากตัวอย่างดังกล่าวสรุปได้ว่า การศึกษาความสำคัญของแรงจูงใจ ทำให้สามารถอธิบายพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักกีฬาได้ค่อนข้างถูกต้อง รวมทั้งสามารถใช้สิ่งที่เป็แรงจูงใจที่เหมาะสมกับแต่ละบุคคลหรือนักกีฬาเพื่อให้เกิดพฤติกรรมที่ต้องการได้ ดังนั้น ผู้ฝึกสอนต้องใช้แรงจูงใจเพื่อกระตุ้นให้เกิดความสนใจและตั้งใจในการฝึกซ้อมโดยการให้ความสนใจ การให้สิ่งล่อใจ ตลอดจนต้องมีการทดสอบเพื่อพัฒนาให้นักกีฬาเกิดความตื่นตัว มีความกระตือรือร้น และตั้งใจในการฝึกซ้อม

2.2 ประโยชน์ของแรงจูงใจ มุกดา ศรีรงค์ (2540: 12) ได้กล่าวไว้ว่า การที่จะเข้าใจพฤติกรรมของบุคคลจึงต้องทำความเข้าใจกับแรงจูงใจของคนนั้น ๆ ว่าบุคคลนี้มีแรงจูงใจอยู่ในประเภทใดระดับใด ดังนั้น การที่ทำความเข้าใจกับกระบวนการจูงใจ แนวคิด และทฤษฎีของแรงจูงใจจะช่วยให้บุคคลนั้นได้รับประโยชน์ในด้านต่าง ๆ คือ

2.2.1 เข้าใจในพฤติกรรมของตนเอง จะเป็นประโยชน์ในการควบคุมตนให้สามารถที่จะได้เลือกพฤติกรรมที่เหมาะสม และบังคับมิให้ตนเองแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมออกมาได้

2.2.2 เข้าใจในพฤติกรรมของผู้อื่นอันจะช่วยให้คนเราควบคุมพฤติกรรมของบุคคลอื่นได้

2.2.3 เข้าใจในพฤติกรรมของกลุ่มสังคม เพื่อสร้างสถานการณ์จูงใจให้กับกลุ่มบุคคล มีพฤติกรรมไปในแนวทางที่ถูกต้อง

สรุปได้ว่า ความสำคัญและประโยชน์ของแรงจูงใจ จะประกอบด้วยสิ่งที่เป็แรงจูงใจ ภายใน (intrinsic motivation) และจุดมุ่งหมาย (objective) หมายถึง สิ่งล่อใจ (incentives) ที่จะ กระตุ้นให้หนักกีฬาได้เกิดแรงจูงใจในการฝึกซ้อม และความสำคัญของแรงจูงใจไม่ใช่ตัวพฤติกรรมหรือ เหตุการณ์ที่สามารถมองเห็นได้โดยตรงแต่เป็นนามธรรม ให้พลังกระตุ้น กำหนดทิศทางและเป้าหมาย ของพฤติกรรม และระดับความพยายามหรือความมุ่งมั่นไม่ลดละของพฤติกรรมนั้น ๆ ส่วนประโยชน์ ของแรงจูงใจเป็นประโยชน์ในการควบคุมตนให้สามารถเลือกพฤติกรรมที่เหมาะสม ช่วยให้คนเรา ควบคุมพฤติกรรมของบุคคลอื่นได้และเข้าใจในพฤติกรรมของกลุ่มสังคม เพื่อสร้างสถานการณ์ จูงใจ ให้กับกลุ่มบุคคลมีพฤติกรรมไปในแนวทางที่ถูกต้อง

3. ทฤษฎีแรงจูงใจ

การศึกษาแรงจูงใจ เป็นการศึกษาเหตุผล หรือเป้าประสงค์ของการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์และแหล่งที่มาของแรงจูงใจมาจาก 4 แหล่ง คือ องค์ประกอบทางด้านความต้องการพื้นฐาน ด้านชีววิทยา องค์ประกอบด้านอารมณ์ องค์ประกอบด้านสติปัญญา และองค์ประกอบด้านสังคม ซึ่ง นักจิตวิทยาได้นำองค์ประกอบเหล่านี้มาเป็นแนวคิดในการสร้างทฤษฎี ดังทฤษฎีแรงจูงใจใน ดังต่อไปนี้

3.1 ทฤษฎีความต้องการของแมคเคลล์แลนด์ (Mc clelland)

กิงก์วู ทริพย์พระวงศ์ (2550: 147) ได้กล่าวว่า เดวิด แมคเคลล์แลนด์ และคณะ ได้นำแนวคิดของเมอร์เรย์ มาพัฒนาเป็นทฤษฎีนี้โดยเสนอว่า มนุษย์มีความต้องการความสำเร็จในชีวิตโดยมีแรงจูงใจในสังคม 3 ประการ คือ

1. ความต้องการประสบความสำเร็จ (need for achievement) เป็นแรงจูงใจ ที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ ให้บรรลุเป้าหมายและสมปรารถนาทำให้มนุษย์มีความมานะพยายาม
2. ความต้องการสัมพันธ์กับผู้อื่น (need for affiliation) เป็นแรงจูงใจที่มี สัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น ต้องการเป็นที่นิยมชมชอบหรือเป็นที่รักใคร่ของผู้อื่น ทำให้มนุษย์เกิดการเข้า สังคมและคล้อยตามกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของสังคม
3. ความต้องการอำนาจ (need for power) เป็นแรงจูงใจที่ต้องการมีอิทธิพลเหนือผู้อื่นในสังคม โดยแบ่งเป็นอำนาจส่วนตัว กับอำนาจที่ได้รับการแต่งตั้งของหน่วยงาน

กิงแก้ว ทรัพย์พระวงศ์ (2550: 147) ได้กล่าวว่า เดวิด แมคเคลล์แลนด์ ได้ทำการวิจัยตามแนวความคิดของความต้องการทั้ง 3 ประการ ดังกล่าวและได้สรุปผลการวิจัยที่น่าสนใจไว้ดังนี้

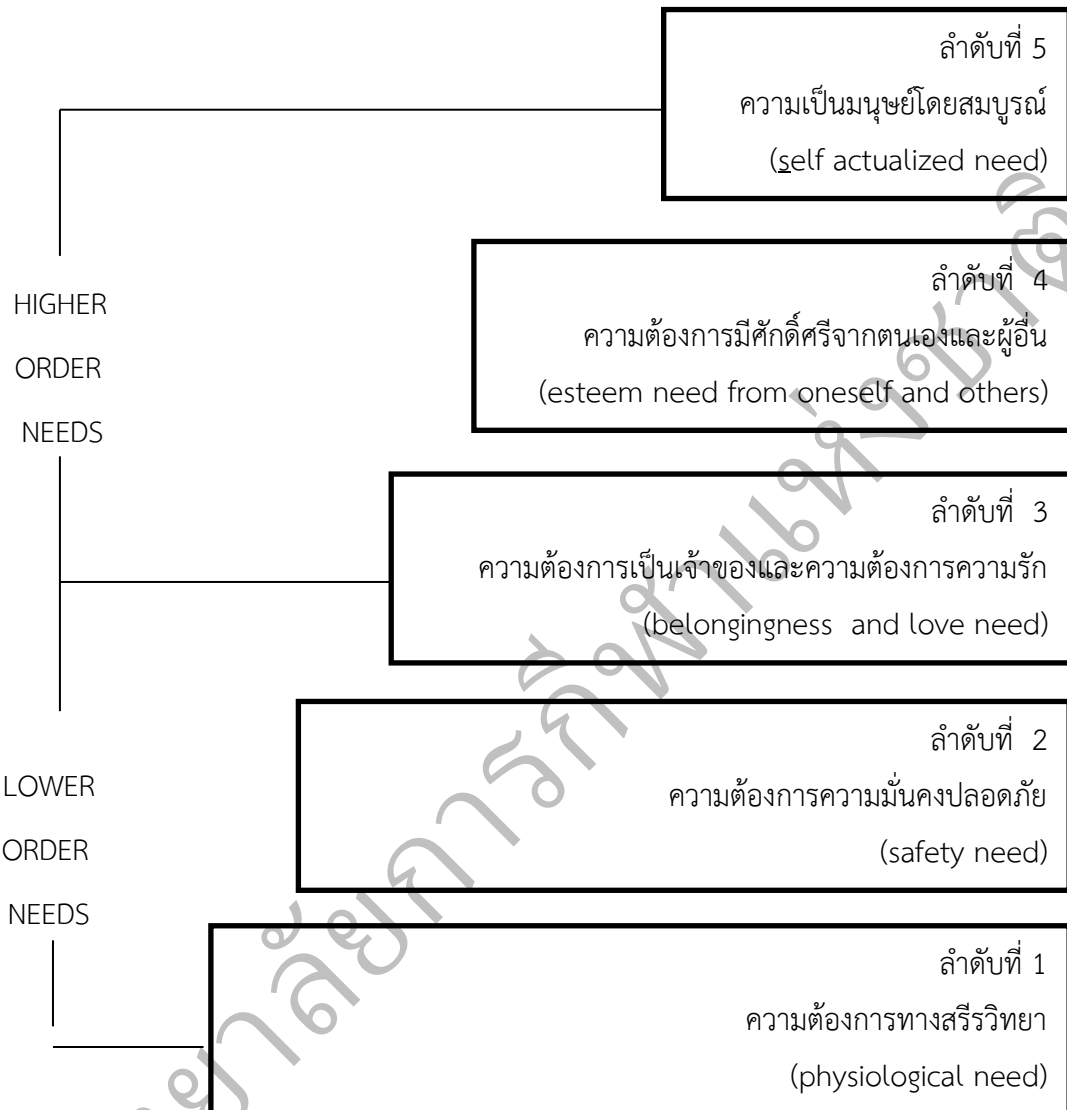
1. บุคคลที่ต้องการประสบผลสำเร็จสูง จะแสวงหาแนวทางเพื่อก้าวไปข้างหน้าจะใช้ความพยายามเพื่อมุ่งไปสู่ความสำเร็จ และจะมีความรับผิดชอบในการแก้ปัญหาต่าง ๆ จากการศึกษาของแมคเคลล์แลนด์พบว่า 85 เปอร์เซ็นต์ของนักศึกษาที่มีความต้องการประสบผลสำเร็จสูง จะเข้าสู่อาชีพที่ต้องการ ผู้มีความสามารถที่จะเผชิญกับความเสี่ยงและการตัดสินใจ และมีโอกาสที่ประสบผลสำเร็จที่ยิ่งใหญ่ เช่น งานการจัดการธุรกิจ เป็นต้น

2. บุคคลที่ต้องการความรักความผูกพันสูง แมคเคลล์แลนด์ มองความต้องการนี้คล้ายกับความต้องการระดับที่ 3 ของ Maslow เขาได้สรุปผู้มีความต้องการทางด้านนี้สูงไว้ว่า พวกเขาได้จัดลำดับความสำคัญ ความต้องการที่อยากจะอยู่ร่วมกับผู้อื่นมากกว่าความต้องการเพื่อความสำเร็จ ตัวอย่างเช่น จากการศึกษาโดยการทดลองการให้มีโอกาสเลือกผู้ช่วยในการทำงานอย่างหนึ่ง พบว่า บุคคลที่ต้องการประสบผลสำเร็จสูงจะเลือกผู้ช่วยที่มีคุณสมบัติแสดงถึงความสามารถเป็นสำคัญ ส่วนบุคคลที่ต้องการความรักความผูกพันสูงจะเลือกเพื่อนของเขาเองมาเป็นผู้ช่วยร่วมงาน จะเห็นได้ชัดว่าบุคคลที่มีความต้องการความรัก ความผูกพันสูง จะตัดสินใจโดยยึดถือความสบายใจในการทำงานมากกว่าที่จะยึดถือความสำเร็จของงาน

3. บุคคลที่มีความต้องการอำนาจบารมีสูง ซึ่งหมายถึง ความปรารถนาอยากได้อำนาจบารมีเพื่อนำไปใช้ควบคุมกำกับผู้อื่น บุคคลผู้ต้องการมีอำนาจบารมีสูงตามแนวความคิดของแมคเคลล์แลนด์ มีความต้องการอำนาจแยกเป็น 2 แนวทาง คือ ในทางบวก ทางลบ เป็นความปรารถนาอยากมีอำนาจบารมี สามารถเชิญชวนและดลบันดาลใจผู้อื่นให้คล้อยตามยอมรับได้

3.2 ทฤษฎีลำดับแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow)

จิตติมา เมืองจันทร์ (2553: 10) ทฤษฎีลำดับแรงจูงใจของมาสโลว์เป็นทฤษฎีที่มีชื่อเสียงได้อธิบายไว้ว่า แรงจูงใจของมนุษย์มีลำดับขั้นตอนตั้งแต่ขั้นต่ำสุดถึงขั้นสูงสุดมีทั้งหมด 5 ขั้นตอนด้วยกัน คือ ความต้องการทาง ด้านสรีรวิทยา (physiological need) ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (safety need) ความต้องการเป็นเจ้าของและความต้องการความรัก (belongingness and love need) ความต้องการมีศักดิ์ศรีจากตนเองและผู้อื่น (esteem need from oneself and others) ความต้องการเป็นมนุษย์โดยสมบูรณ์ (self actualized need) โดยแรงจูงใจลำดับต้นต้องได้รับการตอบสนองก่อน แรงจูงใจลำดับสูงจึงจะพัฒนาตามมาโดยลำดับ ดังภาพ

ภาพ 2.1 ลำดับชั้นแรงจูงใจของ Maslow

ที่มา: (สรายุธ รักภู. 2554: 11)

แรงจูงใจลำดับที่ 1 คือ แรงจูงใจพื้นฐานที่มนุษย์ได้รับการตอบสนองเป็นแรงจูงใจทางสรีรวิทยา เช่น มีอาหารรับประทาน ไม่หิวโหย มีที่อยู่อาศัย มียารักษาโรค มีเครื่องนุ่งห่มกันร้อนกันหนาว ฯลฯ จึงพัฒนาความต้องการประเภทอื่น ๆ ตามมาได้ ถ้าความต้องการลำดับแรกยังไม่ได้รับการตอบสนองพอเพียง แรงจูงใจประเภทอื่นก็ยังไม่เกิดขึ้น

แรงจูงใจลำดับที่ 2 คือ แรงจูงใจเพื่อความปลอดภัยแห่งตนเองและทรัพย์สิน เมื่อความต้องการอันดับแรกได้รับการตอบสนองแล้วก็เกิดความต้องการที่จะรักษาชีวิต ทรัพย์สิน และสิ่งอื่น ๆ ของตนให้มั่นคงปลอดภัย

แรงจูงใจลำดับที่ 3 คือแรงจูงใจเพื่อเป็นเจ้าของ เช่น ความรู้ว่าตนมีชาติตระกูล มีครอบครัว มีสถาบัน มีครู นักเรียน มีที่ทำงาน ฯลฯ กับความต้องการถูกรักและได้รักผู้อื่น เช่น ต้องการให้มีผู้มาอาหารห่วยใย และก็ต้องการห่วยใยอาหารก็อูดดูแลผู้อื่นเช่นกัน

แรงจูงใจลำดับที่ 4 คือ แรงจูงใจเพื่อการแสวงหาและรักศักดิ์ศรีเกียรติยศ ทั้งด้วยสำนึกของตนเองและกล่าวขวัญยกย่องเชิดชูจากผู้อื่น เช่น ความต้องการมีเกียรติยศ มีหน้า มีตา มีชื่อเสียง เป็นที่ยกย่อง ความรู้สึกนับถือตนเองเชิดชูตนเอง

แรงจูงใจลำดับที่ 5 คือ แรงจูงใจเพื่อตระหนักรู้ความสามารถของตนเองกับการประพฤติปฏิบัติตนเองตามความสามารถและสุดความสามารถ โดยเพ่งเล็งประโยชน์ของบุคคลอื่น และสังคมส่วนรวมเป็นสำคัญ มาสโลว์ เชื่อว่าคนทุกคนมีความมุ่งหมายของชีวิตเพื่อจะเป็นคนโดยสมบูรณ์ในระดับนี้ทั้งสิ้น

จากทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของ มาสโลว์ สามารถแบ่งความต้องการออกได้เป็น 2 ระดับ คือ

1. ความต้องการในระดับต่ำ (lower order needs) ประกอบด้วยความต้องการทางร่างกาย ความต้องการความปลอดภัยและมั่นคง และความต้องการความผูกพันหรือการยอมรับ
2. ความต้องการในระดับสูง (higher order needs) ประกอบด้วย ความต้องการการยกย่องและความต้องการความสำเร็จในชีวิต

ลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ (the need-nierarchy conception of human motivation) มาสโลว์ เรียงลำดับความต้องการของมนุษย์จากขั้นต้นไปสู่ความต้องการขั้นต่อไปได้เป็นลำดับ ดังนี้

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (physiological needs)
2. ความต้องการความปลอดภัย (safety needs)
3. ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ (belongingness and love needs)
4. ความต้องการได้รับความนับถือยกย่อง (esteem needs)
5. ความต้องการที่จะเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง (self-actualization needs)

ลำดับชั้นความต้องการของ มาสโลว์ มีการเรียงลำดับชั้นความต้องการที่อยู่ในขั้นต่ำสุด จะต้องได้รับความพึงพอใจเสียก่อน บุคคลจึงจะสามารถผ่านพ้นไปสู่ความต้องการที่อยู่ในขั้นสูงขึ้น ตามลำดับดังจะอธิบายโดยละเอียด ดังนี้

1. ความต้องการทางร่างกาย (physiological needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐาน ที่มีอำนาจมากที่สุดและสังเกตเห็นได้ชัดที่สุด จากความต้องการทั้งหมด เป็นความต้องการที่ช่วยการดำรงชีวิต ได้แก่ ความต้องการอาหาร น้ำดื่ม ออกซิเจน การพักผ่อนนอนหลับ ความต้องการทางเพศ ความต้องการความอบอุ่น ตลอดจนความต้องการที่จะถูกกระตุ้นอวัยวะรับสัมผัส แรงขับของร่างกาย เหล่านี้จะเกี่ยวข้องโดยตรงกับความอยู่รอดของร่างกายและของอินทรีย์ ความพึงพอใจที่ได้รับ

ในขั้นนี้จะกระตุ้นให้เกิดความต้องการในขั้นที่สูงกว่าและถ้าบุคคลใดประสบความล้มเหลวที่จะสนอง ความต้องการพื้นฐานนี้ก็จะไม่ได้รับการกระตุ้นให้เกิดความต้องการในระดับที่สูงขึ้น อย่างไรก็ตาม ถ้าความต้องการอย่างหนึ่งยังไม่ได้รับความพึงพอใจ บุคคลก็จะอยู่ภายใต้ความต้องการนั้นตลอดไป ซึ่งทำให้ความต้องการอื่น ๆ ไม่ปรากฏหรือกลายเป็นความต้องการระดับรองลงไป เช่น คนที่อดอยากหิวโหยเป็นเวลานานจะไม่สามารถสร้างสรรค์สิ่งที่มีประโยชน์ต่อโลกได้ บุคคลเช่นนี้จะหมกมุ่นอยู่กับการจัดหาบางสิ่งบางอย่างเพื่อให้มีอาหารไว้รับประทาน มาสโลว์ อธิบายต่อไปว่าบุคคลเหล่านี้จะมีความรู้สึกเป็นสุขอย่างเต็มที่เมื่อมีอาหารเพียงพอสำหรับเขาและจะไม่ต้องกังวลเรื่องอื่นใดอีก ชีวิตของเขากล่าวได้ว่าเป็นเรื่องของการรับประทาน สิ่งอื่น ๆ นอกจากนี้จะไม่มีผลสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นเสรีภาพ ความรัก ความรู้สึกต่อชุมชน การได้รับการยอมรับ และปรัชญาชีวิต บุคคลเช่นนี้ไม่มีชีวิตอยู่เพื่อที่จะรับประทานเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ตัวอย่าง การขาดแคลนอาหารมีผลต่อพฤติกรรม

ได้มีการทดลองและการศึกษาชีวประวัติเพื่อแสดงว่า ความต้องการทางด้านร่างกายเป็นเรื่องสำคัญที่จะเข้าใจพฤติกรรมมนุษย์ และได้พบผลว่าเกิดความเสียหายอย่างรุนแรงของพฤติกรรมซึ่งมีสาเหตุจากการขาดอาหารหรือน้ำติดต่อกันเป็นเวลานาน ตัวอย่างคือ เมื่อสงครามโลกครั้งที่ 2 ในค่าย nazi ซึ่งเป็นที่กักขังเชลย เชลยเหล่านั้นจะละทิ้งมาตรฐานทางศีลธรรมและค่านิยมต่าง ๆ ที่เขาเคยยึดถือภายใต้สภาพการณ์ปกติ เช่น ขโมยอาหารของคนอื่น หรือใช้วิธีการต่าง ๆ ที่จะได้รับอาหารเพิ่มขึ้น อีกตัวอย่างหนึ่งในปี ค.ศ. 1970 เครื่องบินของสายการบิน peruvian ตกลงที่ฝั่งอ่าวอเมริกาใต้ผู้ที่รอดตายรวมทั้งพระภิกษุ catholic อาศัยการมีชีวิตอยู่รอดโดยการกินซากศพของผู้ที่ตายจากเครื่องบินตก จากปรากฏการณ์นี้ชี้ให้เห็นว่าเมื่อมนุษย์เกิดความหิวขึ้น จะมีอิทธิพลเหนือ

ระดับศีลธรรมจรรยา จึงไม่ต้องสงสัยเลยว่ามนุษย์มีความต้องการทางด้านร่างกายเหนือความต้องการอื่น ๆ และแรงผลักดันของความต้องการนี้ได้เกิดขึ้นกับบุคคลก่อนความต้องการอื่น ๆ

2. ความต้องการความปลอดภัย (safety needs) เมื่อความต้องการทางด้านร่างกายได้รับความพึงพอใจแล้วบุคคลก็จะพัฒนาการไปสู่ขั้นใหม่ต่อไป ซึ่งขั้นนี้เรียกว่าความต้องการความปลอดภัยหรือความรู้สึกมั่นคง (safety or security) มาสโลว์ กล่าวว่า ความต้องการความปลอดภัยนี้จะสังเกตเห็นได้ง่ายในทารกและในเด็กเล็ก ๆ เนื่องจากทารกและเด็กเล็ก ๆ ต้องการความช่วยเหลือและต้องพึ่งพาอาศัยผู้อื่น ตัวอย่าง ทารกจะรู้สึกกลัวเมื่อถูกทิ้งให้อยู่ตามลำพังหรือเมื่อเขาได้ยินเสียงดัง ๆ หรือเห็นแสงสว่างมาก ๆ แต่ประสบการณ์และการเรียนรู้จะทำให้ความรู้สึกกลัวหมดไป ดังคำพูดที่ว่า “ฉันไม่กลัวเสียงฟ้าร้องและฟ้าแลบอีกต่อไปแล้ว เพราะฉันรู้ธรรมชาติในการเกิดของมัน” พลังความต้องการความปลอดภัยจะเห็นได้ชัดเจนเช่นกันเมื่อเด็กเกิดความเจ็บป่วย ตัวอย่างเด็กที่ประสบอุบัติเหตุขาหักก็จะรู้สึกกลัวและอาจแสดงออกด้วยอาการฝันร้ายและความต้องการที่จะได้รับความปกป้องคุ้มครองและการให้กำลังใจ

มาสโลว์ กล่าวเพิ่มเติมว่า พ่อแม่ที่เลี้ยงดูลูกอย่างไม่กวัดขั้นและตามใจมากเกินไปจะไม่ทำให้เด็กเกิดความรู้สึกว่าได้รับความพึงพอใจจากความต้องการความปลอดภัย การให้นอนหรือให้กินไม่เป็นเวลาไม่เพียงแต่ทำให้เด็กสับสนเท่านั้นแต่ยังทำให้เด็กรู้สึกไม่มั่นคงในสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัวเขา สัมพันธภาพของพ่อแม่ที่ไม่ดีต่อกัน เช่น ทะเลาะกัน ทำร้ายร่างกายซึ่งกันและกัน พ่อแม่แยกกันอยู่ หย่า ตายจากไป สภาพการณ์เหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อความรู้ที่ดีของเด็ก ทำให้เด็กรู้ว่าสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ไม่มั่นคง ไม่สามารถคาดการณ์ได้และนำไปสู่ความรู้สึกไม่ปลอดภัย

ความต้องการความปลอดภัยจะยังมีอิทธิพลต่อบุคคลแม้ว่าจะผ่านพ้นวัยเด็กไปแล้ว แม้ในบุคคลที่ทำงานในฐานะเป็นผู้คุ้มครอง เช่น ผู้รักษาเงิน นักบัญชี หรือทำงานเกี่ยวกับการประกันต่าง ๆ และผู้ที่ทำหน้าที่ให้การรักษาพยาบาลเพื่อความปลอดภัยของผู้อื่น เช่น แพทย์ พยาบาล แม้กระทั่งคนชรา บุคคลทั้งหมดที่กล่าวมานี้จะเฝ้าหาความปลอดภัยของผู้อื่น เช่น แพทย์ พยาบาล แม้กระทั่งคนชรา บุคคลทั้งหมดที่กล่าวมานี้จะเฝ้าหาความปลอดภัยด้วยกันทั้งสิ้น ศาสนาและปรัชญาที่มนุษย์ยึดถือทำให้เกิดความรู้สึกมั่นคง เพราะทำให้บุคคลได้จัดระบบของตัวเองให้มีเหตุผลและวิถีทางที่ทำให้บุคคลรู้สึก “ปลอดภัย” ความต้องการความปลอดภัยในเรื่องอื่น ๆ จะเกี่ยวข้องกับการเผชิญกับสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ สงคราม อาชญากรรม น้ำท่วม แผ่นดินไหว การจลาจล ความสับสนไม่เป็นระเบียบของสังคม และเหตุการณ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกับสภาพเหล่านี้

มาสโลว์ ได้ให้ความคิดต่อไปว่าอาการโรคประสาทในผู้ใหญ่ โดยเฉพาะโรคประสาทชนิดย้ำคิด-ย้ำทำ (obsessive-compulsive neurotic) เป็นลักษณะเด่นชัดของการค้นหาความรู้สึกปลอดภัย ผู้ป่วยโรคประสาทจะแสดงพฤติกรรมว่าเขากำลังประสบเหตุการณ์ที่ร้ายกาจและกำลังมีอันตรายต่าง ๆ เขาจึงต้องการมีใครสักคนที่ปกป้องคุ้มครองเขาและเป็นบุคคลที่มีความเข้มแข็งซึ่งเขาสามารถจะพึ่งพาอาศัยได้

3. ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ (belongingness and love needs) ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของเป็นความต้องการขั้นที่ 3 ความต้องการนี้จะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการทางด้านร่างกาย และความต้องการความปลอดภัยได้รับการตอบสนองแล้ว บุคคลต้องการได้รับความรักและความเป็นเจ้าของโดยการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น เช่น ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวหรือกับผู้อื่น สมาชิกภายในกลุ่มจะเป็นเป้าหมายสำคัญสำหรับบุคคล กล่าวคือบุคคลจะรู้สึกเจ็บปวดมากเมื่อถูกทอดทิ้งไม่มีใครยอมรับ หรือถูกตัดออกจากสังคม ไม่มีเพื่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อจำนวนเพื่อน ๆ ญาติพี่น้อง สามีหรือภรรยา หรือลูก ๆ ได้ลดน้อยลงไป นักเรียนที่เข้าโรงเรียนที่ห่างไกลบ้านจะเกิดความต้องการเป็นเจ้าของอย่างยิ่ง และจะแสวงหาอย่างมากที่จะได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน

มาสโลว์ คัดค้านกลุ่ม ฟรอยด์ (freud) ที่ว่าความรักเป็นผลมาจากการทดเทิดสัญชาตญาณทางเพศ (sublimation) สำหรับ มาสโลว์ ความรักไม่ใช่สัญลักษณ์ของเรื่องเพศ (sex) เขาอธิบายว่า ความรักที่แท้จริงจะเกี่ยวข้องกับความรู้สึกที่ดี ความสัมพันธ์ของความรักระหว่างคน 2 คน จะรวมถึงความรู้สึกนับถือซึ่งกันและกัน การยกย่องและความไว้วางใจแก่กัน นอกจากนี้ มาสโลว์ ยังย้ำว่าความต้องการความรักของคนจะเป็นความรักที่เป็นไปในลักษณะทั้งการรู้จักให้ความรักต่อผู้อื่น และรู้จักที่จะรับความรักจากผู้อื่น การได้รับความรักและได้รับการยอมรับจากผู้อื่นเป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า บุคคลที่ขาดความรักก็จะรู้สึกว่าชีวิตไร้ค่ามีความรู้สึกอ้างว้าง และเคียดแค้น กล่าวโดยสรุป มาสโลว์ มีความเห็นว่าบุคคลต้องการความรักและความรู้สึกเป็นเจ้าของ และการขาดสิ่งนี้มักจะเป็นสาเหตุให้เกิดความข้องคับใจและทำให้เกิดปัญหาการปรับตัวไม่ได้ และความยินดีในพฤติกรรมหรือความเจ็บป่วยทางด้านจิตใจในลักษณะต่าง ๆ

สิ่งที่ควรสังเกตประการหนึ่ง ก็คือ มีบุคคลจำนวนมากที่มีความลำบากใจที่จะเปิดเผยตัวเองเมื่อมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดสนิทสนมกับเพศตรงข้ามเนื่องจากกลัวว่าจะถูกปฏิเสธความรู้สึก เช่นนี้ มาสโลว์ กล่าวว่าสืบเนื่องมาจากประสบการณ์ในวัยเด็ก การได้รับความรักหรือ

การขาดความรักในวัยเด็ก ย่อมมีผลกับการเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีวุฒิภาวะและการมีทัศนคติในเรื่องของความรัก มาสโลว์ เปรียบเทียบว่าความต้องการความรักก็เป็นเช่นเดียวกับรถยนต์ที่สร้างขึ้นมา โดยต้องการก๊าซหรือน้ำมันนั่นเอง (Maslow. 1970: p.170)

4. ความต้องการได้รับความนับถือยกย่อง (self-esteem needs) เมื่อความต้องการได้รับความรักและการให้ความรักแก่ผู้อื่นเป็นไปอย่างมีเหตุผลและทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจแล้ว พลังผลักดันในขั้นที่ 3 ก็จะลดลงและมีความต้องการในขั้นต่อไปมาแทนที่ กล่าวคือมนุษย์ต้องการที่จะได้รับความนับถือยกย่องออกเป็น 2 ลักษณะ คือ ลักษณะแรกเป็นความต้องการนับถือตนเอง (self-respect) ส่วนลักษณะที่ 2 เป็นความต้องการได้รับการยกย่องนับถือจากผู้อื่น (esteem from others)

4.1 ความต้องการนับถือตนเอง (self-respect) คือ ความต้องการมีอำนาจ ความเชื่อมั่นในตนเอง มีความแข็งแรง มีความสามารถในตนเอง มีผลสัมฤทธิ์ไม่ต้องพึ่งพาอาศัยผู้อื่น และมีความเป็นอิสระ ทุกคนต้องการที่จะรู้สึกว่ามีคุณค่าและมีความสามารถที่จะประสบความสำเร็จในงานภารกิจต่าง ๆ และมีชีวิตที่เด่นดัง

4.2 ความต้องการได้รับการยกย่องนับถือจากผู้อื่น (esteem from others) คือ ความต้องการมีเกียรติยศ การได้รับยกย่อง ได้รับการยอมรับ ได้รับความสนใจ มีสถานภาพ มีชื่อเสียงเป็นที่กล่าวขาน และเป็นที่ยอมรับยินดี มีความต้องการที่จะได้รับความยกย่องชมเชยในสิ่งที่เขากระทำ ซึ่งทำให้รู้สึกว่าคุณค่าความสามารถของเขาได้รับการยอมรับจากผู้อื่น

ความต้องการได้รับความนับถือยกย่อง ก็เป็นเช่นเดียวกับธรรมชาติของลำดับขั้นในเรื่องความต้องการด้านแรงจูงใจตามทัศนะของ มาสโลว์ ในเรื่องอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นภายในจิต นั่นคือบุคคลจะแสวงหาความต้องการได้รับการยกย่องก็เมื่อภายหลังจาก ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของได้รับการตอบสนองความพึงพอใจของเขาแล้ว และ มาสโลว์ กล่าวว่ามันเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ที่บุคคลจะย้อนกลับจากระดับขั้นความต้องการในขั้นที่ 4 กลับไปสู่ระดับขั้นที่ 3 อีกถ้าความต้องการระดับขั้นที่ 3 ซึ่งบุคคลได้รับไว้แล้วนั้นถูกกระทบกระเทือนหรือสูญสลายไปทันทีทันใด

ดังตัวอย่างที่ มาสโลว์ นำมาอ้างคือ หญิงสาวคนหนึ่งซึ่งเธอคิดว่า การตอบสนองความต้องการความรักของเธอได้ดำเนินไปด้วยดีแล้ว เธอจึงทุ่มเทและเอาใจใส่ในธุรกิจของเธอ และได้ประสบความสำเร็จเป็นนักธุรกิจที่มีชื่อเสียง และอย่างไม่คาดฝันสามีได้ผลจากเธอไป ในเหตุการณ์เช่นนี้ปรากฏว่าเธอวางมือจากธุรกิจต่าง ๆ ในการที่จะส่งเสริมให้เธอได้รับความยกย่องนับถือ และหันมาใช้ความพยายามที่จะเรียกร้องสามีให้กลับคืนมา ซึ่งการกระทำเช่นนี้ของเธอเป็นตัวอย่างของความ

ต้องการความรักซึ่งครั้งหนึ่งเธอได้รับแล้ว และถ้าเธอได้รับความพึงพอใจความรักโดยสามีหวนกลับคืนมาเธอก็จะกลับไปเกี่ยวข้องกับโลกธุรกิจอีกครั้งหนึ่ง

ความพึงพอใจของความต้องการได้รับการยกย่องโดยทั่ว ๆ ไป เป็นความรู้สึก และทัศนคติของความเชื่อมั่นในตนเอง ความรู้สึกว่าคุณค่า การมีพลังกำลัง การมีความสามารถ และความรู้สึกว่ามีชีวิตอยู่อย่างมีประโยชน์และเป็นบุคคลที่มีความจำเป็นต่อโลก ในทางตรงกันข้าม การขาดความรู้สึกต่าง ๆ ดังกล่าวนี้ย่อมนำไปสู่ความรู้สึกและทัศนคติของปมด้อยและความรู้สึกไม่พอเพียง เกิดความรู้สึกอ่อนแอ และช่วยเหลือตนเองไม่ได้ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นกรับรู้ตนเองในทางนิเสธ (negative) ซึ่งอาจก่อให้เกิดความรู้สึกขลาดกลัว และรู้สึกว่าตนเองไม่มีประโยชน์และสิ้นหวังในสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความต้องการของชีวิต และประเมินตนเองต่ำกว่าชีวิตความเป็นอยู่กับการได้รับการยกย่องและยอมรับจากผู้อื่นอย่างจริงจัง มากกว่าการมีชื่อเสียงจากสถานภาพหรือการได้รับการประจบประแจง การได้รับความนับถือยกย่องเป็นผลมาจากความเพียรพยายามของบุคคล และความต้องการนี้อาจเกิดอันตรายขึ้นได้ถ้าบุคคลนั้นต้องการคำชมเชยจากผู้อื่นมากกว่าการยอมรับความจริง และเป็นที่ยอมรับกันว่าการได้รับความนับถือยกย่อง มีพื้นฐานจากการกระทำของบุคคลมากกว่าการควบคุมจากภายนอก

5. ความต้องการที่จะเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง (self-actualization needs) หมายถึง เป็นความต้องการขั้นสูงสุด ความต้องการลำดับขั้นก่อน ๆ ได้ทำให้เกิดความพึงพอใจอย่างมีประสิทธิภาพ ความต้องการเข้าใจตนเองอย่างแท้จริงก็จะเกิดขึ้น มาสโลว์ อธิบายความต้องการเข้าใจตนเองอย่างแท้จริงว่าเป็นความปรารถนาในทุกสิ่งทุกอย่างซึ่งบุคคลสามารถจะได้รับอย่างเหมาะสม บุคคลที่ประสบผลสำเร็จในขั้นสูงสุดนี้จะใช้พลังอย่างเต็มที่ในสิ่งที่ท้าทายความสามารถและศักยภาพของเขา และมีความปรารถนาที่จะปรับปรุงตนเอง พลังแรงขับของเขาจะกระทำพฤติกรรมตรงกับความสามารถของตน กล่าวโดยสรุปการเข้าใจตนเองอย่างแท้จริงเป็นความต้องการอย่างหนึ่งของบุคคลที่จะบรรลุถึงจุดสูงสุดของศักยภาพ เช่น “นักดนตรีก็ต้องใช้ความสามารถทางด้านดนตรี ศิลปินก็ต้องวาดรูป กวีจะต้องเขียนโคลงกลอน ถ้าบุคคลเหล่านี้ได้บรรลุถึงเป้าหมายที่ตนตั้งไว้ก็เชื่อได้ว่าเขาเหล่านั้นเป็นคนที่รู้จักตนเองอย่างแท้จริง” (Maslow. 1970: p.46)

ความต้องการที่จะเข้าใจตนเองอย่างแท้จริงจะดำเนินไปอย่างง่ายหรือเป็นไปโดยอัตโนมัติ โดยความเป็นจริงแล้ว มาสโลว์ เชื่อว่าคนเรามักจะกลัวตัวเองในสิ่งเหล่านี้ “ด้านที่ดีที่สุด

ของเรา ความสามารถพิเศษของเรา สิ่งที่ตั้งามที่สุดของเรา พลังความสามารถ ความคิดสร้างสรรค์” (Maslow. 1962: p.58)

ความต้องการเข้าใจตนเองอย่างแท้จริงมิได้มีแต่เฉพาะในศิลปินเท่านั้น คนทั่ว ๆ ไป เช่น นักกีฬา นักเรียน หรือแม้แต่กรรมกรก็สามารถจะมีความเข้าใจตนเองอย่างแท้จริงได้ถ้าทุกคนสามารถทำในสิ่งที่ตนต้องการให้ดีที่สุด รูปแบบเฉพาะของการเข้าใจตนเองอย่างแท้จริงจะมีความแตกต่างอย่างกว้างขวางจากคนหนึ่งไปสู่อีกคนหนึ่ง กล่าวได้ว่ามันคือระดับความต้องการที่แสดงความแตกต่างระหว่างบุคคลอย่างยิ่งใหญ่ที่สุด

มาสโลว์ ได้ยกตัวอย่างของความต้องการเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง ในกรณีของนักศึกษาชื่อ Mark ซึ่งเขาได้ศึกษาวิชาบุคลิกภาพเป็นระยะเวลายาวนานเพื่อเตรียมตัวเป็นนักจิตวิทยาคลินิก นักทฤษฎีคนอื่น ๆ อาจจะอธิบายว่าทำไมเขาจึงเลือกอาชีพนี้ ตัวอย่าง เช่น Freud อาจกล่าวว่ามันสัมพันธ์อย่างลึกซึ้งกับสิ่งที่เขาเก็บกดความอยากรู้อยากเห็นในเรื่องเพศไว้ตั้งแต่วัยเด็ก ขณะที่ adler อาจมองว่ามันเป็นความพยายามเพื่อชดเชยความรู้สึกด้อยบางอย่างในวัยเด็ก skinner อาจมองว่าเป็นผลจากการถูกวางเงื่อนไขของชีวิตในอดีต

ขณะที่ bandura สัมพันธ์เรื่องนี้กับตัวแปรต่าง ๆ ทางการเรียนรู้ทางสังคม และ kelly อาจพิจารณาว่า Mark กำลังจะพุ่งตรงไปเพื่อที่จะเป็นบุคคลที่เขาต้องการจะเป็นตัวอย่าง ที่แสดงถึงการมุ่งตรงไปสู่เป้าประสงค์ในอาชีพโดยความต้องการที่จะเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง และถ้าจะพิจารณากรณีของ Mark ให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น ถ้า Mark ได้ผ่านการเรียนวิชาจิตวิทยาจนครบหลักสูตรและได้เขียนวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอก และในที่สุดก็ได้รับปริญญาเอกทางจิตวิทยาคลินิก สิ่งที่จะต้องวิเคราะห์ Mark ต่อไปก็คือ เมื่อเขาสำเร็จการศึกษาดังกล่าวแล้วถ้ามีบุคคลหนึ่งได้เสนองานให้เขาในตำแหน่งตำรวจสืบสวน ซึ่งงานในหน้าที่นี้จะได้รับค่าตอบแทนอย่างสูงและได้รับผลประโยชน์พิเศษหลาย ๆ อย่าง ตลอดจนรับประกันการว่าจ้างและความมั่นคงสำหรับชีวิต เมื่อประสบเหตุการณ์เช่นนี้ Mark จะทำอย่างไร ถ้าคำตอบของเขาคือ “ตกลง” เขาก็จะย้อนกลับมาสู่ความต้องการระดับที่ 2 คือความต้องการความปลอดภัย สำหรับการวิเคราะห์ความเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง มาสโลว์ กล่าวว่า “อะไรที่มนุษย์สามารถจะเป็นได้เขาจะต้องเป็นในสิ่งนั้น” เรื่องของ Mark เป็นตัวอย่างง่าย ๆ ว่า ถ้าเขาตกลงเป็นตำรวจสืบสวน เขาก็จะไม่มีโอกาสที่จะเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง

ทำไมทุก ๆ คนจึงไม่สัมฤทธิ์ผลในการเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง (why can't all people achieve self-actualization) ตามความคิดของ มาสโลว์ ส่วนมากมนุษย์แม้จะไม่ใช้ทั้งหมดที่

ต้องการแสวงหาเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ภายในตน จากงานวิจัยของเขาทำให้ มาสโลว์ สรุปว่า การรู้ถึง ศักยภาพของตนนั้นมาจากพลังตามธรรมชาติและจากความจำเป็นบังคับ ส่วนบุคคลที่มีพรสวรรค์ มีจำนวนน้อยมากเพียง ร้อยละ 1 ของประชากรที่ มาสโลว์ ประมาณ มาสโลว์ เชื่อว่าการนำศักยภาพของตนออกมาใช้ เป็นสิ่งที่ยากมาก บุคคลมักไม่รู้ว่าตนเองมีความสามารถและไม่ทราบว่าศักยภาพนั้น จะได้รับการส่งเสริมได้อย่างไร มนุษย์ส่วนใหญ่ยังคงไม่มั่นใจในตัวเองหรือไม่มั่นใจในความสามารถของตนจึง ทำให้หมดโอกาสเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง และยังมีสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่มาบดบังพัฒนาการ ทางด้านความต้องการของบุคคลดังนี้

อิทธิพลของวัฒนธรรม ตัวอย่างหนึ่ง ที่แสดงให้เห็นว่าอิทธิพลของสังคมมีต่อการเข้าใจ ตนเอง คือแบบพิมพ์ของวัฒนธรรม (cultural stereotype) ซึ่งกำหนดว่าลักษณะเช่นไรที่แสดงความเป็นชาย (masculine) และลักษณะใดที่ไม่ใช่ความเป็นชาย เช่น วัฒนธรรมต่าง ๆ เหล่านี้ความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ความเมตตากรุณา ความสุภาพและความอ่อนโยน สิ่งเหล่านี้วัฒนธรรมมีแนวโน้มที่จะพิจารณาว่า “ไม่ใช่ลักษณะของความเป็นชาย” (unmasculine) หรือความเชื่อถือของวัฒนธรรม ด้านอื่น ๆ ซึ่งเป็นความเชื่อที่ไม่มีคุณค่า เช่น ยึดถือว่าบทบาทของผู้หญิงขึ้นอยู่กับจิตวิทยาพัฒนาการของผู้หญิง เป็นต้น การพิจารณาจากเกณฑ์ต่าง ๆ ดังกล่าวนี้เป็นเพียงการเข้าใจ “สภาพการณ์ที่ดี” มากกว่าเป็นเกณฑ์ของการเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง

ประการสุดท้าย มาสโลว์ ได้สรุปว่า การไม่เข้าใจตนเองอย่างแท้จริงเกิดจากความพยายามที่ไม่ถูกต้องของการแสวงหาความมั่นคงปลอดภัย เช่น การที่บุคคลสร้างความรู้สึกให้ผู้อื่นเกิดความพึงพอใจตนโดยพยายามหลีกเลี่ยงหรือจัดข้อผิดพลาดต่าง ๆ ของตน บุคคลเช่นนี้ จึงมีแนวโน้มที่จะพิทักษ์ความมั่นคงปลอดภัยของตน โดยแสดงพฤติกรรมในอดีตที่เคยประสบผลสำเร็จ แสวงหาความอบอุ่น และสร้างมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น ซึ่งลักษณะเช่นนี้ย่อมขัดขวางวิถีทางที่จะเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง

3.3 ทฤษฎีแรงจูงใจของเบย์คอน (Baycon)

ภักทรदनัย ประสานตรี (2556: 12) กล่าวว่า ทฤษฎีของเบย์คอน เป็นความต้องการทางจิตใจของมนุษย์มี 3 ประการ ได้แก่

3.3.1 ความต้องการมีความรักและพวก เป็นความต้องการทางจิตใจขั้นต่ำ เนื่องจากเราอยู่ในสังคมมนุษย์ ถ้าเขาไม่ยอมรับเข้าเป็นพรรคพวก เราก็ออกไปกับเขาไม่ได้ การที่จะให้กลุ่มยอมรับ

เข้าเป็นพวกนั้นก็ขึ้นกับเรา โดยต้องยึดหลักที่ว่าต้องการอะไรจากเขา เราต้องให้เขาก่อน หรือถ้าต้องการให้เขารักเรา เราก็ต้องรักเขาก่อน

3.3.2 ความต้องการชื่อเสียง เกียรติยศ และความเด่น เมื่อเรามีพรคนพวกดีและทำให้ผู้อื่นรักใคร่แล้วเราย่อมมีความต้องการหรืออยากได้สิ่งอื่นต่อไปอีก เนื่องจากความต้องการหรือตัณหาของมนุษย์นั้นไม่มีวันสิ้นสุด และที่มนุษย์ต้องการมากที่สุด คือเกียรติยศชื่อเสียงซึ่งจะทำให้ผู้อื่นยอมรับนับถือและยกย่อง และมีอิทธิพลเหนือผู้อื่นได้

3.3.3 ความต้องการที่จะรักษาเกียรติยศชื่อเสียง และความเด่นนั้นให้คงอยู่ตลอดไป เมื่อสามารถที่จะกระทำตัวให้มีเกียรติยศชื่อเสียงและความเด่นแล้ว ทุกคนก็ต้องการที่จะรักษาสภาพนั้นไว้ให้คงอยู่กับตนตลอดกาลโดยถือเป็นความสำเร็จสมหวังในชีวิต

3.4 ทฤษฎีความต้องการเมอร์เรย์ (Murray)

ธีรวุฒิ พรหมจรรย์ (2556: 11) มีความคิดเห็นว่า ทฤษฎีความต้องการเมอร์เรย์นั้น ความต้องการเป็นสิ่งที่บุคคลได้สร้างขึ้นเพื่อเป็นแรงจูงใจที่ให้คุณแสดงพฤติกรรมอันนำไปสู่สิ่งที่ตนพอใจ ซึ่งความต้องการนี้บางครั้งเกิดจากแรงกระตุ้นภายในของบุคคล บางครั้งเกิดจากความต้องการเนื่องมาจากสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ทางสังคมนั้น คือ ความต้องการเป็นสิ่งที่เกิดขึ้น มาจากสภาพร่างกาย และสภาพทางจิตใจของบุคคลนั้น ซึ่งเมอร์เรย์ได้แบ่งประเภทของความต้องการไว้ 20 ประการ ดังนี้

3.4.1 ความต้องการที่จะเอาชนะด้วยการแสดงออกทางด้านความก้าวร้าว (need for aggression) เป็นความต้องการที่จะเอาชนะผู้อื่น เอาชนะสิ่งขัดขวางทั้งปวงด้วยความรุนแรง มีการต่อสู้ การแก้แค้น การทำร้ายร่างกายหรือการฆ่าฟัน เช่น การพูดประชดประชันกับเพื่อนที่ไม่ชอบ เป็นต้น

3.4.2 ความต้องการที่จะเอาชนะฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ (need for counteraction) เป็นความต้องการที่จะฟันฝ่าอุปสรรคความล้มเหลวต่าง ๆ ด้วยการสร้างความพยายามขึ้น เช่น เมื่อได้รับการดูถูกดูหมิ่น ผู้ที่ได้รับจะเกิดความพากเพียร พยายามเอาชนะคำสบประมาทจนประสบผลสำเร็จ เป็นต้น

3.4.3 ความต้องการที่จะยอมแพ้ (need for abasement) เป็นความต้องการที่จะยอมแพ้ ยอมรับผิด ยอมรับคำวิพากษ์วิจารณ์ หรือยอมรับการถูกลงโทษ เช่น การเผาตัวเองเพื่อการประท้วงปกครอง เป็นต้น

3.4.4 ความต้องการที่จะปกป้องตัวเอง (need for defense) เป็นความต้องการที่จะป้องกันตนเองจากคำวิพากษ์วิจารณ์ การตำหนิตติเตียนซึ่งเป็นการป้องกันทางด้านจิตใจพยายามหาเหตุผลมาอธิบายการกระทำของตน มีการป้องกันตนเองเพื่อให้พ้นผิดจากการกระทำต่าง ๆ ทั้งปวง

3.4.5 ความต้องการเป็นอิสระ (need for autonomy) เป็นความต้องการจะเป็นอิสระจากสิ่งกีดขวางทั้งปวง ต้องการที่จะต่อสู้ดิ้นรนเพื่อเป็นตัวของตัวเอง

3.4.6 ความต้องการความสำเร็จ (need for achievement) เป็นความต้องการที่จะกระทำให้ต่าง ๆ ที่ยากลำบากให้ประสบความสำเร็จ พยายามเอาชนะอุปสรรคทั้งปวงเพื่อให้การทำงานของตนประสบความสำเร็จ

3.4.7 ความต้องการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น (need for affiliation) เป็นความต้องการที่จะทำให้ผู้อื่นรักใคร่ ต้องการรู้จักหรือมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น มีความซื่อสัตย์ต่อเพื่อน พยายามสร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคลอื่น

3.4.8 ความต้องการความสนุกสนาน (need for play) เป็นความต้องการที่จะแสดงความสนุกสนาน ต้องการหัวเราะเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด มีการสร้างหรือเล่าเรื่องตลก ขบขันมีการพักผ่อนหย่อนใจ มีการเล่นเกมกีฬา เป็นต้น

3.4.9 ความต้องการแยกตนเองออกจากผู้อื่น (need for rejection) เป็นความต้องการหรือเป็นความปรารถนาของบุคคลในการที่จะแยกตนเองออกจากผู้อื่น ไม่มีความรู้สึกยินดี ยินร้ายกับบุคคลอื่น ต้องการเมินเฉยจากผู้อื่น

3.4.10 ความต้องการความช่วยเหลือจากผู้อื่น (need for succorance) เป็นความต้องการให้บุคคลอื่นมีความสุข เห็นอกเห็นใจ มีความสงสาร ต้องการได้รับความช่วยเหลือการดูแล และคำแนะนำจากบุคคลอื่น

3.4.11 ความต้องการความเอื้ออาทรจากผู้อื่น (need for nurturance) เป็นความต้องการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกับบุคคลอื่น โดยการให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลที่ไม่สามารถจะช่วยเหลือตนเองได้ หรือให้ความช่วยเหลือให้บุคคลอื่นพ้นจากภัยอันตรายต่าง ๆ

3.4.12 ความต้องการสร้างตนเองให้เป็นที่ประทับใจ (need for exhibition) เป็นความต้องการให้บุคคลอื่นได้เห็น ได้ยิน เกี่ยวกับเรื่องราวของตัวเอง ต้องการให้ผู้อื่นมีความสนใจ สนุกสนาน แปลกใจ หรือตื่นเต้นในเรื่องราวของตน

3.4.13 ความต้องการมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น (need for dominance) เป็นความต้องการให้บุคคลอื่นทำตามคำสั่งของตน ทำให้เกิดความรู้สึกว่าตนมีอิทธิพลเหนือกว่าบุคคลอื่น

3.4.14 ความต้องการอ้างอิงผู้อื่นที่สังคมยอมรับ (need for reference) เป็นความต้องการยอมรับนับถือผู้ที่มีอาวุโสกว่าด้วยความยินดี รวมทั้งนิยมชมชอบในบุคคลที่มีอำนาจเหนือกว่า พร้อมทั้งจะให้ความร่วมมือช่วยเหลือด้วยความยินดี

3.4.15 ความต้องการหลีกเลี่ยงความด้อยและความล้มเหลว (need for avoidance of inferiority) เป็นความต้องการหลีกเลี่ยงให้พ้นจากความอับอาย หลีกเลี่ยงการดูถูก หรือการกระทำต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดความละอายใจ

3.4.16 ความต้องการหลีกเลี่ยงอันตราย (need for avoidance of harm) เป็นความต้องการหลีกเลี่ยงความเจ็บปวดทางด้านร่างกาย ต้องการได้รับความปลอดภัยจากอันตราย

3.4.17 ความต้องการหลีกเลี่ยงการถูกตำหนิ (need for avoidance of blame) เป็นความต้องการหลีกเลี่ยงการลงโทษด้วยการคล้อยตามกลุ่ม หรือยอมรับคำสั่ง หรือปฏิบัติตามกฎข้อบังคับของกลุ่ม เพราะกลัวถูกลงโทษ

3.4.18 ความต้องการความสงบสุขหรือความเป็นระเบียบเรียบร้อย (need for orderliness) เป็นความต้องการจัดสิ่งของต่าง ๆ ให้อยู่ในสภาพที่เป็นระเบียบเรียบร้อย มีความประณีตงดงาม

3.4.19 ความต้องการรักษาชื่อเสียง (need for inviolacy) เป็นความต้องการที่จะรักษาชื่อเสียงของตนที่มีอยู่ไว้จนสุดความสามารถ

3.4.20 ความต้องการให้ตนเองแตกต่างจากผู้อื่น (need for contrariness) เป็นความต้องการให้ตนเองไม่เหมือนกับบุคคลอื่น

3.5 ทฤษฎีแรงจูงใจของ herzberg

การจูงใจของ herzberg frederick herzberg ได้คิดค้นทฤษฎีการจูงใจในการทำงาน ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางในวงการบริหาร ชื่อทฤษฎีของ herzberg มีชื่อเรียกแตกต่างกันออกไป คือ “motivation-maintenance theory” หรือ “dual factor theory” หรือ “the motivation-hygiene theory”

ในการเริ่มต้นค้นคว้าเพื่อสร้างทฤษฎี herzberg ได้ดำเนินการสัมภาษณ์นักวิศวกรและนักบัญชี ซึ่งจุดมุ่งหมายของการค้นคว้าเพื่อศึกษาทัศนคติที่เกี่ยวกับงานเพื่อที่จะให้มีหนทางเพิ่ม

ผลผลิต ลดการขาดงาน และสร้างความสัมพันธ์อันดีในการทำงาน และเพื่อประโยชน์ทั่วไปสำหรับ
 ทุก ๆ คนก็คือ ความเข้าใจเกี่ยวกับอิทธิพลต่าง ๆ ที่จะมีส่วนช่วยในการปรับปรุงขวัญและกำลังใจ
 ที่จะส่งผลให้ทุกคนมีความสุขกายสบายใจและมีความพึงพอใจมากยิ่งขึ้น

จากการวิเคราะห์คำตอบจากข้อความที่ผู้ถูกสัมภาษณ์ตอบมา ปรากฏว่าปัจจัยหลาย ๆ
 อย่างที่แตกต่างกันมีส่วนสัมพันธ์โดยตรงกับความรู้สึกที่ดีและไม่ดีที่เกิดขึ้น ปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้
 สามารถแยกออกได้เป็นสองกลุ่มใหญ่ ๆ คือ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่ดีและมีผลเกี่ยวกับความ
 พึงพอใจเกี่ยวกับงานที่ทำก็คือ ความสำเร็จ (achievement) การยอมรับ (recognition) ความรับผิดชอบ
 ความก้าวหน้า และคุณลักษณะของงานที่ทำอยู่ คือ ฐานะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับหัวหน้างาน
 เพื่อนร่วมงานกับลูกน้อง เทคนิคในการบังคับบัญชา นโยบายของบริษัท และการบริหารความมั่นคง
 ในงาน สภาพการทำงาน เงินเดือน และเรื่องราวส่วนตัวที่ถูกกระทบโดยสภาพของงาน herzberg
 ให้ชื่อปัจจัยกลุ่มหลังนี้ว่า “ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบำรุงรักษาจิตใจ” (hygiene or maintenance
 factors) เหตุผลที่เรียกชื่อเช่นนี้เพราะปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนแต่เป็นปัจจัยที่มีผลในทางป้องกันเป็น
 ส่วนใหญ่ กล่าวคือ ปัจจัยเหล่านี้จะไม่สามารถสร้างแรงจูงใจได้แต่อาจป้องกันมิให้แรงจูงใจเกิดขึ้นมาได้
 การต้องสนใจติดตามดูปัจจัยที่จำเป็นเพื่อการรักษาจิตใจนี้จึงนับว่าเป็นเรื่องที่น่าจำเป็น แต่ปัจจัยกลุ่มนี้
 เพียงกลุ่มเดียวย่อมไม่เป็นการเพียงพอสำหรับที่จะให้เป็นเงื่อนไขสำหรับการสร้างแรงจูงใจ

1. ปัจจัยจูงใจ (motivation factor)
2. ปัจจัยค้ำจุน (maintenance factor)

ปัจจัยจูงใจ เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับงานโดยตรงเพื่อจูงใจให้คนชอบและรักงานที่ปฏิบัติ
 เป็นการกระตุ้นให้เกิดความพึงพอใจให้แก่บุคคลในองค์การให้ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น
 เพราะปัจจัยที่สามารถสนองตอบความต้องการภายในบุคคลได้ด้วยกัน ได้แก่

1. ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล หมายถึง การที่บุคคลสามารถทำงานได้
 เสร็จสิ้นและประสบความสำเร็จอย่างดี เป็นความสามารถในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ การรู้จักป้องกัน
 ปัญหาที่จะเกิดขึ้น เมื่อผลงานสำเร็จจึงเกิดความรู้สึกพึงพอใจและปลาบปลื้มในผลสำเร็จของงานนั้น ๆ
2. การได้รับการยอมรับนับถือ หมายถึง การได้รับการยอมรับนับถือไม่ว่าจาก
 ผู้บังคับบัญชา การยอมรับนี้อาจจะอยู่ในการยกย่องชมเชย แสดงความยินดี การให้กำลังใจ หรือการ
 แสดงออกอื่นใดที่สื่อให้เห็นถึงการยอมรับในความสามารถ เมื่อได้ทำงานอย่างหนึ่งอย่างใดบรรลุผลสำเร็จ
 การยอมรับนับถือจะแฝงอยู่กับความสำเร็จในงานด้วย

3. ลักษณะของงานที่ปฏิบัติ หมายถึง งานที่น่าสนใจ งานที่ต้องอาศัยความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ท้าทายให้ต้องลงมือทำ หรือเป็นงานที่มีลักษณะสามารถกระทำได้ตั้งแต่ต้นจนจบโดยลำพังแต่ผู้เดียว

4. ความรับผิดชอบ หมายถึง ความพึงพอใจที่เกิดขึ้นจากการได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานใหม่ ๆ และมีอำนาจในการรับผิดชอบได้อย่างเต็มที่ โดยไม่มีการตรวจสอบหรือควบคุมอย่างใกล้ชิด

5. ความก้าวหน้า หมายถึง ได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นของบุคคลในองค์การ การมีโอกาสได้ศึกษาเพื่อหาความรู้เพิ่มเติมหรือได้รับการฝึกอบรม

ปัจจัยค้ำจุน หรืออาจเรียกว่า ปัจจัยสุขอนามัย หมายถึง ปัจจัยที่จะค้ำจุนให้แรงจูงใจในการทำงานของบุคคลมีอยู่ตลอดเวลา ถ้าไม่มีหรือมีในลักษณะไม่สอดคล้องกับบุคคลในองค์การบุคคลในองค์การจะเกิดความไม่ชอบงานขึ้น และปัจจัยที่มาจากภายนอกบุคคล ได้แก่

1. เงินเดือน หมายถึง เงินเดือนและการเลื่อนขั้นเงินเดือนในหน่วยงานนั้น ๆ เป็นที่พอใจของบุคลากรในการทำงาน

2. โอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต นอกจากจะหมายถึง การที่บุคคลได้รับการแต่งตั้งเลื่อนตำแหน่งภายในหน่วยงานแล้ว ยังหมายถึงสถานการณ์ที่บุคคลสามารถได้รับความก้าวหน้าในทักษะวิชาชีพด้วย

3. ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน หมายถึง การติดต่อไม่ว่าเป็นกิริยาหรือวาทะที่แสดงถึงความสัมพันธ์อันดีต่อกัน สามารถทำงานร่วมกัน มีความเข้าใจซึ่งกันและกันอย่างดี

4. สถานะของอาชีพ หมายถึง อาชีพนั้นเป็นที่ยอมรับนับถือของสังคมที่มีเกียรติและศักดิ์ศรี

5. นโยบายและการบริหารงาน หมายถึง การจัดการและการบริหารองค์การ การติดต่อสื่อสารภายในองค์การ

6. สภาพการทำงาน หมายถึง สภาพทางกายภาพของงาน เช่น แสง เสียง อากาศ ชั่วโมงการทำงาน รวมทั้งลักษณะของสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ เช่น อุปกรณ์หรือเครื่องมือต่าง ๆ อีกด้วย

7. ความเป็นอยู่ส่วนตัว หมายถึง ความรู้สึกที่ดีหรือไม่ดีอันเป็นผลที่ได้รับจากงาน ในหน้าที่ของเขาไม่มีความสุข และพอใจกับการทำงานในแห่งใหม่

8. ความมั่นคงในการทำงาน หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อความมั่นคงในการทำงาน ความยั่งยืนของอาชีพ หรือความมั่นคงขององค์การ

9. วิธีการปกครองของผู้บังคับบัญชา หมายถึง ความสามารถของผู้บังคับบัญชาในการดำเนินงานหรือความยุติธรรมในการบริหาร

โดยสรุป herzberg ได้ให้ความเข้าใจว่า แรงจูงใจเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นมาจากแต่ละคน และจะมีใช้ขึ้นอยู่กับผู้บริหารโดยตรง และปัจจัยที่ใช้ในการบำรุงจิตใจนั้นอย่างดีที่สุดก็คือ จะสามารถช่วยขจัดความไม่พอใจต่าง ๆ ได้ แต่จะไม่สามารถสร้างความพึงพอใจได้ ดังนั้น ในกระบวนการจูงใจที่ต้องการสร้างให้เกิดแรงจูงใจที่ดีจึงจำเป็นต้องจัดและกำหนดปัจจัยต่าง ๆ ทั้งสองกลุ่ม คือ ทั้งปัจจัยที่ใช้บำรุงจิตใจ (สภาพแวดล้อม) และปัจจัยที่ใช้จูงใจได้ (ของงานที่ทำ) ทั้งสองอย่างพร้อมกัน

ในการแก้ไขปัญหาเรื่องการจูงใจนี้ herzberg ได้เริ่มต้นพัฒนาวิธีการเพิ่มพูนเนื้อหาของงาน (job enrichment) เพื่อให้ค่าของงานสูงขึ้นและมีเนื้อหามากขึ้น เพื่อให้มีปัจจัยที่ใช้จูงใจได้เพิ่มมากขึ้นในตัวเอง การออกแบบงานเสียใหม่ให้มีคุณค่าเนื้อหาสูงขึ้นนี้เอง ที่งานต่างๆ จะมีความหมายมากยิ่งขึ้น มีความสำเร็จในงานมากขึ้น มีทั้งการยอมรับ ทั้งความรับผิดชอบสูงขึ้น ก้าวหน้ามากขึ้น และส่งเสริมการเติบโตให้แก่แต่ละคนได้ ซึ่งจะมีผลต่อการจูงใจเป็นอันมาก

จะเห็นได้ว่าทฤษฎีการจูงใจของ herzberg มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดและคล้ายกับทฤษฎีการจูงใจของ Maslow เป็นอันมาก ซึ่งในทางปฏิบัติจากการพิสูจน์ยืนยันว่า ทฤษฎีทั้งสองเป็นความจริงและใช้ได้กับกลุ่มอาชีพที่มีฐานะตำแหน่งสูง เช่น วิศวกรหรือนักบัญชีดังที่กล่าวมา แต่อย่างไรก็ตาม กรณีการนำไปใช้กับพนักงานระดับต่ำลงไปหรือพนักงานสตรี และระดับของพนักงานประจำวันผลปรากฏว่าไม่เป็นไปตามที่กล่าวที่เดิวนัก และให้ผลผลิตเพิ่มขึ้นไปได้เสมอ

3.6 ทฤษฎีการจูงใจของแมคเกรเกอร์ (Mcgregor's theory x and theory y)

ดวงพร โพรธีสร อธิบายว่า Mcgregor ได้พัฒนาทฤษฎี X และทฤษฎี Y ขึ้น และสามารถสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้ (ดวงพร โพรธีสร. 2558. 30-31; อ้างอิงจาก Mcgregor. 1960. The human side of enterprise. p. 33-48)

ทฤษฎี X ทศณะในการมองความเป็นมนุษย์ในแง่ไม่ดี สรุปแนวคิดที่สำคัญของทฤษฎีนี้ได้เป็น 3 ประการ คือ

1. โดยทั่วไปแล้ว มนุษย์ไม่ชอบทำงาน หากมีโอกาสหลีกเลี่ยงได้ก็พยายามหลีกเลี่ยงเพื่อที่จะไม่ต้องเหน็ดเหนื่อยกับงาน

2. เมื่อมนุษย์ไม่ชอบทำงาน และเห็นว่าวิธีที่จะทำให้มนุษย์ทำงานได้นั้นต้องใช้วิธี บังคับ ควบคุม ช่มชู้ สั่งการ และลงโทษ เพื่อให้งานบรรลุวัตถุประสงค์

3. เห็นว่ามนุษย์ส่วนใหญ่ชอบเป็นผู้ตามมากกว่าผู้นำ และพยายามหลีกเลี่ยง ความรับผิดชอบไม่ค่อยหวังความก้าวหน้า ทะเยอทะยานน้อย แต่สิ่งที่ต้องการมากเหนืออย่างอื่นคือ ความมั่นคงปลอดภัย

จากแนวคิดที่มองว่ามนุษย์ไม่ตีดังกล่าว จึงเห็นได้ว่าผู้ที่เชื่อตามแนวคิดของทฤษฎี นี้หากจะมอบหมายให้ใครทำงานอะไร จึงต้องมีหัวหน้างานคอยควบคุมบังคับบัญชาเพราะเห็นว่าถ้า ไม่มีหัวหน้าบังคับบัญชาหรือไม่มีใครมาชี้แจงสั่งการงานก็มักไม่เดิน การที่มีหัวหน้ามาบังคับบัญชา ในความหมายของกลุ่มนี้ คือ การว่ากล่าวและลงโทษ เหตุที่ต้องทำดังนี้โดยมีเหตุผลว่าพื้นฐานของคน มักเกียจคร้านและขาดความรับผิดชอบ คือทฤษฎีในกลุ่มนี้จะมองมนุษย์ในแง่ลบเป็นส่วนใหญ่

ทฤษฎี Y มองความเป็นมนุษย์ในแง่ดี ซึ่งตรงกันข้ามกับทฤษฎี X ซึ่งแนวคิดของ ทฤษฎีนี้สรุปสาระสำคัญได้ดังต่อไปนี้

1. โดยธรรมชาติของมนุษย์ส่วนใหญ่ มีความมานะพยายามทั้งทางจิตใจและร่างกาย ความพยายามมีคู่กับความเป็นมนุษย์ เช่นเดียวกับการพักผ่อนหรือการแสวงหาความเพลิดเพลิน มนุษย์ มิได้รังเกียจการทำงานเห็นว่างานช่วยสนองความต้องการของตน และเห็นว่าบางครั้งบางคราวที่มนุษย์ จำต้องหลีกเลี่ยงงานนั้น น่าจะเนื่องมาจากลักษณะการควบคุมของหัวหน้างาน หรืออำนาจการควบคุม จากภายนอก

2. การทำให้ผลงานบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ อาจไม่จำเป็นต้องใช้การควบคุม และบังคับ การให้โอกาสคนงานได้ทำงานในบรรยากาศที่เขาเป็นตัวของตัวเอง และยอมรับในวัตถุประสงค์ ของงานได้ จะส่งผลให้งานบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

3. มนุษย์โดยทั่วไปให้ความสำคัญกับการทำงานเป็นกลุ่ม เป็นทีม เป็นคณะทำงาน อยู่แล้ว ดังตัวอย่างที่บางประเทศหรือบางท้องถิ่นนิยมมารวมกลุ่มทำงานด้วยกันที่เรียกว่า “ประเพณี ลงแขก” ในสมัยโบราณ

4. มนุษย์มักยึดมั่นกับวัตถุประสงค์ของงาน เมื่อทำงานสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของงาน แต่ละอย่างจะเกิดความรู้สึกพอใจ สมใจ เกิดความพยายามในการทำงานมากขึ้นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ขององค์การโดยส่วนรวม

5. มนุษย์เกิดการเรียนรู้จากสถานการณ์ที่เหมาะสม พร้อมต่อการยอมรับในความ รับผิดชอบของตน และพร้อมต่อการแสวงหาความรับผิดชอบเพิ่มขึ้น ใครก็ตามที่หลีกเลี่ยงความ

รับผิดชอบ ขาดความทะเยอทะยาน และแสวงหาความมั่นคงความปลอดภัยอย่างเดียว น่าจะไม่ใช่
ลักษณะที่แท้จริงของเขา การกระทำนั้น ๆ น่าจะเนื่องมาจากอิทธิพลของสิ่งผลักดันบางอย่าง

6. บุคคลในองค์การแต่ละคนมักมีคุณลักษณะในตัวด้วยกันทั้งนั้น ในด้านความสามารถ
ทางการคิด ความฉลาด การสร้างจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์

จะเห็นได้ว่าทฤษฎี Y ของแมคเกรเกอร์มองมนุษย์ในแง่ดี จากแนวคิดที่มองมนุษย์
ในแง่ดีดังกล่าวซึ่งเป็นแนวคิดที่เป็นที่นิยมในปัจจุบัน ก่อให้เกิดที่มาของหลักการด้านมนุษยสัมพันธ์
คือความเชื่อที่ว่ามนุษย์เป็นผู้ที่ชอบสังคม อยู่คนเดียวไม่ได้ ต้องมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับระบบสังคม
ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน นอกจากนี้ทฤษฎี Y นี้ยังเน้นการพัฒนาตนเองของมนุษย์แต่ละคน มนุษย์มักรู้จัก
ตนเองดีและรู้จักความสามารถของตน ผู้บังคับบัญชาควรมีความรู้สึกนึกคิดที่ติดต่อพนักงาน และควรสร้าง
สถานการณ์ที่เอื้อให้ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้สึกรับผิดชอบ และมีส่วนร่วมในการดำเนินงานไปสู่เป้าหมาย
ทั้งที่เป็นเป้าหมายส่วนบุคคลและเป้าหมายขององค์การ และทฤษฎีนี้ยังมีความคิดต่อระบบงานอุตสาหกรรม
และงานธุรกิจในปัจจุบันด้วยว่า ผู้ปฏิบัติงานแต่ละคนมีโอกาสแสดงความสามารถของตนเพียงบางส่วน
เท่านั้น ซึ่งในองค์การแต่ละแห่งควรให้ผู้ปฏิบัติงานมีโอกาสมากขึ้นในการได้แสดงความสามารถของตน
ให้มากที่สุด ซึ่งถ้าผู้บังคับบัญชาสร้างบรรยากาศให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความรู้สึกรับผิดชอบและมีส่วนร่วม
ในงาน ทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีโอกาสแสดงความสามารถได้เต็มที่ จะส่งผลต่องานขององค์การอีกหลายประการ
ทั้งในแง่ผลงานและความรู้สึกผูกพันกับองค์การ

ทฤษฎีและการศึกษาเรื่องการจูงใจที่กล่าวมาในที่นี่ เป็นเพียงส่วนหนึ่งจากทฤษฎี
และการศึกษาเรื่องการจูงใจจำนวนมาก โดยเลือกนำมากล่าวเพื่อให้ผู้ศึกษาได้เข้าใจเรื่องการจูงใจใน
ลักษณะที่จะเลือกนำไปประยุกต์ใช้ในงานได้เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งจะต้องเลือกไปใช้ให้เหมาะสมกับบุคคล
และสถานการณ์ ในทฤษฎีและการศึกษาบางเรื่องอาจไม่ถึงขั้นเสริมสร้างแรงจูงใจในการทำงานได้
อาจเป็นแต่เพียงช่วยให้ผู้ศึกษาได้แนวทางสร้างบรรยากาศที่ดีและเหมาะสมต่อการทำงาน ซึ่งก็นับว่า
เป็นการประยุกต์ทฤษฎีและการศึกษาไปใช้ประโยชน์ในงานได้อีกส่วนหนึ่ง

4. ประเภทของแรงจูงใจ

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2544: 140-142) จำแนกแรงจูงใจออกได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจเพื่อความอยู่รอด (survival motives) เป็นแรงจูงใจที่ช่วยให้คนเราสามารถ
ดำรงชีวิตอยู่ได้ แรงจูงใจชนิดนี้มักจะสัมพันธ์กับสิ่งเบื้องต้นที่คนเราต้องการในชีวิต เช่น อาหาร น้ำ
อากาศ การขับถ่าย

2. แรงจูงใจทางสังคม (social motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ในสังคม อาจได้รับอิทธิพลโดยตรงจากสิ่งเร้าที่บุคคลหรือจากวัตถุที่มองเห็นได้ จับต้องได้ หรือมาจากภาวะสังคมที่มองไม่เห็นก็ได้ เช่น การมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น การเป็นผู้นำ การสร้างมิตร เป็นต้น

3. แรงจูงใจเกี่ยวกับตนเอง (self motives) แรงจูงใจชนิดนี้ค่อนข้างจะซับซ้อนพอสมควร และเป็นสิ่งผลักดันให้คนเราพยายามปรับตัวไปในทางที่ดีขึ้น เช่น แรงจูงใจที่เกี่ยวกับความสำเร็จในหน้าที่ การงาน หรือความสำเร็จในชีวิต เป็นต้น

แรงจูงใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมอาจจำแนกได้ ดังนี้

3.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (achievement motive) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลมีความต้องการที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ ทั้งในหน้าที่การงานและเรื่องราวส่วนตัวให้สำเร็จลุล่วง จากผลการวิจัยพบว่า พ่อแม่ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงย่อมมีอิทธิพลที่จะทำให้เด็กเป็นผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงตามด้วย ทั้งนี้เพราะพ่อแม่จะเอาใจใส่เกี่ยวกับการกระทำของเด็กมาตั้งแต่เล็ก ๆ โดยการแสดงความรักใคร่ ตั้งมาตรฐานการกระทำในสิ่งต่าง ๆ ตลอดจนคอยกระตุ้นแนะนำให้กำลังใจแก่เด็กในการทำกิจกรรม อยู่ตลอดเวลา

ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

- 3.1.1 เป็นผู้มีความบากบั่น พยายาม อดทนเพื่อจะทำงานให้บรรลุเป้าหมาย
- 3.1.2 ต้องการงานให้ดีที่สุด โดยเน้นถึงมาตรฐานที่ดีที่สุด
- 3.1.3 ชอบความท้าทายของงาน โดยมุ่งงานที่สำคัญให้ประสบความสำเร็จ
- 3.1.4 ชอบแสดงออกถึงความรับผิดชอบเกี่ยวกับงาน
- 3.1.5 ชอบแสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์
- 3.1.6 ทำงานอย่างมีหลักเกณฑ์เป็นขั้นตอนและมีการวางแผน
- 3.1.7 ชอบยกเหตุผลมาประกอบคำพูดอยู่เสมอ
- 3.1.8 อยากให้ผู้อื่นยกย่องว่าทำงานเก่ง

3.2 แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (affiliation motive) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรม เพื่อให้ได้มาซึ่งการยอมรับ เป็นที่รักใคร่ของเพื่อนฝูง และได้รับความนิยมนจากบุคคลในกลุ่ม พัฒนาการของแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์จะเริ่มตั้งแต่วัยเด็ก โดยเฉพาะในครอบครัวที่มีความรัก ความเข้าใจ ความอบอุ่น พ่อแม่ที่ไม่มีลักษณะการก้าวร้าว ข่มขู่ หรือครอบครัวที่ไม่มีการแก่งแย่ง ชิงดีชิงเด่นในพี่น้อง สิ่งเหล่านี้จะช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของเด็กเมื่อเติบโตขึ้นมาจะทำให้เป็นคนที่ทำอะไรเพื่อให้ผู้อื่นพอใจเสมอ

ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมพันธสูง

3.2.1 ชอบผูกมิตรใหม่

3.2.2 ชอบคบเพื่อนอย่างสนิทสนม

3.2.3 ชอบคบเพื่อนมาก ๆ

3.2.4 ชอบพูดถึงมิตรภาพ ความใกล้ชิดสนิทสนมที่มีต่อกัน

3.2.5 ชอบแสดงออกถึงอารมณ์ที่ละเอียดอ่อน เช่น เสียใจ เมื่อมีการพลัดพราก

หรือหวนซึ่งเมื่ออยู่ใกล้กัน

3.2.6 แสดงออกถึงการให้ความสนใจและยกย่องผู้อื่น

3.2.7 จะเน้นถึงการได้รับความชื่นชมจากบุคคลอื่น

3.2.8 ชอบทำตนเป็นเพื่อนซื่อสัตย์

3.3 แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (power motive) เป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ทำให้มนุษย์ต้องการที่จะมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น สามารถบงการผู้อื่นได้ พยายามกระทำทุกวิถีทางเพื่อให้ผู้อื่นอยู่ใต้อำนาจตน พัฒนาการของความ ต้องการที่จะมีอำนาจเหนือผู้อื่นอาจมาจากความรู้สึกที่ต่ำต้อย ไม่ทัดเทียมผู้อื่น มีความรู้สึกว่าตนเอง “ขาด” ทั้งในด้านความเป็นอยู่และฐานะทางสังคม เป็นความรู้สึกที่เรียกว่า “ปมด้อย” ซึ่งความรู้สึกชนิดนี้ยังมีมากเท่าไรก็จะยิ่งพยายามสร้าง “ปมเด่น” โดยการแสดงความยิ่งใหญ่ ด้วยการก้าวร้าวออกมาเพื่อลบ “ปมด้อย” นั้น

ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่อำนาจสูง

3.3.1 ชอบวางตนเป็นหัวหน้ากลุ่มหรือแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น

3.3.2 ชอบบงการ ชี้นำ บังคับ ควบคุมให้ผู้อื่นคิดหรือกระทำตาม

3.3.3 ชอบวางแผนทางการกระทำของกลุ่มและโน้มน้าวให้ผู้อื่นกระทำตาม

3.3.4 ชอบพูดถึงความสัมพันธ์กับผู้อื่น แต่จะพูดในความหมายที่แฝงไว้ใน

ลักษณะที่เหนือผู้อื่น

3.3.5 ชอบสัมพันธ์กับคนที่มาอ่อนน้อม ถ่อมตน หรือมาประจบสอพลอ

3.3.6 บางครั้งชอบการตัดสินใจกระทำการเสี่ยงภัยอย่างบ้าบิ่น

3.3.7 หลีกเลี่ยงการแสดง ความอ่อนแอออกมาให้ปรากฏ

3.3.8 ชอบโต้เถียงกับผู้อื่นที่มีความคิดเห็นขัดแย้งกับตน

3.4 แรงจูงใจใฝ่ก้าวร้าว (aggression motive) เป็นแรงจูงใจชนิดหนึ่งที่มนุษย์แสดงออก โดยวาจาหรือท่าทาง เพื่อขจัดความคับข้องใจ หรือความโกรธที่เกิดขึ้น ซึ่งพฤติกรรมก้าวร้าวนี้บางครั้งผู้แสดงออกจะพบว่า เมื่อแสดงพฤติกรรมดังกล่าวออกไปแล้วจะช่วยผ่อนคลายอารมณ์ของตนเอง ในขณะที่นั้นลงไป พัฒนาการของความก้าวร้าวจะเริ่มเกิดขึ้นตั้งแต่ในช่วงวัยเด็ก โดยการเลียนแบบจากพ่อแม่ หรือคนใกล้ชิดที่อบรมเลี้ยงดู การที่บุคคลมีความก้าวร้าวหรือมีบุคลิกภาพแบบ “ถือตนเองเป็นใหญ่” (authoritarian) นั้น เนื่องมาจากการอบรมเลี้ยงดูที่เข้มงวดกดขี่มากเกินไป ทำอะไรผิดนิดหน่อยก็จะถูกดุด่าเยียนตีทำให้เด็กเกิดความรู้สึกโกรธแค้น ขุ่นเคือง แต่เด็กก็ไม่กล้าแสดงอาการตอบโต้โดยตรง แต่จะไปแสดงความก้าวร้าวออกมากับคนรอบข้าง โดยเฉพาะกับบุคคลที่ด้อยกว่า พฤติกรรมก้าวร้าวนี้เมื่อเกิดขึ้นแล้วก็ยากที่จะหยุดได้ แต่เราสามารถแก้ไขพฤติกรรมก้าวร้าวให้ลดลงได้ โดยผู้ใหญ่จะต้องพยายามควบคุมอารมณ์ของตนเอง ไม่แสดงความก้าวร้าวเอาแต่ใจตนเอง ไม่ใช้คำพูดในเชิงขู่บังคับแต่พยายามจะสร้างความสัมพันธ์กับเด็ก เพื่อให้เด็กเกิดความรู้สึกอบอุ่น และไว้วางใจว่า เราคือผู้ให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ มิใช่ผู้ควบคุม เมื่อนั้นพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กจะลดลง

สมนึก บุญนาค (2548: 16) ได้แบ่งประเภทแรงจูงใจ ที่อยู่เบื้องหลังของการแสดงออกของพฤติกรรมออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจภายใน (intrinsic motivation) เป็นภาวะที่บุคคลเห็นคุณค่าของกิจกรรมที่ดี ทำด้วยความเต็มใจ โดยถือว่าการบรรลุในกิจกรรมนั้น ๆ เป็นรางวัลอยู่แล้ว
2. แรงจูงใจภายนอก (extrinsic motivation) เป็นภาวะที่บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา เพราะมีสิ่งใดสิ่งหนึ่งมาเร้า ไม่ได้ทำเพื่อความสำเร็จในสิ่งนั้นเลย เช่น การกระทำเพื่อต้องการรางวัล ตำแหน่ง เกียรติ เป็นต้น

สุชา จันทร์หอม (2557: 101-102) ได้แบ่งแรงจูงใจตามที่มาของแรงจูงใจได้เป็น 3 ประการ ดังนี้

1. แรงจูงใจทางสรีรวิทยา (physiological motivation) แรงจูงใจด้านนี้เกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการทางร่างกายทั้งหมดเพื่อให้บุคคลมีชีวิตอยู่ได้ เป็นความต้องการที่จำเป็นตามธรรมชาติของมนุษย์ ต้องการน้ำ อาหาร การพักผ่อน และปราศจากโรค เราสามารถวัดระดับความต้องการทางสรีรวิทยาได้จากการสังเกตพฤติกรรมของคนเรา คือ สังเกตจากความมากน้อยของการกระทำ การเลือกทำ การโต้ตอบสิ่งที่มาขัดขวาง

2. แรงจูงใจทางจิตวิทยา (psychological motivation) มีความสำคัญน้อยกว่า แรงจูงใจทางด้านสรีรวิทยาเพราะจำเป็นในการดำรงชีวิตน้อยกว่า แต่จะช่วยทางด้านจิตใจทำให้ สุขภาพจิตดีและสดชื่น แรงจูงใจประเภทนี้ ได้แก่ ความอยาก رؤ้อยากเห็นและการตอบสนองต่อ สิ่งแวดล้อมความต้องการความรักและความเอาใจใส่ใกล้ชิดจากผู้อื่น

3. แรงจูงใจทางด้านสังคม หรือแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ (social motivation) แรงจูงใจชนิดนี้มีจุดเริ่มต้นส่วนใหญ่มาจากประสบการณ์ทางสังคมในอดีตของบุคคล และจุดมุ่งหมาย ของแรงจูงใจชนิดนี้มีความสัมพันธ์กับการแสดงปฏิกิริยาของบุคคลอื่น ๆ ที่มีต่อตนเอง แรงจูงใจทาง สังคมที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิต ได้แก่

3.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (achievement motivation) เป็นความปรารถนาของ บุคคลที่จะทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้ดีและประสบความสำเร็จซึ่งได้รับการส่งเสริมมาตั้งแต่วัยเด็ก จากผล การศึกษาวิจัยพบว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูอย่างอิสระ เป็นตัวเอง ฝึกหัดการช่วยเหลือตัวเอง ตามวัย จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความต้องการความสำเร็จในชีวิตสูง การฝึกหัดให้บุคคลที่มีแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์สูง จึงต้องเริ่มต้นจากครอบครัว

3.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (affinitive motivation) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคล ปฏิบัติตนให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ต้องการความเอาใจใส่ ต้องการความรักจากบุคคลอื่น

3.3 แรงจูงใจต่อความนับถือตนเอง (self-esteem motivation) เป็นแรงจูงใจที่ บุคคลปรารถนาเป็นที่ยอมรับของสังคม มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของคนโดยทั่วไป ต้องการได้รับการยกย่อง จากสังคม ซึ่งจะนำมาสู่การนับถือตนเอง

5. องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ

ศิริการณ น้อยวังหิน (2550: 9) กล่าวว่า แรงจูงใจมีผลต่อการเรียนรู้พฤติกรรมต่าง ๆ ของบุคคลเป็นอันมาก เพราะการที่บุคคลเกิดแรงจูงใจในการที่จะแสดงพฤติกรรม ย่อมจะทำให้พฤติกรรม หรือการเรียนรู้ในสิ่งนั้น ๆ มีประสิทธิภาพและเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วมากกว่าบุคคลที่ไม่เกิดแรงจูงใจ ลักษณะของของแรงจูงใจของบุคคลจึงขึ้นอยู่กับองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. ธรรมชาติของแต่ละบุคคล ทุกคนมีธรรมชาติของตนแตกต่างกับคนอื่น หรือลักษณะ เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ซึ่งประกอบด้วย

1.1 แรงขับ แรงขับของบุคคลเป็นพื้นฐานเบื้องต้นของการเกิดพฤติกรรม แรงขับ เป็นสภาวะที่เกิดจากความไม่สมดุลภายในร่างกายของมนุษย์ เช่น สภาวะความต้องการอาหาร น้ำ

สภาวะความตึงเครียด ความรู้สึกเจ็บปวด เป็นต้น แรงขับเกิดขึ้นได้จากลักษณะ 2 ประการ คือ แรงขับภายในร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย ความง่วงนอน เป็นต้น และแรงขับที่เกิดจากร่างกายภายนอก เช่น การได้รับความเจ็บปวดจากสิ่งเร้าภายนอก สภาวะความกดดันทำให้เกิดความตึงเครียด

1.2 ความวิตกกังวล ความวิตกกังวลมีผลต่อการเรียนรู้หรือพฤติกรรม ความวิตกกังวลจะมีความแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับประสบการณ์และการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล เมื่ออายุมากขึ้นมีประสบการณ์เพิ่มขึ้นย่อมเกิดวิตกกังวลเพิ่มมากขึ้น เด็กเล็ก ๆ จะไม่มีความกังวลใจ แต่จะมีความกลัว เมื่ออายุมากขึ้นความกลัวจะลดลงกลายเป็นความวิตกกังวลเพิ่มขึ้นทันที

2. สถานการณ์ต่าง ๆ ในสิ่งแวดล้อม ย่อมจะส่งผลทำให้บุคคลเกิดแรงจูงใจแตกต่างกัน เป็นต้นว่า ส่งผลให้บุคคลเกิดความสับสนวุ่นวายหรืออื่น ๆ และวัฒนธรรมแต่ละสังคมย่อมจะส่งผลให้พัฒนาการของผู้เรียนแตกต่างกันด้วย ลักษณะสถานการณ์ต่าง ๆ ที่มีผลต่อแรงจูงใจ ได้แก่

2.1 การแข่งขัน หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่มีความปรารถนาจะเอาชนะผู้อื่น ต้องการทำให้ตนมีสถานการณ์ดีขึ้น การแข่งขันมีลักษณะที่สำคัญ 2 ประการ คือ การแข่งขันกับตนเอง เป็นการแข่งขันที่ทำให้ตนเองดีขึ้นด้วยความเต็มใจและความต้องการของตนไม่มีใครมาบังคับ การแข่งขันกับบุคคลอื่น เป็นความรู้สึกที่ต้องการเอาชนะบุคคลอื่น ให้ตนอยู่เหนือกว่าคนอื่น มักจะพยายามทำทุกวิถีทางเพื่อให้ตนชนะผู้อื่นเสมอ

2.2 ความร่วมมือ หมายถึง แรงจูงใจมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับแรงผลักดันทางสังคม มีพฤติกรรมแบบประนีประนอม ให้ความร่วมมือช่วยเหลือเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เพื่อให้งานหรือพฤติกรรมที่มุ่งปรารถนาสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ฉะนั้น ความร่วมมือของบุคคลจึงจัดว่าเป็นแรงจูงใจที่สำคัญที่ทำให้บุคคลเกิดพฤติกรรมต่าง ๆ ขึ้น

2.3 การตั้งจุดมุ่งหมาย คือ การที่บุคคลมีการตั้งจุดหมายในชีวิตไว้ มีผลทำให้บุคคลมีความพยายามที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตนตั้งไว้ ในบางครั้งแม้จะมีการตั้งจุดมุ่งหมายไว้ บุคคลก็ไม่สามารถกระทำเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตนตั้งไว้ได้ ด้วยเหตุนี้การตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิตจึงเป็นแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ลักษณะของการตั้งจุดหมายมี 2 ลักษณะ คือ

2.3.1 การตั้งจุดมุ่งหมายระยะใกล้ คือ เป็นจุดมุ่งหมายที่มักจะมีจุดมุ่งหมายย่อย ๆ มาเกี่ยวข้อง เช่น การตั้งจุดมุ่งหมายชีวิตว่าจะเป็นนักวาดรูปที่มีชื่อเสียงของโลก แต่ขณะนี้อายุยังน้อยจึง

มีเป้าหมายย่อย ๆ หลายเป้าหมายมารวมกันคือ จะวาดรูปให้ชนะการแข่งขัน จะวาดรูปให้ได้รับคำชมจากครู จะวาดรูปให้เพื่อน ๆ ยอมรับ

2.3.2 การตั้งจุดมุ่งหมายระยะไกล เพื่อจุดหมายใดจุดหมายหนึ่งโดยเฉพาะ การตั้งจุดมุ่งหมายระยะไกลจะเกิดกับคนที่มีวุฒิภาวะทางด้านสมองพอสมควร จะไม่เกิดในเด็กเล็ก

2.4 การตั้งความทะเยอทะยาน เป็นการตั้งความหวังสูงไว้และมีความพยายามมุ่งมั่นอย่างมากที่จะทำให้สำเร็จ การตั้งความหวังเกิดความทะเยอทะยานจึงเป็นแรงจูงใจที่ผลักดันให้เกิดพฤติกรรมขึ้น ถ้าบุคคลตั้งทะเยอทะยานไว้สูงเกินความสามารถของตนเองจะทำให้บุคคลเกิดความล้มเหลวได้ง่าย ทำให้ไม่มีแรงจูงใจในการทำงานนั้น ๆ หรือเกิดความท้อถอย หรือถ้าตั้งความหวังไว้ต่ำกว่าความสามารถก็ไม่มีแรงจูงใจที่จะกระทำ เพราะว่าตนประสบความสำเร็จในงานนั้น ๆ ง่ายเกินไป ความยากง่ายของงานจะมีผลต่อแรงจูงใจ

สิ่งที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจมีหลาย ๆ ด้านด้วยกัน โดยส่วนใหญ่แล้วเป็นสภาพธรรมชาติของแต่ละบุคคล กล่าวคือเมื่อบุคคลมีลักษณะที่ต่างกันด้วยร่างกาย วัย อายุ การศึกษา วุฒิภาวะก็จะทำให้เกิดแรงจูงใจที่แตกต่างไป แรงจูงใจอย่างหนึ่งใช้ได้กับบุคคลหนึ่งได้แต่อาจจะใช้ไม่ได้กับบุคคลอื่น เนื่องจากแรงขับหรือความต้องการไม่เหมือนกัน นอกจากนี้สถานการณ์และสิ่งเร้าทางสังคมรอบข้างก็มีอิทธิพลต่อการเกิดแรงจูงใจ เช่น การแข่งขัน การร่วมมือ จุดมุ่งหมาย และความทะเยอทะยานของแต่ละคนที่ต้องการให้สังคมยอมรับความสามารถตัวเองก็มีส่วนทำให้เกิดแรงจูงใจทั้งสิ้น

6. แรงจูงใจกับการเล่นกีฬา

แรงจูงใจนับว่ามีบทบาทสำคัญต่อการเล่น การเตรียมทีม และการฝึกซ้อมกีฬา นักจิตวิทยาการกีฬาให้ทัศนะต่อแรงจูงใจแตกต่างกัน สรุปแล้วพอจะกล่าวได้ว่า แรงจูงใจเป็นกระบวนการที่มีอยู่ในตัวของนักกีฬาเองแต่ละคนซึ่งพร้อมที่จะได้รับการกระตุ้นจากภายนอกให้มีกำลังแรงขึ้น เพื่อให้อยากกระทำสิ่งนั้น ๆ มากขึ้น หมายความว่า นักกีฬาทุกคนต่างมีแรงจูงใจภายในตนเองอยู่แล้ว หน้าที่ของผู้ฝึกสอนกีฬามีเพียงแต่ค้นหาวิธีการกระตุ้นจากภายนอก เพื่อให้เกิดกำลังแรงขึ้นอีกเท่านั้น การสร้างแรงจูงใจมีความเกี่ยวข้องกับความต้องการมากที่สุด ความต้องการดังกล่าวเป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ทุกคน ดังนั้น ในการฝึกซ้อมกีฬาแต่ละครั้งหากผู้ฝึกสอนได้เล็งเห็นความสำคัญเหล่านี้ แล้วนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์จะเป็นพื้นฐานในการฝึกซ้อมกีฬาที่ดี และสามารถสร้างแรงจูงใจ

ในระดับสูงขึ้นไปได้อีกด้วย ในการคัดเลือกนักกีฬาเพื่อให้ได้นักกีฬาตามลักษณะและคุณสมบัติของการเป็นตัวนักกีฬาที่แท้จริง

พิชิต เมื่อนาโพธิ์ (ธีรวุฒิ พรหมจรรย์. 2556. 20; อ้างอิงจาก พิชิต เมื่อนาโพธิ์. 2534. เอกสารประกอบ การสอน พ437 จิตวิทยาการกีฬา. หน้า 44) อธิบายว่า ลักษณะนิสัยของนักกีฬาที่จะประสบความสำเร็จกล่าวไว้ว่า นักกีฬาต้องมีความกังวลใจน้อย สมาธิดี เชื่อในตนเอง มองผลงานของตนเองเป็นเรื่องใหญ่ที่สุด มีแรงจูงใจมาก ดังนั้น พลังของแรงจูงใจควรคำนึงถึงเป็นอย่างมาก และเป็นหน้าที่ของผู้ฝึกสอนที่จะต้องหาวิธีกระตุ้นหรือสร้างแรงจูงใจให้เกิดกับนักกีฬาของตน

วรศักดิ์ เพียรชอบ (ภัทรดนัย ประสานตรี. 2556. 21; อ้างอิงจาก วรศักดิ์ เพียรชอบ. 2534. บทบาทของจิตวิทยาการกีฬาที่มีต่อการสอนและพลศึกษา จิตวิทยาการกีฬา. หน้า 47) ได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับการเตรียมตัวด้านจิตวิทยา ก่อนการแข่งขัน โดยนำเสนอปัจจัยในการเตรียมตัวนักกีฬาด้านจิตวิทยาเพื่อเข้าแข่งขันกีฬาให้เกิดความสำเร็จไว้ ดังนี้

1. ควรให้แรงเสริมและผลย้อนกลับที่เหมาะสมแก่นักกีฬาในความสามารถที่ทำให้ได้ซึ่งการใช้แรงเสริมสามารถทำได้โดยง่ายคือ คำชมเชยและกล่าวคำที่เป็นลักษณะสร้างสรรค์ของผู้ฝึก เป็นต้น ส่วนผลย้อนกลับทำให้นักกีฬาโดยผู้ฝึกบอกผลที่นักกีฬาสามารถทำได้
2. ควรใช้แรงจูงใจโดยการที่ครูผู้ฝึกสอนจะต้องรู้จักการสร้างสภาพการฝึกซ้อมเป็นที่น่าสนใจ มีความสนใจ มีความสนุกสนาน มีความท้าทาย และมีสภาพการฝึกซ้อมที่ต้องคล้ายคลึงกับการแข่งขันจริง เพื่อให้ นักกีฬาสามารถยืดหยุ่นหยุดฝึกซ้อมให้ได้มากที่สุดและดีที่สุด
3. ควรจะลดความตื่นเต้นและความอึดหิมในการแข่งขันให้เหมาะสม และถูกต้อง เช่น การทำสมาธิและการควบคุมจิต
4. การจัดสภาพการฝึกซ้อมให้คล้ายคลึงกับสภาพการแข่งขันจริงให้มากที่สุด
5. ผู้ฝึกสอนต้องมีความเข้าใจความแตกต่างของนักกีฬาแต่ละคนเป็นสำคัญ
6. ผู้ฝึกสอนควรจะหาทางช่วยเหลือให้นักกีฬาให้มีความเชื่อมั่นในตนเอง และมีโน้ตทัศน์ที่ถูกต้อง โดยการจัดสภาพการณ์ในความสำเร็จหรือประสบการณ์ที่ดีในการฝึกซ้อม และการให้แรงเสริม
7. การใช้ความเชื่อมั่นบางอย่างเป็นประโยชน์ต่อการฝึกซ้อม เช่น ความเชื่อมั่นว่าได้สูดออกซิเจนก่อนการฝึกซ้อม จะทำให้มีความรู้สึกว่ามีกำลังวังชาขึ้น
8. ควรเปลี่ยนบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมทำให้เป็นประโยชน์ต่อการฝึกซ้อม
9. ผู้ฝึกสอนควรมีรูปแบบการเป็นผู้นำที่เป็นประโยชน์ต่อการซ้อม เช่น ผู้นำแบบประชาธิปไตย และผู้นำอัตตาธิปไตย

10. โปรแกรมการฝึกซ้อมและวิธีการฝึกซ้อมควรจะเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อนักกีฬาโดยที่โปรแกรมฝึกซ้อมและวิธีการฝึกซ้อมที่นักกีฬาเห็นว่ามีความสามารถที่จะเป็นไปได้และปฏิบัติได้

11. การใช้แรงจูงใจที่เกิดจากการเห็นคุณค่าของการเล่นกีฬาเป็นสิ่งที่ดีและเป็นที่ยอมรับปรารถนา เช่น ความรู้ความภาคภูมิใจในการเล่นกีฬาและเป็นนักกีฬา หรือการเห็นคุณค่าและประโยชน์ของกีฬา

12. ผู้ฝึกสอนควรจะมีใจความเข้าใจในความสัมพันธ์กันระหว่างผู้ฝึกสอนและผู้ดูแลความสามารถที่นักกีฬาสามารถทำได้โดยการฝึกซ้อมจะทำให้ให้นักกีฬาได้ใช้ความพยายามมากกว่าการฝึกซ้อมคนเดียว

13. การลดความกังวลใจ และการลดความตึงเครียดในตัวนักกีฬา

14. การดูแลสุขภาพจิตของนักกีฬา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฐมพยาบาลทางจิตและอารมณ์ของนักกีฬาหลังการแข่งขัน

พิชิต เมืองนาโพธิ์ ได้กล่าวถึงวิธีการสร้างแรงจูงใจเพื่อให้เกิดความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา ดังนี้ (ศิริการณ น้อยวังหิน. 2550. 16; อ้างอิงจาก พิชิต เมืองนาโพธิ์. 2534. เอกสารประกอบการสอน พ437 จิตวิทยาการกีฬา. หน้า 76-77)

1. ให้นักกีฬาได้รับประสบการณ์แห่งความสำเร็จทั่วถึงในการกีฬากิจการจิตสภาพแวดล้อมในการกีฬา ควรจัดให้นักกีฬาได้รับความสำเร็จ ซึ่งทำให้เพิ่มแรงจูงใจในการเล่นกีฬามากยิ่งขึ้น เช่น การลดความสูงของแป้นบาสเกตบอลให้เด็กเล็ก

2. ให้นักกีฬามีโอกาสรับผิดชอบในการตั้งกฎเกณฑ์ในการตัดสินใจ ทำให้นักกีฬามีโอกาสควบคุมพฤติกรรมของตนเอง และเกิดความรู้สึกรับสำเร็จ

3. ให้คำชมเชยทั้งคำพูดและท่าทาง และควรใช้บ่อย ๆ ให้นักกีฬาได้รับรู้ถึงการมีส่วนร่วมช่วยเหลือกัน เน้นบทบาทสำคัญแต่ละที่มีต่อความสำเร็จของทีมทำให้นักกีฬารู้สึกว่าตนเองมีค่า

4. การตั้งจุดมุ่งหมายต้องเป็นจุดมุ่งหมายที่เป็นจริง และสามารถทำได้ด้วยความพยายาม มีการประเมินและการปรับปรุงเพื่อดูว่านักกีฬาได้บรรลุจุดมุ่งหมายแค่ไหน

5. มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการฝึกซ้อม ทำให้ไม่เกิดความเบื่อหน่ายในการฝึกซ้อม สร้างบรรยากาศให้เกิดความสนุกสนาน ทำให้นักกีฬาได้ค้นพบสิ่งใหม่ ๆ

6. การทำให้เกิดความสนุกสนาน เกิดความสมดุลระหว่างความสามารถของนักกีฬากับความยากง่ายในการฝึก ทำทลายความสามารถ เกิดอยากลองเล่น อยากซ้อม และอยากแข่งขัน

พีระพงศ์ บุญศิริ กล่าวถึงแรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขันว่า (สราวุธ รักภู. 2554. 18; อ้างอิงจาก พีระพงศ์ บุญศิริ. 2536. จิตวิทยาการศึกษา. หน้า 66)

1. มีความรู้สึกเกิดความภาคภูมิใจ (personal pride) จะเป็นแรงจูงใจที่ซ่อนเร้น อยู่ในนักกีฬาทุกคน เมื่อนักกีฬาเกิดความรู้สึกเช่นนี้จะเกิดความมานะในการฝึกซ้อมอย่างมีทิวี่เพื่อที่จะให้ตนเองมีขีดความสามารถสูงสุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อความสำเร็จในการแข่งขันที่จะมาถึง
2. ความรู้สึกเพื่อฝัน (self image) เป็นความคิดต้องการให้เป็นโดยปรารถนาจะให้เกิดขึ้นกับทีม การที่นักกีฬาร่างจินตนาการความสำเร็จในความฝันเช่นนี้จะทำให้เกิดความรู้สึกเคร่งครัดกับตนเองในการฝึกซ้อม เพราะการเห็นตนและเพื่อนร่วมทีมประสบความสำเร็จตามที่คิดค่านึงไว้ ทำให้รู้สึกว่าคุณมีความมานะขยันฝึกซ้อมแล้วย่อมพัฒนาการเล่นดีขึ้น และจะสามารถช่วยเหลือเพื่อนร่วมทีมได้มากขึ้น ความรู้สึกนี้จะเป็แรงจูงใจแบบซ่อนเร้นที่มีในนักกีฬาเกือบทุกคน
3. ความรู้สึกที่ว่าตนถูกเหยียดหยามหรือผูกพยาบาท (the sense of humiliation and revenge) การที่นักกีฬาคนใดคนหนึ่งเกิดความพ่ายแพ้หรือประสบความสำเร็จจากการแข่งขัน เขาก็จะรู้สึกว่าได้สูญเสียเกียรติยศที่มีอยู่ไปแล้ว ความรู้สึกนี้จะเป็แรงกระตุ้นให้อยากแก้ตัวหรือแก้แค้น ถ้ามีโอกาสอีกครั้ง ความรู้สึกนี้จะกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกผูกพยาบาทเตือนให้มูมานะฝึกซ้อมหนักอยู่ตลอดเวลา เพื่อรอวันและโอกาสเรียกชื่อเสียงเกียรติยศที่เสียกลับคืนมาให้ได้
4. ความต้องการที่จะยกระดับตนเอง (level of aspiration) เป็นความรู้สึกที่ต้องการยกระดับมาตรฐานของตนเองให้สูงขึ้นในทุก ๆ ด้าน เช่น ระดับการเล่นของตน ระดับทางฐานะเศรษฐกิจ สังคม หน้าที่การงาน และอื่น ๆ ซึ่งมีแรงจูงใจเป็นสิ่งที่ซ่อนเร้นในตัวและเป็นแรงขับ ทำให้เกิดความพยายามในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน
5. ความเชื่อมั่นในตนเองและการได้ค้นพบสิ่งใหม่ด้วยตนเอง (confidence and self discovery) เป็นแรงจูงใจที่ซ่อนเร้นในตัวนักกีฬาแต่ละคน ซึ่งเกิดจากพยายามฝึกซ้อมหนัก เพื่อให้มีสมรรถภาพทั้งทางกายและใจ ทำให้เกิดความมั่นใจตนเองสูงขึ้น และจะค้นพบสิ่งใหม่ในการฝึกซ้อมอย่างคาดไม่ถึง เช่น ทักษะพิเศษ ซึ่งจะเป็ตัวทำให้เกิดความภาคภูมิใจในตนเองมากขึ้น แรงจูงใจชนิดนี้จะเป็นแรงขับให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขัน
6. ความปรารถนาที่จะเอาชนะ (the desire to win) นักกีฬาที่มีความสามารถสูงจะมีพลังซ่อนเร้นอย่างหนึ่งกระตุ้นเตือนสำนึกอยู่ตลอดเวลา คือ ปรารถนาชัยชนะ ทำให้ต้องฝึกหนักอยู่เพื่อการเอาชนะ ซึ่งหมายความว่าถึงเครื่องบ่งชี้ให้สังคมเห็นว่าเรามีความสามารถอย่างแท้จริง และจะมี

ผลด้านอื่น ๆ ตามมา เช่น รางวัล ตำแหน่งการงาน สภาพความเป็นอยู่ เป็นต้น ซึ่งจะต้องมีแรงจูงใจให้เกิดความมานะพยายามเพื่อชัยชนะอยู่เสมอ

ชาอุชัย โปธิ์คลัง (ธีรวิมล พรหมจรรย์. 2556. 20; อ้างอิงจาก ชาอุชัย โปธิ์คลัง. 2532. หลักพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ในการฝึกกีฬา. หน้า 45) กล่าวถึงนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขัน ย่อมมีเหตุผลซึ่งเกิดจากการสร้างแรงจูงใจ ที่แตกต่างกันกับความพึงพอใจที่ทำให้ประสบความสำเร็จ ที่ซ่อนอยู่ภายใต้จิตสำนึก คือ

1. ความรู้สึกเกิดความภาคภูมิใจ (personal pride) ความภาคภูมิใจเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ซ่อนเร้นอยู่ในตัวนักกีฬาทุกคน เมื่อนักกีฬาเกิดความรู้สึกเช่นนี้จะขยันเพื่อที่จะให้มีขีดความสามารถสูงสุด เพื่อความสำเร็จในการแข่งขัน

2. ความรู้สึกเพื่อฝัน (self image) มนุษย์เราเกิดมาไม่ว่าจะเป็นบุคคลทั่วไปหรือเป็นนักกีฬาก็ตาม ย่อมมีความเพื่อฝัน ความอยาก ด้วยกันทั้งนั้น หากจะแยกความอยาก หรือความรู้สึกเพื่อฝันที่เกี่ยวกับนักกีฬาแล้ว สามารถแยกความรู้สึกออกได้เป็น 2 ทางด้วยกัน คือ ความรู้สึกอยากที่เกิดขึ้นกับตนเองและความรู้สึกที่มีต่อบุคคลอื่น

3. ความรู้สึกที่ว่าตนถูกเหยียดหยามหรือผูกพยาบาท (the sense of humiliation and revenge) หากนักกีฬาคนใดคนหนึ่งเกิดความพ่ายแพ้หรือล้มเหลวจากการแข่งขัน นักกีฬาคนนั้นจะมีความรู้สึกว่าเขาได้สูญเสียเกียรติยศที่มีอยู่ไป ความรู้สึกนั้นจะเป็นแรงกระตุ้นอย่างหนึ่งให้เขาอยากแก้ตัว หรือแก้แค้นหากมีโอกาสจริงจากการถูกลบหลู่จึงเกิดแรงกระตุ้นให้จิตพยายามเตือนเขาอยู่เสมอให้เขาฝึกซ้อมหนักขึ้นอยู่ตลอดเวลาเพื่อจะเรียกชื่อเสียงและเกียรติยศที่สูญเสียไปนั้น กลับคืนมา ลักษณะเช่นนี้เป็นแรงจูงใจที่เป็นพลังที่ซ่อนเร้นอยู่อีกอย่างหนึ่ง

4. ความต้องการที่จะยกระดับตนเอง (level of aspiration) แรงจูงใจที่เกิดขึ้นกับนักกีฬามีมากมายหลายอย่าง เป็นต้นว่า นักกีฬาบางคนอาจมีความต้องการที่จะยกระดับตนเองให้สูงขึ้นในทุก ๆ ด้าน เช่น ระดับการเล่นของตนเอง ระดับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ระดับของหน้าที่การงานและอื่น ๆ ด้วย เหตุที่มีแรงจูงใจเป็นพลังที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในตัวแล้วจึงเป็นแรงขับที่ดีอย่างหนึ่งทำให้นักกีฬาประสบผลสำเร็จในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน

5. ความเชื่อมั่นในตนเองและการได้ค้นพบสิ่งใหม่ด้วยตนเอง (confidence and self discovery) ลักษณะของความเชื่อมั่นในตนเองและการได้ค้นพบสิ่งใหม่ด้วยตนเองเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นผลส่งให้นักกีฬาเหล่านั้นประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน นักกีฬา

จะฝึกซ้อมอย่างหนักเพื่อให้มีความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจ ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเองสูงสุด ขณะฝึกซ้อมก็จะค้นพบสิ่งใหม่เกิดกับตนเองอย่างไม่คาดฝัน ยิ่งทำให้เพิ่มความภาคภูมิใจและเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้น แรงจูงใจนี้จะเป็นแรงขับที่ทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขันด้วย

6. ความปรารถนาที่เอาชนะ (the desire to win) นักกีฬาระดับแชมป์จะมีพลังที่ซ่อนเร้นอย่างหนึ่งกระตุ้นให้รู้สึกสำนึกอยู่ตลอดเวลาให้เขาต้องฝึกหนักนั่นคือความปรารถนาที่จะได้รับชัยชนะในการแข่งขันนั้น ๆ เพราะชัยชนะเหล่านั้นคือเครื่องชี้ให้เห็นว่าเขาคือผู้ยิ่งใหญ่ในสนามแข่งขัน และอาจมีผลตอบแทนอื่น ๆ ติดตามมา เช่น รางวัล ตำแหน่ง หน้าที่การงาน ระดับความเป็นอยู่ และสถานภาพทางสังคมที่แวดล้อม แรงจูงใจชนิดนี้ก็มีส่วนอย่างมากที่ช่วยผลักดันให้นักกีฬาประสบผลสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขันได้เช่นกัน

ไพโรจน์ สายแก้ว (2553: 54) ได้กล่าวถึงวิธีการสร้างแรงจูงใจในการเลือกเรียนโรงเรียนกีฬาไว้ว่า

1. ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ (love and belonging need) นักเรียนโรงเรียนกีฬามีแรงจูงใจในการเลือกเรียนโรงเรียนกีฬาเพราะได้เรียนรู้ทักษะในการเล่นกีฬาที่ตนเองมีความถนัดและสนใจมากยิ่งขึ้น มีความชื่นชอบในการเล่นกีฬา การเรียนโรงเรียนกีฬาจะได้ฝึกความมีระเบียบวินัยของตนเอง และพ่อแม่ผู้ปกครองให้การสนับสนุนในการเรียนโรงเรียนกีฬา
2. ด้านสุขภาพอนามัย (hygiene needs) นักเรียนโรงเรียนกีฬามีแรงจูงใจในการเลือกเรียนโรงเรียนกีฬาเพราะการเล่นกีฬาทำให้สุขภาพร่างกายแข็งแรง และทำให้ห่างไกลจากยาเสพติด
3. ด้านรายได้และผลประโยชน์ (merit pay) นักเรียนโรงเรียนกีฬามีแรงจูงใจในการเลือกเรียนโรงเรียนกีฬาเพราะการเล่นกีฬามีโอกาสสร้างรายได้ให้กับตนเอง ได้ไปแข่งขันกีฬายังต่างประเทศ และมีสิทธิในการได้รับทุนการศึกษาให้เรียนฟรีโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย
4. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง (esteem need) นักเรียนโรงเรียนกีฬามีแรงจูงใจในการเลือกเรียนโรงเรียนกีฬาเพราะโรงเรียนกีฬาเป็นโรงเรียนที่มีชื่อเสียง นักเรียนมีความพยายามที่จะต้องการได้รับโอกาสเป็นนักกีฬาทีมชาติ และได้เข้าร่วมในการแข่งขันระดับประเทศ
5. ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต (growth needs) นักเรียนโรงเรียนกีฬามีแรงจูงใจในการเลือกเรียนโรงเรียนกีฬาเพราะนักเรียนมีโอกาสในการเป็นนักกีฬาทีมชาติมากกว่าการเรียนในโรงเรียนทั่วไป มีโอกาสเข้าศึกษาต่อในระบบรับตรงระดับมหาวิทยาลัยได้ และมีหน้าที่การงานที่ดี

พีระพงษ์ บุญศิริ (2536: 65) กล่าวถึง แรงจูงใจมีบทบาทสำคัญมากต่อการเตรียมทีม และการฝึกกีฬา นักจิตวิทยาได้ให้ทัศนะต่อแรงจูงใจต่างกันแต่มีการสรุปว่าแรงจูงใจเป็นกระบวนการของนักกีฬาที่อยู่ในตัวของนักกีฬาแต่ละคนและพร้อมที่จะได้รับการกระตุ้นจากภายนอกให้มีกำลังแรงขึ้น นักจิตวิทยาได้พยายามใช้หลักเกณฑ์ต่าง ๆ เพื่อจำแนกประเภทของแรงจูงใจ และวิธีที่ยอมรับกัน ส่วนใหญ่ก็คือการแบ่งพื้นฐานของแรงจูงใจ 3 ทาง คือ

1. แรงจูงใจทางด้านร่างกาย (physiological motive) เป็นแรงจูงใจที่มีมาแต่กำเนิด เกิดจากความต้องการทางด้านร่างกายและความจำเป็นในการดำรงชีวิต
2. แรงจูงใจทั่วไปที่ไม่ใช่การเรียนรู้ (unlearned general motive) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการในการเคลื่อนไหวหรือประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ความอยากรู้อยากเห็น หรือต้องการมีประสบการณ์แปลก ๆ ใหม่ ๆ
3. แรงจูงใจด้านสังคม (social motive) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ ได้แก่ การสัมผัสกับสิ่งแวดล้อมโดยได้รับอิทธิพลมา เช่น บุคคล สถาบัน วัฒนธรรม ค่านิยม ความเชื่อ ขนบธรรมเนียม ประเพณี

แรงจูงใจลักษณะนี้ที่สำคัญ ได้แก่ ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จ ต้องการให้สังคมยอมรับ ต้องการตำแหน่งฐานะทางสังคม ชื่อเสียง เกียรติยศ อำนาจ ความสุขสบาย สนุกสนาน ในการร่วมและพักผ่อนกับหมู่คณะ

การสร้างแรงจูงใจหรือการสร้างความพึงพอใจให้เกิดขึ้นกับนักกีฬาขณะที่ทำการฝึกซ้อมนั้น ย่อมเป็นเหตุผลที่สำคัญประการหนึ่งจะช่วยให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขัน ด้วยเหตุผลนี้เอง ผู้ฝึกสอนหรือโค้ชทั้งหลาย จึงเปิดโอกาสให้นักกีฬาที่ตนเองฝึกซ้อมนั้นได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ได้มีส่วนร่วมในการทดลองความสามารถของตนเอง ได้มีส่วนร่วมในความสนุกสนานทั้งภายในและภายนอกค่ายฝึกซ้อม ตลอดจนมีโอกาสได้เข้าร่วมในการวางแผนการฝึกซ้อมและแข่งขันบ้างเป็นครั้งคราว

มลิวัลย์ ผิวคราม (ถวิล เกื้อกลางค์. 2558. 94-114; อ้างอิงจาก มลิวัลย์ ผิวคราม. 2549. การศึกษาของคประกอบแรงจูงใจในการเปนนักกีฬาของสถาบันกีฬา 2549. หน้า 144) ได้แบ่งแรงจูงใจตามลักษณะความต้องการต่าง ๆ คือ

1. แรงจูงใจด้านความมั่นคง มักอยู่ในรูปของจิตสำนึกโดยจะเห็นจากการที่มนุษย์มีความต้องการความปลอดภัย ส่วนความมั่นคงในรูปของจิตใต้สำนึกนั้นเป็นสิ่งที่ได้พัฒนามาตั้งแต่เกิดโดยการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดที่จะทำให้เป็นคนที่มีจิตใจมั่นคงหรืออ่อนแอ

2. แรงจูงใจด้านสังคม เนื่องจากมนุษย์เป็นสัตว์สังคมจึงต้องมีการติดต่อสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน มีการอยู่ร่วมกันเพื่อจะได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคมและได้รับการยกย่อง การที่บุคคลติดต่อสัมพันธ์กันนั้นมิใช่เพื่อมิตรภาพเพียงอย่างเดียว หากแต่ต้องการให้ผู้อื่นยอมรับ ศรัทธา และเชื่อถือได้

3. แรงจูงใจด้านชื่อเสียงมีมากขึ้นในสังคมไทย โดยเฉพาะสังคมในระดับชนชั้นกลาง ความต้องการด้านชื่อเสียงเป็นการกำหนดขีดจำกัดของบุคคลอย่างหนึ่ง บุคคลบางคนจะมีความพึงพอใจกับชื่อเสียงในระดับเพื่อนหรือระดับชุมชน แต่บางคนอาจจะแสวงหาชื่อเสียงในระดับชาติหรือระดับโลก

4. แรงจูงใจด้านอำนาจถือเป็นศักยภาพแห่งอิทธิพลของบุคคล โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ อำนาจตามตำแหน่งและอำนาจส่วนตัว เช่น การที่บุคคลสามารถทำให้ผู้อื่นปฏิบัติตามเพราะตำแหน่ง ส่วนบุคคลซึ่งมีอิทธิพลโดยบุคลิกภาพและพฤติกรรมแสดงว่าเป็นผู้มีอำนาจส่วนตัวแต่บุคคลบางประเภทเป็นเจ้าของอำนาจทั้ง 2 ประเภท คือ ทั้งอำนาจตามตำแหน่งและอำนาจส่วนตัว

5. แรงจูงใจด้านความสามารถ หมายถึง การควบคุมองค์ประกอบสิ่งแวดล้อมทั้งกายภาพและสังคม ความรู้สึกด้านความสามารถนี้เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับทัศนคติด้านความคาดหวัง บุคคลจะมีความสามารถหรือไม่ขึ้นอยู่กับความสำเร็จและความล้มเหลวในอดีต ถ้าความสำเร็จเหนือความล้มเหลวแล้วจะทำให้มองโลกในทางลบ บุคคลที่มีความรู้สึกด้านความสามารถต่ำจะไม่มีแรงจูงใจที่จะแสวงหาการทำลายใหม่ ๆ หรือทำการเสี่ยง บุคคลพวกนี้จะปล่อยให้สิ่งแวดล้อมบังคับควบคุมมากกว่าที่จะพยายามบังคับควบคุมสิ่งแวดล้อม

6. แรงจูงใจด้านความสำเร็จ เป็นแรงจูงใจที่เด่นชัดของมนุษย์ที่สามารถแยกออกจากความต้องการด้านอื่น ๆ ลักษณะอย่างหนึ่งของบุคคลที่มีแรงจูงใจด้านความสำเร็จจะมีความก้าวหน้าในการทำงาน เพราะว่าจะเป็นผู้สร้างสรรค์ให้งานสำเร็จ

7. แรงจูงใจด้านเงิน เป็นแรงจูงใจที่สลับซับซ้อนของมนุษย์ และสัมพันธ์กับความต้องการทุกประเภททุกระดับ คุณสมบัติที่เด่นชัดและสำคัญที่สุดของเงินคือเป็นตัวแทนในการแลกเปลี่ยน สิ่งที่เงินสามารถซื้อได้นั้นไม่ใช่ตัวเงินโดยตรงแต่เป็นคุณค่าของเงิน ตัวเงินนั้นไม่ได้มีความสำคัญแต่เป็นตัวแทนของความต้องการใด ๆ ที่บุคคลต้องการให้เป็นตัวแทน

ชาญชัย โปธิคลัง (2532: 51-53) ได้กล่าวถึงนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อม และแข่งขันนั้นย่อมมีเหตุผลซึ่งเกิดจากการสร้างแรงจูงใจที่แตกต่างกัน ความพอใจที่ทำให้เขาประสบความสำเร็จที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใต้จิตสำนึก

1. ความรู้สึกเกิดความภาคภูมิใจ (personal pride) ความภาคภูมิใจเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ซ่อนเร้นอยู่ในตัวนักกีฬาทุกคน เมื่อนักกีฬาเกิดความรู้สึกเช่นนี้จะขยันเพื่อที่จะให้มีขีดความสามารถสูงสุด เพื่อความสำเร็จในการแข่งขัน

2. ความรู้สึกเพื่อฝัน (self image) มนุษย์เราเกิดมาไม่ว่าจะเป็นบุคคลทั่วไป หรือเป็นนักกีฬาก็ตาม ย่อมมีความเพื่อฝัน ความอยาก ด้วยกันทั้งนั้น หากจะแยกความอยาก หรือความรู้สึกเพื่อฝันที่เกี่ยวกับนักกีฬาแล้ว สามารถแยกความรู้สึกออกได้เป็น 2 ทางด้วยกัน คือ ความรู้สึกอยากที่เกิดขึ้นกับตนเองและความรู้สึกที่มีต่อบุคคลอื่น

3. ความรู้สึกที่ว่าตนถูกเหยียดหยามหรือผูกพยาบาท (the sense of humiliation and revenge) หากนักกีฬาคนใดคนหนึ่งเกิดความพ่ายแพ้หรือล้มเหลวจากการแข่งขัน นักกีฬาคนนั้นจะมีความรู้สึกว่าเขาได้สูญเสียเกียรติยศที่มีอยู่ไป ความรู้สึกนั้นจะเป็นแรงกระตุ้นอย่างหนึ่งให้เขาอยากแก้ตัวหรือแก้แค้นหากมีโอกาสจริงจากการถูกลบหลู่ จึงเกิดแรงกระตุ้นให้มีจิตพยายามเตือนเขาอยู่เสมอ ให้เขาฝึกซ้อมหนักขึ้นอยู่ตลอดเวลาเพื่อจะเรียกชื่อเสียงและเกียรติยศที่สูญเสียไปนั้นกลับคืนมา ลักษณะเช่นนี้เป็นแรงจูงใจที่เป็นพลังที่ซ่อนเร้นอยู่อีกอย่างหนึ่ง

4. ความต้องการที่จะยกระดับตนเอง (level of aspiration) แรงจูงใจที่เกิดขึ้นกับนักกีฬามีมากมายหลายอย่าง เป็นต้นว่า นักกีฬาบางคนอาจมีความต้องการที่จะยกระดับตนเองให้สูงขึ้นในทุก ๆ ด้าน เช่น ระดับการเล่นของตนเอง ระดับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ระดับของหน้าที่การงานและอื่น ๆ ด้วยเหตุที่มีแรงจูงใจเป็นพลังที่ซ่อนเร้นอยู่ในตัวแล้ว จึงมีแรงขับที่ตื้ออย่างหนึ่งทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน

5. ความเชื่อมั่นในตนเองและการได้ค้นพบสิ่งใหม่ด้วยตนเอง (confidence and self discovery) ลักษณะของความเชื่อมั่นในตนเองและการได้ค้นพบสิ่งใหม่ด้วยตนเองเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นผลส่งให้นักกีฬาเหล่านั้นประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน นักกีฬาจะฝึกซ้อมอย่างหนักเพื่อให้มีความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจ ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเองสูงสุดขณะฝึกซ้อมก็จะค้นพบสิ่งใหม่เกิดกับตนเองอย่างไม่คาดฝัน ยิ่งทำให้เพิ่มความภาคภูมิใจ และเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้น แรงจูงใจนี้จะเป็นแรงขับที่ให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขันด้วย

6. ความปรารถนาที่เอาชนะ (the desire to win) นักกีฬาระดับแชมป์จะมีพลังที่ซ่อนเร้นอย่างหนึ่งกระตุ้นให้รู้สึกสำนึกอยู่ตลอดเวลาให้เขาต้องฝึกหนัก นั่นคือความปรารถนาที่จะได้รับชัยชนะในการแข่งขันนั้น ๆ

สรุปได้ว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬานั้นมีบทบาทและความสำคัญเป็นอย่างมากในการที่จะกระตุ้นนักกีฬาให้มีความมุ่งมั่น พยายาม อดทน และพัฒนาตนเอง จนประสบผลสำเร็จตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ โดยสรุปแล้วแรงจูงใจในการเล่นกีฬานั้นสามารถแบ่งออกเป็นด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องได้ ดังนี้ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความรัก ความถนัด และสนใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านความก้าวหน้าในอนาคต

ประวัติกีฬามวยสากลสมัครเล่น

ประวัติกีฬามวยสากลสมัครเล่นในประเทศไทย

การกีฬาและพลศึกษาในประเทศไทย ได้มีความเจริญก้าวหน้าเป็นลำดับ มาภายหลังที่ได้มีการฟื้นฟูและวางรากฐานที่มีมาตั้งแต่รัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เป็นต้นมา ที่จริงแล้วการกีฬาแห่งประเทศไทยได้เริ่มมาตั้งแต่ประเทศไทยได้ก่อตั้งเป็นราชอาณาจักรมาตั้งแต่ก่อนสมัยกรุงสุโขทัยเป็นราชธานีเรื่อยมา ได้รับการสนับสนุนจากพระมหากษัตริย์ไทยทุกพระองค์ ไม่ว่าจะเป็นการส่งเสริมด้านศิลปวิทยาหรือการชกมวย รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (พ.ศ. 2411-2433) พระองค์ได้ปรับปรุงส่งเสริมการกีฬาและพลศึกษาอย่างจริงจัง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมพลานามัยของประชาชนโดยทั่วไปให้สมบูรณ์แข็งแรง มีความสนุกสนานเพลิดเพลิน โดยส่วนพระองค์ทรงโปรดการออกกำลังกายเป็นอย่างมาก หลังจากพระองค์เสด็จกลับจากการประพาสในประเทศทวีปยุโรป เมื่อ พ.ศ. 2440 แล้วพระองค์ได้นำเอาแบบอย่างกีฬาสากลเข้ามาเผยแพร่ในประเทศไทยซึ่งทำให้คนไทยนิยมอย่างกว้างขวาง กีฬาสากลที่เริ่มเล่นในประเทศไทยหลังจากการเสด็จประพาสในทวีปยุโรปโดยได้นำเข้ามา ได้แก่

1. โกรเกต (grogget)
2. แบดมินตัน (badminton)
3. เทนนิส (tennis)
4. ฟุตบอล (football)

5. มวยสากล (international boxing)

ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงริเริ่มการเรียนการสอนพลศึกษา ในโรงเรียนและให้กำเนิดการกีฬา บรรจุกิจกรรมพลศึกษาโดยให้มีการเรียนในระดับประถมศึกษาใน พ.ศ. 2441 (รัตนโกสินทร์ศก 117) ใน พ.ศ. 2430 พระองค์ได้วางรากฐานส่งเสริมกีฬาไทยและกีฬาสากล ให้มีการวางหลักสูตรพลศึกษาและได้ผลิตครูพลศึกษาครั้งแรกใน พ.ศ. 2430 ในหลักสูตรพลศึกษาได้ บรรจุวิชามวยสากลและมวยไทยอยู่ด้วย

การกีฬาในโรงเรียนสมัยของพระองค์ได้มีการพัฒนาอย่างกว้างขวาง กีฬาที่เล่นกันมากใน หน้านั้น (พ.ศ. 2441) ได้แก่ ฟุตบอล มวยสากล และเทนนิส กีฬาทั้งหลายเล่นกันที่บริเวณทุ่งพระเมรุ ต่อมาก็กีฬาเหล่านั้นได้นำเข้าไปสอนในโรงเรียนต่าง ๆ หลายโรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนสวนกุหลาบบ้าน สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี โรงเรียนวัดเบญจมบพิตร โดยพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ก่อให้เกิดการพัฒนาการทางด้าน การกีฬาและพลศึกษา นับเป็นจุดเริ่มต้นแห่งการกีฬาโดยแท้จริง ทั้งนี้รวมทั้งกีฬาไทยและกีฬาสากล โดยเฉพาะอย่างยิ่งกีฬาสากล ดังจะเห็นได้ว่ากีฬาต่าง ๆ ที่เป็นที่ยอมรับ ได้แก่ กีฬามวยสากลได้เริ่มเล่น กันมาตั้งแต่สมัยของพระองค์ จึงอาจนับได้ว่าความริเริ่มและการดำเนินการเพื่อพัฒนาปรับปรุงการกีฬา และพลศึกษาในสมัยนั้น กีฬามวยสากลเป็นกีฬาหนึ่งซึ่งรวมอยู่ด้วยและมีผลแห่งความเป็นมาจนถึงทุก วันนี้

ขณะที่กีฬามวยสากลในประเทศต่าง ๆ กำลังแพร่หลายอย่างกว้างขวางแทบทุกประเทศ หม่อมเจ้าวิบูลย์ สวัสดิวงศ์ ได้นำเข้ามาเผยแพร่ในประเทศไทยประมาณ พ.ศ. 2455 สถานศึกษาต่าง ๆ มีการฝึกกีฬามวยสากล พ.ศ. 2462 ได้จัดให้มีการแข่งขันมวยนักเรียนขึ้นและจัดต่อมาเป็นประจำทุกปี และในอีกช่วงของรัชกาลที่ 6 กระทรวงศึกษาธิการได้ส่งอาจารย์นิยม ทองชิตร์ ไปศึกษามวยสากลที่ ประเทศอังกฤษเป็นเวลา 5 ปี เมื่ออาจารย์นิยม ทองชิตร์ จบการศึกษาวิชามวยสากล ได้เข้าเป็นอาจารย์ สอนมวยสากลที่กรมพลศึกษา กีฬามวยสากลในสมัยนั้นจึงพัฒนาและแพร่หลายไปสู่ประชาชนอย่าง รวดเร็ว

ต่อมาได้มีการจัดตั้งสมาคมมวยสากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม 2496 โดยมี นายเชษฐา นิมิบุตร เป็นนายกสมาคมคนแรก ในปัจจุบันสมาคมมวยสากลสมัครเล่นแห่ง ประเทศไทย มีความก้าวหน้าไปมากไม่แพ้ชาติอื่น ๆ ในแถบเอเชียด้วยกันและเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป พ.ศ. 2499 สมาคมมวยสากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ได้เข้าเป็นสมาชิกของสหพันธ์มวยแห่งเอเชีย

ปี พ.ศ. 2501 สมาคมมวยสากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ได้จัดให้มีการแข่งขันในหมู่ตำรวจ ทหาร นักเรียน และประชาชนเป็นครั้งแรกและจัดตลอดมา

การดำเนินงานของสมาคมมวยสากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทยนั้น ได้มีความพยายามเป็นอย่างยิ่งที่จะปรับปรุงส่งเสริมในการคัดเลือกนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นของไทยตลอดมาอย่างต่อเนื่อง เพราะทุกคนและทุกฝ่ายได้พิจารณาาร่วมกันและมีความเห็นตรงกันว่า มวยสากลเป็นกีฬาชนิดเดียวที่ประเทศไทยมีโอกาสได้รับชัยชนะในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ดังนั้น คณะกรรมการของสมาคมฯ จึงพยายามโดยการจัดการแข่งขันทั้งภายในประเทศ การแข่งขันระหว่างประเทศ และคัดเลือกนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นของไทยเข้าร่วมการแข่งขันกับทุกประเทศที่จัดการแข่งขัน จากการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องของสมาคมมวยสากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย จึงประสบความสำเร็จ การแข่งขันมวยสากล ในกีฬาโอลิมปิกได้รับเหรียญรางวัลจากการแข่งขัน ซึ่งยังไม่มีนักกีฬาประเภทใดจะได้รับเหรียญโอลิมปิกมาก่อน ดังต่อไปนี้

ปี พ.ศ. 2519 “เพยาว์ พูลธรัตน์” นักมวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย รุ่นไลท์ฟลายเวท (light fly weight) ได้เหรียญทองแดงในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ครั้งที่ 21 ค.ศ. 1976 ณ นครมอนทรีล ประเทศแคนาดา นับเป็นนักกีฬาของไทยคนแรกที่ได้ครอบครองเหรียญโอลิมปิกและเป็นการสร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศชาติเป็นอย่างมาก

ปี พ.ศ. 2527 “ทรี อัมพรมหา” นักมวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย รุ่นไลท์เวลเตอร์เวท (light welter weight) ได้เหรียญเงินในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ครั้งที่ 23 ค.ศ. 1984 ณ นครลอสแอนเจลิส ประเทศสหรัฐอเมริกา

ปี พ.ศ. 2531 “ผจญ มุลสัน” นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ครั้งที่ 24 ค.ศ. 1988 ณ กรุงโซล ประเทศเกาหลีใต้ ในรุ่นแบนตั้มเวท (bantam weight) ได้ครอบครองเหรียญทองแดง

ปี พ.ศ. 2535 “อาคม ฉ่องไ้” นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ครั้งที่ 25 ค.ศ. 1992 ณ กรุงบาร์เซโลนา ประเทศสเปน รุ่นเวลเตอร์เวท (welter weight) ได้รับเหรียญทองแดง

ปี พ.ศ. 2539 “สมรักษ์ คำสิงห์” นักมวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ครั้งที่ 26 ค.ศ. 1996 พ.ศ. 2539 ที่แอตแลนต้า ประเทศสหรัฐอเมริกา รุ่นเฟเธอร์เวท

(feather weight) ได้เหรียญทองเหรียญแรกในประวัติศาสตร์ไทย “วิชัย ชัดโพธิ์” (รุ่นแบนตั้มเวท) ได้รับเหรียญทองแดง

ปี พ.ศ. 2543 “วิจารณ์ พลฤทธิ์” นักมวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย เข้าร่วมการแข่งขัน กีฬาโอลิมปิกที่ซิดนีย์ ประเทศออสเตรเลีย ครั้งที่ 27 รุ่นฟลายเวท ได้รับเหรียญทอง “พรชัย ทองบุราณ” (รุ่นไลท์มิดเดิลเวท) ได้รับเหรียญทองแดง

ปี พ.ศ. 2547 “มนัส บุญจำนงค์” นักมวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย เข้าร่วมการแข่งขัน โอลิมปิก ครั้งที่ 28 ที่กรุงเอเธนส์ ประเทศกรีซ (รุ่นไลท์เวลเตอร์เวท) ได้รับเหรียญทอง “วรพจน์ เพชรขุ้ม” (รุ่นแบนตั้มเวท) ได้รับเหรียญเงิน “สุรียา ประสาทหินพิมาย” รุ่นมิดเดิลเวท ได้รับเหรียญทองแดง

ปี พ.ศ. 2551 “สมจิตร จงจอหอ” นักมวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย เข้าร่วมการแข่งขัน โอลิมปิก ครั้งที่ 29 ที่กรุงปักกิ่ง ประเทศจีน (รุ่นฟลายเวท) ได้รับเหรียญทอง

ปี พ.ศ. 2555 “แก้ว พงษ์ประยูร” นักมวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย เข้าร่วมการแข่งขัน กีฬาโอลิมปิก ครั้งที่ 30 ที่กรุงลอนดอน (รุ่นไลท์ฟลายเวท)

ประวัติกีฬามวยสากลสมัครเล่นในต่างประเทศ

กีฬามวยสากลสมัครเล่นเป็นกีฬาประเภทหนึ่งที่มีความนิยมและแพร่หลายทั่วโลก ซึ่ง จะเห็นได้จากการจัดการแข่งขันมวยสากลสมัครเล่นในรายการต่าง ๆ และมีทั้งการจัดการแข่งขันทั้ง ในประเทศและต่างประเทศ การแข่งขันกีฬามวยสากลสมัครเล่นในประเทศ ได้แก่ การแข่งขันทั้งใน ระดับโรงเรียน (กีฬาภายใน) การแข่งขันในกีฬากรมพลศึกษา การแข่งขันในกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา การแข่งขันในกีฬามหาวิทยาลัย และการแข่งขันในกีฬาแห่งชาติ ฯลฯ ส่วนการแข่งขันมวยสากลสมัครเล่น ในต่างประเทศหรือนานาชาติ ได้แก่ กีฬาซีเกมส์ กีฬาเอเชียนเกมส์ กีฬาโอลิมปิก เป็นต้น

กีฬามวยสากลสมัครเล่นมีมาตั้งแต่ ปี ค.ศ. 1743 โดยแจ๊ค บรูตัน (broughton) บิดาแห่ง วงการมวยของประเทศอังกฤษ ได้ให้สวมนวมชกกันเพื่อป้องกันการบาดเจ็บ เป็นการออกกำลังกาย เพื่อความสนุกสนานบันเทิงและเพื่อป้องกันตัวเท่านั้น ต่อมาได้มีการปรับปรุงกติกา ระเบียบการแข่งขัน และการตัดสินให้รัดกุมยิ่งขึ้น แล้วนำไปใช้ในการแข่งขันมวยสากลสมัครเล่นในกีฬาโอลิมปิก ซึ่งมีการ แข่งขันมวยสากลสมัครเล่นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1904 ที่เมืองเซนต์หลุยส์ สหรัฐอเมริกา มีการแข่งขัน 6 รุ่น ต่อมา ค.ศ. 1908 กีฬาโอลิมปิกที่กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ

กีฬามวยสากลสมัครเล่นเข้าสู่สถานศึกษาครั้งแรกในมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด เมืองเคมบริดจ์ รัฐแมสซาชูเซตต์ ซึ่งมีการศึกษาเล่าเรียนกันอย่างจริงจัง ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1886-1919 จนกระทั่งมีการเปิด

สถาบันฝึกอบรมสำหรับฝึกหัดมวยสากลสมัครเล่นกันโดยเฉพาะ ในปี ค.ศ. 1920 ได้มีบรรจุมวยสากลสมัครเล่นเข้าไว้ในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยและโรงเรียนต่าง ๆ ทำให้กิจกรรมกีฬามวยสากลสมัครเล่นแพร่หลายออกไปอย่างกว้างขวาง ปัจจุบันกีฬามวยสากลสมัครเล่นได้บรรจุไว้ในหมวดวิชาพลศึกษาของโรงเรียน ของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ทั่วโลก

กีฬามวยสากลสมัครเล่นเป็นกีฬาประเภทบุคคลที่ผู้คนทั่วโลกให้ความสนใจ เพราะเป็นกีฬาที่มีความตื่นเต้นเร้าใจ ให้ความสนุกสนานแก่ผู้ชมกีฬามวยสากลสมัครเล่น และเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งที่ให้ประโยชน์แก่ผู้ที่ฝึกหัดหรือผู้เล่นมากมายหลายด้าน เช่น ด้านสุขภาพ ด้านรายได้ และด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านความก้าวหน้าในอนาคต กีฬามวยสากลสมัครเล่นเป็นกีฬาที่สามารถเรียนรู้ได้ไม่ยากนัก และไม่ซับซ้อนจนเกินไป โดยส่วนมากมักนิยมเล่นกันเฉพาะผู้ชาย เพราะกีฬามวยสากลสมัครเล่นเป็นกีฬาที่ต้องใช้ความแข็งแรง ความอดทน ความเร็ว ความคล่องตัว รวมไปถึงความสัมพันธ์ระหว่างระบบประสาทกับระบบกล้ามเนื้อ ประกอบกับต้องมีความรู้ทางด้านทักษะต่าง ๆ ได้แก่ การเคลื่อนไหว (ฟุตเวิร์ค) การชกหมัด (หมัดตรง หมัดอับเปอร์คัส หมัดฮุก) การหลบหลีก การหลอกล่อ เป็นต้น นักกีฬาที่จะประสบความสำเร็จในกีฬามวยสากลสมัครเล่นได้นั้นจะต้องทำการฝึกซ้อมอย่างจริงจัง และจะต้องอยู่ในการควบคุมดูแลของผู้ฝึกสอน ซึ่งนักกีฬาจะต้องมีความพร้อมทั้งร่างกายและจิตใจ พร้อมทั้งเข้าสู่โปรแกรมการฝึกของผู้ฝึกสอนเพื่อให้ร่างกายมีความพร้อมที่จะทำการแข่งขันต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรัตน์ เสียงหล่อ (2543: 10) ซึ่งกล่าวไว้ว่า ผู้ที่จะประสบความสำเร็จจากวิชามวยได้นั้นจะต้องทำตนอยู่ในระเบียบแบบแผนของผู้ฝึกในเรื่องการฝึกซ้อม การรักษาสุขภาพ ตลอดจน การปฏิบัติให้เป็นไปตามแบบแผนของตารางฝึก การได้รับการอบรมปณิธานจากผู้ฝึกจึงเป็นทางที่ผู้ได้รับการฝึกหัดเกิดระเบียบวินัยอันดีงามขึ้นในตัวได้เป็นอย่างดี อีกประการหนึ่งก็คือ สภาพจิตใจหรือแรงจูงใจก็เป็นส่วนสำคัญเช่นกันที่จะเป็นตัวกระตุ้นให้นักกีฬามีความพร้อมที่จะเป็นหนทางนำไปสู่ความสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับ เทเวศร์ พิริยะพฤษ์ (2529: 10) ที่ได้กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบที่จะทำให้ นักกีฬาคนใดคนหนึ่งสามารถเล่นกีฬาได้ดีแต่ละประเภทมีองค์ประกอบสำคัญแตกต่างกันไป บางประเภทต้องใช้ความอดทน บางประเภทต้องใช้ความแข็งแรง โดยส่วนรวมแล้วผู้ที่ได้รับความสำเร็จในการเล่นกีฬาต้องมีแรงจูงใจ ความตั้งใจ และการเอาจริงเอาจังในการฝึกซ้อม

ประวัติโรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

โรงเรียนกีฬา (2557: ออนไลน์) รัฐบาลมีนโยบายยกระดับและพัฒนามาตรฐานทางการกีฬาของชาติให้ทัดเทียมกับนานาชาติอารยประเทศ ประกอบกับต้องการส่งเสริมการกีฬาให้อย่างกว้างขวางและทั่วถึง เพื่อให้มีขีดความสามารถในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬากับนานาชาติได้ดียิ่งขึ้น กรมพลศึกษาจึงได้แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อศึกษาสภาพปัญหาในการพัฒนาการพลศึกษาและการกีฬาของชาติตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และศึกษาแนวทางดำเนินงานส่งเสริมและพัฒนามาตรฐานทางการกีฬาของต่างประเทศแล้วจัดทำเป็นโครงการที่เป็นรูปธรรมและมีแนวทางปฏิบัติอย่างชัดเจนโดยผสมผสานการดำเนินงานทุกระบบเข้าด้วยกัน ทั้งทางด้านการศึกษา เศรษฐกิจ สังคม การเมืองและวิทยาศาสตร์การกีฬา การดำเนินงานการจัดตั้งกรมพลศึกษาโดยอธิบดีกรมพลศึกษา นายปรีดา รอดโพธิ์ทอง และรองอธิบดีกรมพลศึกษา นายสุวิทย์ วิสุทธิสิน ได้เสนอโครงการจัดตั้งโรงเรียนกีฬาต่อ ฯพณฯ บรรหาร ศิลปอาชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรีในขณะนั้นพิจารณา ให้การสนับสนุนและได้เสนอให้ก่อตั้งในวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี จนได้รับความเห็นชอบให้จัดตั้งโรงเรียนกีฬาดังกล่าวในวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี โดยใช้งบประมาณการก่อสร้างตลอดจนบุคลากรจากกรมพลศึกษา ซึ่งเป็นโรงเรียนกีฬาเต็มรูปแบบในนามโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี โดยแต่งตั้งให้ นายสมบัติ คุรุพันธ์ หัวหน้าฝ่ายวิทยาลัยพลศึกษาปฏิบัติหน้าที่ในฐานะผู้อำนวยการโครงการจัดตั้งโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี ปี พ.ศ. 2534 และได้แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ใหญ่คนแรกในปี พ.ศ. 2536 ต่อมาได้จัดตั้งโรงเรียนกีฬาในสังกัดรวมทั้งสิ้น 11 แห่ง ในปี พ.ศ. 2545 เป็นต้นมา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

สนอง คุณมี (2549: บทความย่อ) แรงจูงใจในการเป็นนักมวยไทยอาชีพของนักมวยไทยในเวทีมวยมาตรฐาน ปี พ.ศ. 2549 เพื่อทราบแรงจูงใจในการเป็นนักมวยไทยอาชีพของนักมวยไทยในเวทีมวยมาตรฐาน ปี พ.ศ. 2549 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเป็นนักมวยอาชีพที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักมวยไทยอาชีพ 13 รุ่น ในเวทีมวยมาตรฐาน จำนวน 156 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาความถี่และค่าร้อยละ ผลการวิจัย พบว่า มีแรงจูงใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 35.90 โดยนักมวยไทยอาชีพต่างก็ปรารถนาจะขึ้นชกมวยไทยบนเวทีมาตรฐานและต้องการเป็นแชมป์มวยไทยระดับประเทศ ซึ่งเมื่อศึกษาในรายละเอียดสามารถจำแนกตามประเภทของแรงจูงใจได้ ดังนี้

1. แรงจูงใจภายในของนักมวยไทยทั้ง 13 รุ่น แรงจูงใจภายในในการเป็นนักมวยไทยอาชีพของนักมวยไทยในเวทีมาตรฐาน ปี พ.ศ. 2549 โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 37.56 เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายชื่อ พบว่า ข้อที่มีแรงจูงใจมากที่สุด คือ ท่านรู้สึกพึงพอใจทุกครั้งที่ได้มีโอกาสขึ้นชกมวยไทยในเวทีมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 49.37

2. แรงจูงใจภายนอกของนักมวยไทยทั้ง 13 รุ่น แรงจูงใจภายนอกในการเป็นนักมวยไทยอาชีพของนักมวยไทยในเวทีมาตรฐาน ปี พ.ศ. 2549 โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 34.23 เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายชื่อ พบว่า ข้อที่มีแรงจูงใจมากที่สุด คือ ท่านปรารถนาจะขึ้นชกมวยไทยบนเวทีมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 64.75

ศิริการณ น้อยวังหิน (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเล่นกีฬาแบดมินตันของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 35 ณ จังหวัดสุพรรณบุรี ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักกีฬาแบดมินตันหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 35 ณ จังหวัดสุพรรณบุรี ระดับอายุทั่วไป จำนวน 60 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาแบดมินตันตามกรอบแนวคิดของ มาสโลว์ (Maslow) 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านโอกาส ที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต โดยคิดเป็นร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยมีค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถามเท่ากับ .96 ผลการวิจัย พบว่า

แรงจูงใจในการเล่นกีฬาแบดมินตันของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 35 ณ จังหวัดสุพรรณบุรี ทั้ง 5 ด้าน

1. ด้านสุขภาพอนามัย มีระดับแรงจูงใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47)
2. ด้านรายได้และผลประโยชน์ มีระดับแรงจูงใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.10 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.89)
3. ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ มีระดับแรงจูงใจโดยทั่วไปอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.62)
4. ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง มีระดับแรงจูงใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.80)

5. ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต มีระดับแรงจูงใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.85)

สรายุธ รักฎ (2554: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกรีฑาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกรีฑาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39 จำนวน 280 คน แบ่งเป็นเพศชาย จำนวน 146 คน เพศหญิง จำนวน 134 คน และเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multi-stage random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .89 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที่ (t - test) วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีของแอลเอสดี (LSD) ผลการวิจัยพบว่า

1. แรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกรีฑาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39 มีแรงจูงใจในระดับมาก
2. แรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกรีฑาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39 ระหว่างเพศชายและเพศหญิง มีแรงจูงใจในการเล่นกรีฑา ไม่แตกต่างกัน
3. แรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกรีฑาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39 ที่มีประสบการณ์ต่างกันในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ มีแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาไม่แตกต่างกัน
4. แรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกรีฑาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39 ที่มีประเภทการแข่งขันต่างกัน มีแรงจูงใจในการเล่นกรีฑา ไม่แตกต่างกัน

ธีรวุฒิ พรหมจรรย์ (2556: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 37 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักกีฬาระดับมัธยมศึกษาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 37 จำนวน 285 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นอย่างไม่เป็นสัดส่วน (non-proportional stratified random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 37 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .91 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที่ (t-test tndependent) ผลการวิจัย พบว่า

1. แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 37 โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.12$, $SD=0.41$)

2. ค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 37 ระหว่างนักกีฬาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นกับนักกีฬาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ไม่แตกต่างกัน

ภัทรดนัย ประสานตรี (2556: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอล ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 40 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้เป็นนักกีฬาบาสเกตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 40 รวมทั้งสิ้นจำนวน 240 คน เป็นชายจำนวน 144 คน เป็นหญิงจำนวน 96 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นอย่างเป็นสัดส่วน (proportional stratified random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมามีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .95 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัย พบว่า

1. แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอล ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 40 โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99

2. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอล ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 40

2.1 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอล ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 40 จำแนกตามตัวแปรเพศ พบว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล ไม่แตกต่างกัน

2.2 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอล ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 40 จำแนกตามประสบการณ์ในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล พบว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล ไม่แตกต่างกัน

งานวิจัยในต่างประเทศ

Amorase; & Hom (1995: 20) ได้ทำการทดสอบแรงจูงใจภายในระยะยาวของนักกีฬาวิทยาลัยปีแรก โดยศึกษาประเด็นความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของผู้ฝึกสอนและสถานภาพทางการศึกษา โดยมีจุดประสงค์เพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้ฝึกสอนและสถานภาพทางการศึกษา ว่าสามารถทำนาย

ความเปลี่ยนแปลงแรงจูงใจภายในของนักกีฬาวิทยาลัยปีแรกได้หรือไม่ การให้ตอบแบบสอบถามได้ดำเนินการทั้งก่อนและหลังฤดูกาลแข่งขันกับนักกีฬา จำนวน 76 คน ผลการวิเคราะห์ พบว่า ลักษณะการฝึกแบบแผ่จัดการพร้อมทั้งมีพฤติกรรมตอบสนองอย่างรุนแรงมีผลต่อการสนับสนุนอย่างมาก ทำให้แรงจูงใจภายในลดลง และสถานภาพทางการศึกษาไม่มีผลต่อแรงจูงใจ

Karussanu; & Roberts (1995: 57) ได้ศึกษา แรงจูงใจในกิจกรรมพลศึกษา โดยเฉพาะในแง่บทบาทของบรรยากาศเสริมแรงจูงใจ แรงจูงใจภายใน และประสิทธิภาพของตนเอง การศึกษานี้ได้วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศเสริมแรงจูงใจ แรงจูงใจภายใน และประสิทธิภาพของตนเองในกิจกรรมพลศึกษา และเพื่อค้นหาบทบาทของการกำหนดเป้าหมายชัดเจนและบรรยากาศเสริมแรงจูงใจภายในที่มีต่อระดับแรงจูงใจภายในและประสิทธิภาพของตน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาจำนวน 247 คน ที่ลงทะเบียนและเข้าร่วมเรียนเทนนิสระดับพื้นฐาน แบบสอบถามนั้นเกี่ยวกับเป้าหมายของการเล่นกีฬา บรรยากาศที่ช่วยเสริมความต้องการเรียน ดัชนีชี้ถึงแรงจูงใจภายใน ประสิทธิภาพและความสามารถของตนเองที่มีครูชี้แนะจะให้นักเรียนสนุกสนาน มีความพยายามพัฒนาความสามารถเมื่อมีการเรียนการสอนโปรแกรม แบคแฮนด์ และวอลเลย์ ในช่วงที่ให้นักเรียนแสดงหากมีความตั้งใจจะให้ได้ แต่ในทางชี้แนะและสาธิต การตั้งเป้าหมายทางอารมณ์ แสดงว่ามีแรงจูงใจภายในขณะที่บรรยากาศเสริมแรงจูงใจที่รับรู้โดยจะแสดงประสิทธิภาพได้ จะเห็นได้ว่าการแยกแยะช่วงชี้แนะช่วงแสดงออกจากกัน จะมีผลต่อแรงจูงใจของนักเรียนในการทำกิจกรรมพลศึกษา

Vincent; & Charles (1997: A-109) ได้ศึกษา แรงจูงใจในการเข้าร่วมแข่งขันฟุตบอลในโรงเรียน และระดับมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาชาย 52 คน นักกีฬาหญิง 46 คน โดยการใช้แบบสอบถาม ผลการศึกษา พบว่า นักกีฬาที่เข้าร่วมเพราะต้องการความสนุกสนาน ปรับปรุงทักษะให้ดีขึ้น และการมีเพื่อนใหม่ นักกีฬาชายที่เข้าร่วมเพราะต้องการมีสมรรถภาพร่างกายที่ดีตามแบบฉบับของนักกีฬาฟุตบอล ตรงกันข้ามกับนักกีฬาหญิงไม่ได้สนใจเรื่องสมรรถภาพร่างกายหรือเรื่องของชัยชนะมากไปกว่าเรื่องการมีเพื่อนในทีม

Salguero; et al. (2004: 249) ได้ทำการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมและการรับรู้ความสามารถทางกายของนักกีฬาวัยน้ำชายประเทศสเปน จำนวน 428 คน ประกอบด้วย นักกีฬาชาย 204 คน และนักกีฬาหญิง 224 คน อายุระหว่าง 8-22 ปี แบ่งการรับรู้ความสามารถของนักกีฬาชายออกเป็น 3 ระดับ ต่ำ กลาง และสูง โดยใช้แบบทดสอบแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม มีจำนวนข้อคำถามที่เป็นเหตุผลสำหรับการเข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 32 ข้อ แต่ละข้อ

ให้คะแนนแบบประเมินค่า 3 ระดับ 3 เท่ากับความสำคัญ 2 เท่ากับความสำคัญบ้าง 1 เท่ากับไม่สำคัญ โดยแบบสอบถามนี้ถูกแบ่งออกเป็น 7 ด้าน คือ ด้านสุขภาพ ด้านความสนุกและเป็นสมาชิก ด้านสถานภาพ ด้านการปลดปล่อยพลังงาน และแบบสอบถามการรับรู้ความสามารถทางกาย (the perceived physical ability scale: PPA) จำนวน 10 ข้อ มี 6 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุดจนถึงไม่เห็นด้วยมากที่สุด ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านการแข่งขันหรือทักษะมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยของ PPA สูงกว่ากลุ่มที่อยู่ระดับกลางและระดับต่ำทุกด้านของแรงจูงใจและพบความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำระหว่างแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการรับรู้ความสามารถทางกายของนักกีฬา 6 ด้าน ยกเว้นความสนุกหรือด้านสัมพันธ์ภาพ แรงจูงใจระหว่างชายกับหญิง มีความแตกต่างในด้านเพื่อความสนุกสนานหรือสัมพันธ์ภาพ ด้านบุคคลอื่น ๆ ที่มีความสำคัญกับตัวเอง และด้านสถานภาพ

Jennifer (2005: 839) ได้ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบแรงจูงใจภายในระหว่างนักกีฬาระดับเยาวชน 2 กลุ่ม ผลการศึกษา พบว่า สำหรับตัวบุคคลแล้วเพื่อที่จะเรียนรู้และปฏิบัติทักษะการเคลื่อนไหวซึ่งคาดหวังไว้ว่า พวกเขาจะไม่เพียงแต่บรรลุระดับความเข้าใจเฉพาะด้าน เช่น กระบวนการรับรู้ แต่พวกเขายังต้องทะนุบำรุงรักษาระดับของความสนใจหรือความกระตือรือร้น สิ่งต่อไปก็คือ การเปรียบเทียบที่ได้รับการออกแบบมาเพื่อประมวลผลการกระทำของคำสั่งในเรื่องแรงจูงใจภายใน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การศึกษาครั้งนี้ได้ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลอันดับรองลงมาเพื่อกำหนดว่าแรงจูงใจภายในที่ได้จากแบบทดสอบที่มีพื้นฐานทางด้านทัศนคติที่ต่างกัน ในกลุ่มของผู้เล่นฮอกกี้น้อยที่ได้รับการฝึกสอนถึงเรื่องมโนคติ (ความคิด) และยอมให้มีการตรวจเช็คร่างกาย กับกลุ่มของผู้เล่นกีฬาสมาคมฮอกกี้น้อยกว่าไม่อนุญาตให้มีการตรวจเช็คร่างกาย แม้ผลลัพธ์ต่าง ๆ ได้บ่งชี้ว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในส่วนแรงจูงใจภายในระหว่างสองกลุ่มดังกล่าว นักวิจัยได้แนะนำว่า การศึกษาวิจัยต่าง ๆ ในอนาคตควรพิจารณาบันทึกต่าง ๆ มากมายและมีอิทธิพลต่าง ๆ ที่มีให้ บางอย่างก็รวมถึงพลังของทีม ตารางการเล่นและการฝึกซ้อม จำนวนของเวลาที่ใช้เล่น วิธีการสั่ง เช่นเดียวกับโครงสร้างต่าง ๆ ทางจิตวิทยา เช่น ความคิดที่จะสะท้อนตนเอง การบรรลุนิติภาวะ ด้านการรับรู้ อายุ เรื่องราวต่าง ๆ ทางสังคม

สรุปได้ว่า จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะเห็นได้ว่า แรงจูงใจมีส่วนสำคัญโดยตรงต่อพฤติกรรมของบุคคล ทั้งนี้ก็เพื่อตอบสนองความต้องการต่าง ๆ ให้บรรลุผลสำเร็จตามที่วางไว้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นจะเป็นประโยชน์ในการเตรียมความพร้อมของนักกีฬาทั้งการฝึกซ้อมและการแข่งขันต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง แรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่กำลังศึกษาในโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา โดยมีรายละเอียดขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎี เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. สร้างต้นร่างแบบสอบถามแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา
3. นำต้นร่างแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำ ปรับปรุง ตรวจสอบความครอบคลุม ความเหมาะสม
4. การหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้
  - 4.1 คุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน โดยการเลือกแบบเจาะจง โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องความคิดเห็น (IOC)
  - 4.2 คุณภาพด้านความเที่ยงตรงของเครื่องมือวิจัย ได้แก่ นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา จำนวน 224 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .87 แบบสอบถามดังกล่าวประกอบด้วย 6 ด้าน คือ (1) ด้านสุขภาพอนามัย (2) ด้านรายได้และผลประโยชน์ (3) ด้านความรักความถนัด และความสนใจ (4) ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง (5) ด้านเกียรติยศชื่อเสียง (6) ด้านความก้าวหน้าในอนาคต วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที (t-test, independent) และทดสอบแบบเอฟ (f-test)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่กำลังศึกษาในโรงเรียนกีฬา
สังกัดสถาบันการพลศึกษา จำนวน 224 คน

ตาราง 3.1 จำนวนประชากร

ประชากร	จำนวน (คน)
โรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น	19
โรงเรียนกีฬาจังหวัดตรัง	18
โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครสวรรค์	27
โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครศรีธรรมราช	32
โรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา	18
โรงเรียนกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ	34
โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี	17
โรงเรียนกีฬาจังหวัดอ่างทอง	28
โรงเรียนกีฬาจังหวัดอุบลราชธานี	31
รวม	224

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

- ศึกษาทฤษฎี เอกสาร ตำรา และรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลในเว็บไซต์ที่เชื่อถือได้
ทั้งในและต่างประเทศ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม แล้วจึงร่างแบบสอบถาม
- สร้างแบบสอบถามแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา
สังกัดสถาบันการพลศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 6 ด้าน คือ

- 2.1 ด้านสุขภาพอนามัย จำนวน 10 ข้อ
- 2.2 ด้านรายได้และผลประโยชน์ จำนวน 10 ข้อ
- 2.3 ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ จำนวน 10 ข้อ
- 2.4 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำนวน 10 ข้อ
- 2.5 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง จำนวน 10 ข้อ
- 2.6 ด้านความก้าวหน้าในอนาคต จำนวน 9 ข้อ

นำร่างข้อคำถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของข้อคำถามในแต่ละข้อให้ชัดเจนและครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3. นำต้นร่างแบบสอบถามที่ปรับปรุงเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำ
4. ตรวจสอบความครอบคลุม ความเหมาะสมของต้นร่างแบบสอบถาม

ขั้นตอนที่ 2 การหาคุณภาพเครื่องมือ

1. การหาคุณภาพเครื่องมือด้านความตรงเชิงเนื้อหา ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

คุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยได้กำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาต้นร่างแบบสอบถาม ซึ่งต้องมีคุณสมบัติข้อใดข้อหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- 1.1 เป็นผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทหรือปริญญาเอก หรือมีผลงานทางตำแหน่งทางวิชาการ ในสาขาจิตวิทยา สาขาพลศึกษา หรือสาขาที่เกี่ยวข้อง
- 1.2 เป็นหรือเคยดำรงตำแหน่งผู้ตัดสินกีฬามวยสากลสมัครเล่นของสมาคมกีฬามวยสากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย
- 1.3 มีประสบการณ์เป็นผู้ฝึกสอนกีฬามวยสากลสมัครเล่น

2. ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อให้พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ครอบคลุม สอดคล้องและเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย
พิจารณาจากดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) แต่ละข้อคำถาม โดยผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้อง ดังนี้

- +1 แน่ใจว่าเนื้อหาสอดคล้องกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น
- 0 ไม่แน่ใจว่าเนื้อหาสอดคล้องกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น
- 1 ไม่เห็นด้วยว่าเนื้อหาสอดคล้องกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น

ซึ่งผลการหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามต้องไม่ต่ำกว่า .05 นำคะแนนที่ได้มาแทนค่าในสูตร ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC หมายถึง ค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรม

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

ถ้าดัชนี IOC ที่คำนวณได้มีค่าดัชนีมากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 หมายถึง ข้อคำถามนั้นก็เป็นตัวแทนลักษณะของกลุ่มพฤติกรรมนั้น ถ้าข้อคำถามใดที่มีค่าดัชนีต่ำกว่า 0.50 ข้อคำถามนั้นจะถูกตัดออกไปหรือต้องนำไปปรับปรุงแก้ไขใหม่ให้ดีขึ้น (บุญธรรม กิจปรีดาบริษัท. 2553: 75)

3. ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญพิจารณาประเมินความสอดคล้อง โดยนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมาสร้างเป็นเครื่องมือประเมินแบบมาตราประมาณค่า 3 ระดับ (3-rating scales) ได้แก่ แน่ใจว่าสอดคล้อง ไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง หรือเห็นว่าไม่สอดคล้อง ให้ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านพิจารณา ได้พิจารณาเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ โดยผู้วิจัยได้กำหนดให้ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ ได้พิจารณาและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัยในแต่ละด้าน ซึ่งได้กำหนดคะแนนในแต่ละข้อ จากนั้นจึงคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องหรือค่า IOC ได้ค่าเท่ากับ 0.86

ซึ่งถือได้ว่า ข้อคำถามด้านแรงจูงใจมีค่าดัชนีมากกว่า 0.50 หมายถึง ข้อคำถามนั้นก็เป็นตัวแทนลักษณะของกลุ่มพฤติกรรมนั้น ดังนั้นจึงได้นำแบบทดสอบแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการศึกษา ไปใช้กับกลุ่มประชากรได้อย่างเหมาะสม

4. การหาคุณภาพเครื่องมือด้านความเชื่อถือ (reliability) ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

4.1 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (try out) กับนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น จำนวน 30 คน ซึ่งไม่ใช่ประชากร เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha) ของครอนบาช (cronbach) โดยใช้สูตรต่อไปนี้

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum s_i^2}{S^2} \right)$$

เมื่อ α	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของแบบสอบถาม
k	หมายถึง	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
$\sum s_i^2$	หมายถึง	ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแบบสอบถามแต่ละข้อ
S_i^2	หมายถึง	ค่าความแปรปรวนของคะแนนรวมของแบบสอบถามทั้งฉบับ

โดยได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแรงจูงใจในการเล่นกีฬา มวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา เท่ากับ .87

ซึ่งถือได้ว่ามีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง ทั้งนี้เป็นไปตามเกณฑ์การประเมินสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของ Fisher and Corcoran (1994: 101) คือ ค่าที่อยู่ระหว่าง 0.71-1.00 อยู่ในเกณฑ์สูง 0.41-0.70 อยู่ในเกณฑ์พอใช้ 0.21-0.40 อยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ และ 0.00-0.20 อยู่ในเกณฑ์ต่ำมาก ดังนั้น สามารถนำแบบสอบถามแรงจูงใจในการเล่นกีฬา มวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ไปใช้กับกลุ่มประชากรได้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

1. แบบสอบถามแรงจูงใจสร้างมาจากนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักเรียนโรงเรียนกีฬาเทศบาลที่ไม่ใช่ประชากร ในการเล่นกีฬา มวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมา โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การหาค่าร้อยละของข้อมูลพื้นฐานของประชากร

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูล แรงจูงใจในการเล่นกีฬา มวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 6 ด้าน

1. ด้านสุขภาพอนามัย
2. ด้านรายได้และผลประโยชน์
3. ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ
4. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง
5. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง
6. ด้านความก้าวหน้าในอนาคต

มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ระดับแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้

มากที่สุด	5	คะแนน
มาก	4	คะแนน
ปานกลาง	3	คะแนน
น้อย	2	คะแนน
น้อยที่สุด	1	คะแนน

นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของแรงจูงใจ โดยแปลความหมายเปรียบเทียบเกณฑ์ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2550: 69) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	แปลความหมาย	
4.50 - 5.00	หมายถึง	มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด
3.50 - 4.49	หมายถึง	มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก
2.50 - 3.49	หมายถึง	มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายถึง	มีแรงจูงใจอยู่ในระดับน้อย
1.00 - 1.49	หมายถึง	มีแรงจูงใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามเพิ่มเติมนอกเหนือจากคำถามตอนที่ 2

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยมีวิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการติดต่อขอหนังสือขอความร่วมมือ ในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล จากสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี เพื่อขออนุญาตสถานศึกษาและขอความร่วมมือจาก ประชากร เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ขอความร่วมมือจากผู้ฝึกสอนให้ช่วยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม โดยผู้ฝึกสอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล

4. นำแบบสอบถามที่ได้รับมาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้อง แล้วนำไปดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำแบบสอบถามที่ได้มาประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปสำหรับวิเคราะห์ข้อมูลทางพารามิเตอร์ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ประกอบด้วย เพศ อายุ และประสบการณ์ในการชมมวยสากลสมัครเล่น จำนวน 224 คน โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา หาค่าความถี่และค่าร้อยละ โดยเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

2. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา มาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

3. เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ย แรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา โดยทดสอบค่าที (t-test, independent)

4. นำข้อมูลในตอนต้นที่ 3 ซึ่งเป็นแบบสอบถามข้อเสนอแนะอื่น ๆ และความคิดเห็นมาวิเคราะห์คำตอบจากแบบสอบถามปลายเปิด โดยการสังเคราะห์เรียบเรียงภาษาให้ถูกต้อง นำมาเสนอในรูปแบบของความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอรายงานผลการวิจัยและผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษา แรงจูงใจในการเล่นกีฬา มวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน นำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง ดังนี้

ตอนที่ 1 การหาค่าความถี่และร้อยละของข้อมูลพื้นฐานของประชากร

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม แรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา

1. วิเคราะห์ข้อมูลแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา จำแนกตามเพศ โดยทดสอบค่าที (t-test)

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา จำแนกตาม อายุ ประสิทธิภาพในการชกมวยสากลสมัครเล่น โดยทดสอบค่าเอฟ (f-test)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและแรงจูงใจด้านอื่นที่มีส่วนทำให้นักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา เลือกเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา

สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมาย ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ แทนความหมาย ดังต่อไปนี้

N แทน จำนวนประชากร

μ แทน ค่าเฉลี่ย

σ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การแจกแจงแบบที (t-test)

f แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบแบบค่าเอฟ (f-test)

p แทน ค่าความน่าจะเป็น (probability)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การหาค่าความถี่และร้อยละของข้อมูลพื้นฐานของประชากร

ตาราง 4.1 ข้อมูลพื้นฐานของประชากร จำแนกตามเพศ อายุ และประสบการณ์ในการชมมวยสากลสมัครเล่น

รายการ	ความถี่	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	173	77.23
หญิง	51	22.77
รวม	224	100.00
2. อายุของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น		
12-14 ปี	80	35.72
15-16 ปี	69	30.80
17-มากกว่า 18 ปี	75	33.48
รวม	224	100.00
3. ประสบการณ์ในการชมมวยสากลสมัครเล่น		
1-2 ปี	81	36.16
3-4 ปี	74	33.04
มากกว่า 4 ปี	69	30.80
รวม	224	100.00

จากตาราง 4.1 พบว่า ค่าร้อยละของข้อมูลพื้นฐานของนักกีฬาที่เป็นนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ประชากรทั้งหมด 224 คน เป็นนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นชาย จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 77.23 นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นหญิง จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 22.77 มีอายุ 12-14 ปี จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 35.72 อายุ 15-16 ปี จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 30.80 อายุ 17-มากกว่า 18 ปี จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 33.48 มีประสบการณ์ในการชกมวยสากลสมัครเล่น 1-2 ปี จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 36.16 ประสบการณ์ในการชกมวยสากลสมัครเล่น 3-4 ปี จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 33.04 และประสบการณ์ในการชกมวยสากลสมัครเล่น มากกว่า 4 ปี จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 30.80

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม แรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา

ตาราง 4.2 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านสุขภาพอนามัยระหว่างเพศชายและเพศหญิง

	ชาย		หญิง		t	p
	(N = 173)		(N = 51)			
	μ	σ	μ	σ		
1. ทำให้สุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์	4.31	.73	3.80	.75	4.39	.00
2. ทำให้สายตาที่ว่องไว	3.98	.99	4.00	1.00	.07	.94
3. มีความอดทนในการออกกำลังกาย	3.83	.91	3.47	.88	2.47	.01
4. มีความคล่องแคล่วว่องไวในการออกกำลังกาย	3.58	1.11	3.51	1.08	.38	.69
5. ส่งเสริมบุคลิกภาพให้ดีขึ้น	4.02	.96	4.11	.91	.62	.53
6. ฝึกทักษะในการใช้เท้าและมือในการเคลื่อนไหว	3.39	1.09	3.57	.96	1.03	.30
7. ทำให้ร่างกายอ่อนตัวและยืดหยุ่นได้ดี	3.82	.89	3.92	.79	.72	.47
8. เพื่อเป็นการผ่อนคลายความตึงเครียด	3.54	1.07	3.35	1.12	1.06	.28

9. ต้องการออกกำลังกายแบบแปลก ๆ และท้าทาย	4.23	.79	4.22	.76	.12	.90
10. ทำให้มีสมาธิและความเชื่อมั่น	3.81	.92	3.55	.99	1.78	.07
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	3.85	.23	3.75	.17	3.39	.00

จากตาราง 4.2 พบว่า ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านสุขภาพอนามัย ระหว่างเพศชายและเพศหญิง มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.3 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านรายได้ และผลประโยชน์ระหว่างเพศชายและเพศหญิง

	ชาย (N = 173)		หญิง (N = 51)		t	p
	μ	σ	μ	σ		
1. ได้รับเงินเบี้ยเลี้ยงในระหว่างการฝึกซ้อมและการแข่งขัน	4.72	.61	4.41	.77	2.67	.00
2. ได้รับเงินรางวัลจากชัยชนะในการแข่งขัน	4.87	.32	4.82	.38	1.01	.31
3. มีเงินรายได้จากผู้สนับสนุน	3.88	.82	4.25	.68	2.91	.00
4. ได้สิทธิ์เข้าศึกษาต่อในสถาบันการพลศึกษาที่มีชื่อเสียง	4.30	.81	4.31	.83	.10	.92

5. ได้รับสวัสดิการต่าง ๆ ในสถาบันการศึกษา	4.11	.84	4.49	.64	3.37	.00
6. เป็นนักกีฬาที่ไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย	4.10	.79	4.27	.69	1.38	.16
7. มีที่พักอาศัยในการเก็บตัวฝึกซ้อม	3.95	1.00	3.94	.94	.11	.90
8. ได้รับสวัสดิการด้านการประกันชีวิต กรณีเสียชีวิตจากการฝึกซ้อม	3.75	.94	3.90	.78	1.14	.25
9. มีโอกาสได้ไปท่องเที่ยวพร้อมกับการแข่งขัน	3.79	.81	4.37	.56	5.72	.00
10. มีโอกาสได้รู้จักคนในสังคมกว้างขวางขึ้น	3.20	.96	3.52	.85	2.14	.03
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.07	.19	4.23	.15	5.27	.00

จากตาราง 4.3 พบว่า ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านรายได้และผลประโยชน์ ระหว่างเพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.4 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ระหว่างเพศชายและเพศหญิง

แรงจูงใจด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ	ชาย		หญิง		t	p
	(N = 173)		(N = 51)			
	μ	σ	μ	σ		
1. ได้รับความรักและความสนใจจากบิดา มารดา	3.61	1.01	3.84	.83	1.43	.15
2. ได้รับความรักและความสนใจจากบุคคลใน	3.45	1.05	4.03	.77	4.35	.00

วงการกีฬา						
3. ได้รับความรักและความสนใจในสถานศึกษาและ สถานที่ทำงาน	3.64	1.01	4.03	.82	2.82	.00
4. ได้รับความรักและความสนใจจากผู้ฝึกสอน	3.47	1.04	3.84	.88	2.51	.01
5. มีความรักและสนใจในกีฬามวยสากลสมัครเล่น	4.02	.79	4.29	.67	2.21	.02
6. ได้มีโอกาสดูการแข่งขันกีฬามวยสากลสมัครเล่น ระดับต่าง ๆ	3.41	.92	3.94	.88	3.61	.00
7. มีความสนใจกีฬามวยสากลสมัครเล่นตั้งแต่เด็ก	3.91	.81	4.33	.65	3.34	.00
8. ต้องการรู้และเข้าใจถึงคุณค่าของกีฬามวยสากล สมัครเล่น	3.23	1.09	3.52	.87	1.96	.05
9. มีความถนัดในกีฬาประเภทที่ต้องมีการเคลื่อนที่ อย่างรวดเร็ว	3.91	.89	4.15	.73	2.25	.02
10. มีความชอบในกีฬาที่ต้องชิงไหวชิงพริบ ตลอดเวลาอยู่กับคู่ต่อสู้	3.91	.89	3.88	.86	.21	.82
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	3.66	.27	3.99	.19	9.81	.00

จากตาราง 4.4 พบว่า ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น
ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ระหว่าง
เพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.5 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น
ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง
ระหว่างเพศชายและเพศหญิง

แรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	ชาย (N = 173)		หญิง (N = 51)		t	p
	μ	σ	μ	σ		
	1. ต้องการเอาใจบิดา มารดา และญาติพี่น้อง	4.21	.63	4.23		
2. ครอบครัวมีความภาคภูมิใจและให้การสนับสนุน ให้เป็นนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น	4.26	.69	4.33	.58	.62	.53
3. เพื่อน ๆ หรือครูพลศึกษาแนะนำให้เล่น เนื่องจากเห็นว่ามีทักษะและร่างกาย ที่เหมาะสม	4.05	.75	3.90	.94	1.17	.24
4. ต้องการมีเพื่อนมาก ๆ จากคนที่ซ้อมมวยสากล สมัครเล่น	3.94	.87	3.70	1.06	1.48	.14
5. มีความภาคภูมิใจในตัวผู้ฝึกสอน	3.87	.85	3.74	.95	.90	.36
6. มีความประทับใจในนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น และต้องการเอาแบบอย่างนักกีฬามวยสากล สมัครเล่นที่สร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศชาติ	4.37	.63	3.86	.77	4.83	.00
7. มีความประทับใจในกองเชียร์ที่มาเชียร์ ขณะทำการแข่งขัน	3.80	.96	3.15	1.34	3.19	.00
8. มีความคิดว่ากีฬามวยสากลสมัครเล่น ช่วยพัฒนาความสามารถเชิงกีฬาของตนเอง ให้สูงขึ้นได้	2.99	.89	2.90	1.06	.56	.57
9. ได้รับการชักชวนจากคนในวงการกีฬามวยสากล สมัครเล่น	3.53	.98	3.76	.90	1.47	.14
10. ญาติและคนใกล้ตัวประสบความสำเร็จ จึงอยากเล่นตาม	3.69	1.10	3.35	1.18	1.90	.05
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	3.87	.20	3.69	.26	4.50	.00

จากตาราง 4.5 พบว่า ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ปี ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ระหว่างเพศชายและเพศหญิง มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.6 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬา มวยสากลสมัครเล่น
ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านเกียรติยศชื่อเสียง
ระหว่างเพศชายและเพศหญิง

แรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียง	ชาย (N = 173)		หญิง (N = 51)		t	p
	μ	σ	μ	σ		
	1. อยากได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น ๆ และอยากเป็นผู้มีเกียรติในทางสังคม	4.23	.80	4.17		
2. มองเห็นโอกาสที่จะชนะโดยใช้ประสบการณ์ เป็นพื้นฐาน	3.31	1.08	2.90	1.26	2.30	.02
3. ต้องการทำให้ชื่อเสียงให้กับตนเอง	4.14	.85	4.39	.72	2.05	.04
4. ต้องการทำให้ชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูล	4.19	.74	3.92	.68	2.31	.02
5. ต้องการทำให้ชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ	3.97	.80	4.27	.69	2.44	.01
6. ได้รับการเผยแพร่ผลงานการแข่งขัน ตามสื่อมวลชน	3.89	.92	3.76	.99	.83	.40
7. มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง	3.89	.91	3.62	1.05	1.77	.07
8. มีโอกาสเป็นนักกีฬาทีมชาติไทยได้ง่าย	3.75	.88	4.03	.87	2.05	.04
9. คิดว่าเล่นกีฬาที่มีคนเล่นน้อย มีโอกาส มีชื่อเสียงได้มากกว่า	3.32	.84	3.39	.89	.46	.64
10. ทำให้ครอบครัวและบุคคลใกล้ชิดได้รับ ชื่อเสียงเช่นเดียวกับตนเอง	3.24	1.16	3.00	.69	1.84	.06
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	3.79	.25	3.74	.25	1.17	.24

จากตาราง 4.6 พบว่า ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ระหว่างเพศชายและเพศหญิง ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตาราง 4.7 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านความก้าวหน้าในอนาคต ระหว่างเพศชายและเพศหญิง

แรงจูงใจด้านความก้าวหน้าในอนาคต	ชาย		หญิง		t	p
	(N = 173)		(N = 51)			
	μ	σ	μ	σ		
1. มีโอกาสในการเลือกเรียนในสถาบันการศึกษาที่สูงขึ้น	3.45	1.14	3.07	1.29	2.01	.04
2. มีโอกาสได้ทำงานจากการเป็นนักกีฬา	3.64	1.08	3.66	.90	.15	.88
3. มีโอกาสเลือกอาชีพที่ตนเองชอบ	3.40	.98	3.56	.96	1.05	.29
4. มีโอกาสได้ทำงานที่มีค่าตอบแทนสูง	3.79	.95	3.66	.79	.85	.39
5. มีความมั่นคงทางการเงิน	3.63	.91	3.68	1.00	.33	.73
6. มีความมั่นคงในหน้าที่การงานในอนาคต	4.00	.78	4.03	.72	.27	.78
7. มีโอกาสได้เดินทางไปต่างประเทศ	3.89	.80	3.64	.89	1.88	.06
8. ต้องการพัฒนาทักษะมวยสากลสมัครเล่นให้สูงขึ้นไปอีกระดับหนึ่งเพื่อสร้างโอกาสที่จะติดทีมชาติในอนาคต	3.27	.91	3.49	.88	1.47	.14
9. ต้องการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาหรือครูพลศึกษา	3.05	1.21	3.15	1.12	.52	.60

ในอนาคต

ค่าเฉลี่ยรายด้าน	3.57	.19	3.55	.42	.30	.76
------------------	------	-----	------	-----	-----	-----

จากตาราง 4.7 พบว่า ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬา มวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านความก้าวหน้าในอนาคต ระหว่างเพศชาย และเพศหญิงไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตาราง 4.8 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬา มวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านสุขภาพอนามัย

	12-14 ปี		15-16 ปี		17-มากกว่า 18 ปี		F	P
	(N = 80)		(N = 69)		(N = 75)			
	μ	σ	μ	σ	μ	σ		
1. ทำให้สุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์	4.83	.48	3.78	.83	3.90	.40	71.34	.00
2. ทำให้สายตาที่ว่องไว	3.78	.49	4.72	.59	3.53	1.28	37.42	.00
3. มีความอดทนในการออกกำลังกาย	4.17	.72	3.84	1.00	3.20	.71	27.99	.00
4. มีความคล่องแคล่วว่องไวในการออกกำลังกาย	4.17	.38	3.78	1.48	2.70	.53	53.35	.00
5. ส่งเสริมบุคลิกภาพให้ดีขึ้น	3.20	.71	4.24	.52	4.76	.76	105.11	.00
6. ฝึกทักษะในการใช้เท้าและมือในการเคลื่อนไหว	2.65	.84	4.46	.53	3.32	.85	105.07	.00
7. ทำให้ร่างกายอ่อนตัวและยืดหยุ่น	4.20	.98	3.14	.73	4.10	.31	44.96	.00

ได้ดี								
8. เพื่อเป็นการผ่อนคลายความ ตึงเครียด	3.53	.71	3.13	.99	3.78	1.37	6.98	.00
9. ต้องการออกกำลังกายแบบแปลก ๆ และท้าทาย	4.22	.88	4.26	.86	4.20	.56	.10	.89
10. ทำให้มีสมาธิและความเชื่อมั่น	4.53	.88	3.71	.57	2.96	.47	105.63	.00
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	3.93	.12	3.90	.26	3.64	.14	55.00	.00

จากตาราง 4.8 พบว่า ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านสุขภาพอนามัย ระหว่างช่วงอายุ 12-14 ปี 15-16 ปี และ 17-มากกว่า 18 ปี มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.9 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น
ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านรายได้และผลประโยชน์

	12-14 ปี		15-16 ปี		17- มากกว่า18 ปี		F	P
	(N = 80)		(N = 69)		(N = 75)			
	μ	σ	μ	σ	μ	σ		
1. ได้รับเงินเบี้ยเลี้ยงในระหว่าง การฝึกซ้อมและการแข่งขัน	4.46	.71	4.84	.53	4.69	.67	6.47	.00
2. ได้รับเงินรางวัลจากชัยชนะ ในการแข่งขัน	4.62	.48	5.00	.00	5.00	.00	42.62	.00

3. มีเงินรายได้จากผู้สนับสนุน	3.82	.38	3.20	.47	4.82	.55	217.45	.00
4. ได้สิทธิ์เข้าศึกษาต่อในสถาบัน การพลศึกษาที่มีชื่อเสียง	3.47	.50	4.50	.71	5.00	.00	188.50	.00
5. ได้รับสวัสดิการต่าง ๆ ใน สถาบันการศึกษา	4.41	.49	4.85	.52	3.37	.61	142.54	.00
6. เป็นนักกีฬาที่ไม่สิ้นเปลือง ค่าใช้จ่าย	4.21	.41	4.91	.41	3.36	.53	209.00	.00
7. มีที่พักอาศัยในการเก็บตัวฝึกซ้อม	4.65	.76	3.10	.64	4.00	.85	76.59	.00
8. ได้รับสวัสดิการด้านการประกัน ชีวิตกรณีเสียชีวิตจากการฝึกซ้อม	3.46	.76	4.18	.39	3.76	1.21	13.03	.00
9. มีโอกาสได้ไปท่องเที่ยวพร้อมกับ การแข่งขัน	3.35	.76	4.52	.81	4.00	.00	62.17	.00
10. มีโอกาสได้รู้จักคนในสังคม กว้างขวางขึ้น	3.37	.48	3.52	.88	2.96	1.25	7.27	.00
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	3.98	.11	4.26	.12	4.09	.22	54.23	.00

จากตาราง 4.9 พบว่า ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านรายได้และผลประโยชน์ ระหว่างช่วงอายุ 12-14 ปี 15-16 ปี และ 17-มากกว่า 18 ปี มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.10 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ

แรงจูงใจด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ	12-14 ปี (N = 80)	15-16 ปี (N = 69)	17- มากกว่า18ปี (N = 75)	F	p
---	----------------------	----------------------	-----------------------------	---	---

	μ	σ	μ	σ	μ	σ		
1. ได้รับความรักและความสนใจจาก บิดา มารดา	4.38	.77	3.46	.50	3.14	1.07	47.73	.00
2. ได้รับความรักและความสนใจจาก บุคคลในวงการศึกษา	3.72	.87	2.94	1.22	4.02	.63	25.78	.00
3. ได้รับความรักและความสนใจใน สถานศึกษาและสถานที่ทำงาน	3.60	.49	2.82	.61	4.72	.72	172.14	.00
4. ได้รับความรักและความสนใจจาก ผู้ฝึกสอน	4.60	.49	3.42	.49	2.57	.70	245.69	.00
5. มีความรักและสนใจในกีฬามวยสากล สมัครเล่น	3.98	.11	3.37	.68	4.84	.54	156.17	.00
6. ได้มีโอกาสดูการแข่งขันกีฬามวย สากลสมัครเล่นระดับต่าง ๆ	3.35	.76	3.73	1.23	3.54	.74	3.26	.04
7. มีความสนใจกีฬามวยสากลสมัครเล่น ตั้งแต่เด็ก	3.51	.94	4.65	.53	3.96	.19	57.85	.00
8. ต้องการรู้และเข้าใจถึงคุณค่าของ กีฬามวยสากลสมัครเล่น	3.80	.98	3.36	.66	2.72	1.13	24.90	.00
9. มีความถนัดในกีฬาประเภทที่ต้องมี การเคลื่อนที่อย่างรวดเร็ว	3.87	.33	4.39	.86	3.60	.85	22.51	.00
10. มีความชอบในกีฬาที่ต้องชิงไหว ชิงพริบตลอดเวลา กับคู่ต่อสู้	4.15	1.18	3.50	.50	4.01	.64	11.57	.00
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	3.89	.13	3.56	.29	3.71	.31	31.02	.00

จากตาราง 4.10 พบว่า ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น
ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ระหว่าง
ช่วงอายุ 12-14 ปี, 15-16 ปี และ 17-มากกว่า 18 ปี มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05

ตาราง 4.11 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น
ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ระหว่างช่วงอายุ 12-14 ปี 15-16 ปี และ 17-มากกว่า 18 ปี

แรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	12-14 ปี		15-16 ปี		17-มากกว่า18ปี		F	p
	(N = 80)		(N = 69)		(N = 75)			
	μ	σ	μ	σ	μ	σ		
1. ต้องการเอาใจบิดา มารดา และญาติ พี่น้อง	4.00	.00	4.42	.49	4.26	.94	9.00	.00
2. ครอบครัวมีความภาคภูมิใจและให้ การสนับสนุนให้เป็นนักกีฬามวย สากลสมัครเล่น	4.82	.38	3.71	.59	4.22	.50	93.35	.00
3. เพื่อนๆหรือครูพลศึกษาแนะนำให้เล่น เนื่องจากเห็นว่ามึทักษะและร่างกาย ที่เหมาะสม	3.62	.78	4.08	.28	4.37	.95	20.10	.00
4. ต้องการมีเพื่อนมาก ๆ จากคนที่ซ้อม มวยสากลสมัครเล่น	3.93	.24	3.10	.71	4.57	1.00	76.15	.00
5. มีความภาคภูมิใจในตัวผู้ฝึกสอน	4.28	1.05	3.66	.47	3.53	.77	18.72	.00
6. มีความประทับใจในนักกีฬามวยสากล สมัครเล่นและต้องการเอาแบบอย่าง นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่สร้าง ชื่อเสียงให้แก่ประเทศไทย	4.13	.34	4.33	.67	4.32	.94	1.89	.15
7. มีความประทับใจในกองเชียร์ที่มา เชียร์ขณะทำการแข่งขัน	3.13	.38	3.92	.55	3.96	1.65	15.76	.00
8. มีความคิดว่ากีฬามวยสากลสมัครเล่น ช่วยพัฒนาความสามารถเชิงกีฬาของ ตนเองให้สูงขึ้นได้	3.45	.76	3.00	.00	2.44	1.21	28.33	.00
9. ได้รับการชักชวนจากคนในวงการกีฬา มวยสากลสมัครเล่น	3.75	1.34	3.44	.50	3.54	.79	1.90	.15
10. ญาติและคนใกล้ตัวประสบ	3.45	1.12	4.68	.79	2.81	.42	91.14	.00

ความสำเร็จจึงอยากเล่นตาม

ค่าเฉลี่ยรายด้าน	3.86	.20	3.83	.16	3.80	.29	1.11	.32
------------------	------	-----	------	-----	------	-----	------	-----

จากตาราง 4.11 พบว่า ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ระหว่างช่วงอายุ 12-14 ปี 15-16 ปี และ 17-มากกว่า 18 ปี ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ตาราง 4.12 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬาในวทยสาขาสสมัครเล่น
ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการศึกษา ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ระหว่าง
ช่วงอายุ 12-14 ปี 15-16 ปี และ 17-มากกว่า 18 ปี

แรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียง	12-14 ปี (N = 80)		15-16 ปี (N = 69)		17-มากกว่า18ปี (N = 75)		F	p
	μ	σ	μ	σ	μ	σ		
	1. อยากได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น ๆ และอยากเป็นผู้มีเกียรติในทางสังคม	3.77	.55	4.15	1.03	4.76		
2. มองเห็นโอกาสที่จะชนะโดยใช้ ประสบการณ์เป็นพื้นฐาน	3.20	1.47	3.59	.89	2.90	.79	6.88	.00
3. ต้องการทำชื่อเสียงให้กับตนเอง	3.63	.48	3.98	.93	5.00	.00	109.09	.00
4. ต้องการทำชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูล	3.96	1.08	4.33	.47	4.12	.32	4.85	.00
5. ต้องการทำชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ	4.66	.63	4.00	.54	3.41	.59	85.71	.00
6. ได้รับการเผยแพร่ผลงานการแข่งขัน ตามสื่อมวลชน	3.33	.47	3.68	.84	4.58	.94	52.85	.00
7. มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬา ที่มีชื่อเสียง	4.46	.99	3.02	.56	3.90	.59	67.18	.00
8. มีโอกาสเป็นนักกีฬาทีมชาติไทย ได้ง่าย	3.47	.85	4.24	1.07	3.78	.47	15.95	.00
9. คิดว่าเล่นกีฬาที่มีคนเล่นน้อย มีโอกาสมีชื่อเสียงได้มากกว่า	3.73	.88	2.98	.12	3.25	1.02	17.18	.00

10. ทำให้ครอบครัวและบุคคลใกล้ชิด ได้รับชื่อเสียงเช่นเดียวกับตนเอง	3.07	1.00	2.59	.49	3.85	1.19	32.09	.00
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	3.73	.24	3.66	.16	3.95	.24	34.78	.00

จากตาราง 4.12 พบว่า ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น
ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ระหว่างช่วงอายุ 12-14 ปี
15-16 ปี และ 17- มากกว่า 18 ปี มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.13 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น
ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านความก้าวหน้าในอนาคต
ระหว่างช่วงอายุ 12-14 ปี 15-16 ปี และ 17-มากกว่า 18 ปี

แรงจูงใจด้านความก้าวหน้าในอนาคต	12-14 ปี		15-16 ปี		17-มากกว่า 18 ปี		F	p
	(N = 80)		(N = 69)		(N = 75)			
	μ	σ	μ	σ	μ	σ		
1. มีโอกาสในการเลือกเรียนใน สถาบันการศึกษาที่สูงขึ้น	3.55	.50	4.18	1.00	2.42	1.22	64.25	.00
2. มีโอกาสได้ทำงานจากการเป็นนักกีฬา	3.71	.94	3.72	1.35	3.50	.77	1.02	.36
3. มีโอกาสเลือกอาชีพที่ตนเองชอบ	4.47	.59	2.59	.55	3.12	.54	223.69	.00
4. มีโอกาสได้ทำงานที่มีค่าตอบแทนสูง	3.01	.58	4.56	.79	3.82	.64	98.51	.00
5. มีความมั่นคงทางการเงิน	4.32	.47	3.84	.91	2.74	.52	116.51	.00
6. มีความมั่นคงในหน้าที่การงาน ในอนาคต	4.00	.00	3.31	.62	4.66	.74	106.67	.00
7. มีโอกาสได้เดินทางไปต่างประเทศ	3.07	.47	4.40	.87	4.13	.34	105.60	.00
8. ต้องการพัฒนาทักษะมวยสากล สมัครเล่นให้สูงขึ้นไปอีกระดับหนึ่ง	3.55	.76	3.04	.36	3.34	1.26	6.07	.00

เพื่อสร้างโอกาสที่จะติดทีมชาติ

ในอนาคต

9. ต้องการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาหรือ	4.23	.78	2.14	.35	2.70	1.04	141.90	.00
ครูพลศึกษาในอนาคต								
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	3.77	.19	3.53	.19	3.38	.24	64.11	.00

จากตาราง 4.13 พบว่า ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านความก้าวหน้าในอนาคต ระหว่างช่วงอายุ 12-14 ปี 15-16 ปี และ 17-มากกว่า 18 ปี มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.14 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านสุขภาพอนามัย ระหว่างประสบการณ์การชกมวย 1-2 ปี 3-4 ปี และมากกว่า 4 ปี

	1 – 2 ปี		2 – 4 ปี		มากกว่า 4 ปี		F	p
	(N = 81)		(N = 74)		(N = 69)			
	μ	σ	μ	σ	μ	σ		
1. ทำให้สุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์	4.76	.59	3.83	.87	3.92	.26	50.43	.00
2. ทำให้สายตาที่ว่องไว	3.75	.51	4.72	.50	3.47	1.32	43.89	.00
3. มีความอดทนในการออกกำลังกาย	4.16	.73	3.72	1.08	3.27	.63	20.52	.00
4. มีความคล่องแคล่วว่องไวในการออกกำลังกาย	4.18	.39	3.71	1.45	2.66	.47	53.57	.00

5. ส่งเสริมบุคลิกภาพให้ดีขึ้น	3.20	.71	4.06	.74	5.00	.00	160.79	.00
6. ฝึกทักษะในการใช้เท้าและมือในการเคลื่อนไหว	2.65	.83	4.14	.78	3.57	.96	59.44	.00
7. ทำให้ร่างกายอ่อนตัวและยืดหยุ่นได้ดี	4.18	.98	3.43	.86	3.88	.47	16.54	.00
8. เพื่อเป็นการผ่อนคลายความตึงเครียด	3.54	.70	3.17	.91	3.78	1.48	5.92	.00
9. ต้องการออกกำลังกายแบบแปลก ๆ และท้าทาย	4.19	.87	4.32	.95	4.15	.36	.88	.41
10. ทำให้มีสมาธิและความเชื่อมั่น	4.56	.87	3.70	.48	2.85	.35	137.81	.00
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	3.92	.12	3.88	.28	3.66	.13	38.174	.00

จากตาราง 4.14 พบว่า ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านสุขภาพอนามัย จำแนกตามประสบการณ์ การชกมวย 1-2 ปี 3-4 ปี และมากกว่า 4 ปี มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.15 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านรายได้และผลประโยชน์ ระหว่างประสบการณ์การชกมวย 1-2 ปี 3-4 ปี และมากกว่า 4 ปี

	1 - 2 ปี		2 - 4 ปี		มากกว่า 4 ปี		F	p
	μ	σ	μ	σ	μ	σ		
1. ได้รับเงินเบี้ยเลี้ยงในระหว่าง	4.49	.70	4.74	.64	4.75	.60	3.89	.02

การฝึกซ้อมและการแข่งขัน								
2. ได้รับเงินรางวัลจากชัยชนะ	4.62	.48	5.00	.00	5.00	.00	41.49	.00
ในการแข่งขัน								
3. มีเงินรายได้จากผู้สนับสนุน	3.85	.35	3.43	.70	4.68	.79	70.98	.00
4. ได้สิทธิ์เข้าศึกษาต่อในสถาบัน	3.44	.50	4.59	.63	5.00	.00	220.65	.00
การพลศึกษาที่มีชื่อเสียง								
5. ได้รับสวัสดิการต่าง ๆ ใน	4.41	.49	4.79	.52	3.30	.60	147.22	.00
สถาบันการศึกษา								
6. เป็นนักกีฬาที่ไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย	4.22	.41	4.64	.65	3.50	.77	60.71	.00
7. มีที่พักอาศัยในการเก็บตัวฝึกซ้อม	4.60	.78	3.45	.81	3.72	.96	38.34	.00
8. ได้รับสวัสดิการด้านการประกันชีวิต	3.46	.75	4.02	.23	3.89	1.34	8.52	.00
กรณีเสียชีวิตจากการฝึกซ้อม								
9. มีโอกาสได้ไปท่องเที่ยวพร้อมกับ	3.41	.81	4.41	.82	4.00	.00	41.66	.00
การแข่งขัน								
10. มีโอกาสได้รู้จักคนในสังคม	3.37	.48	3.32	.74	3.13	1.43	1.30	.27
กว้างขวางขึ้น								
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	3.99	.12	4.24	.13	4.10	.23	42.41	.00

จากตาราง 4.15 พบว่า ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านรายได้และผลประโยชน์ จำแนกตาม ประสบการณ์การชกมวย 1-2 ปี 3-4 ปี และมากกว่า 4 ปี มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.16 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ระหว่างประสบการณ์การชกมวย 1-2 ปี 3-4 ปี และมากกว่า 4 ปี

แรงจูงใจด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ	1 – 2 ปี (N = 81)		2 – 4 ปี (N = 74)		มากกว่า 4 ปี (N = 69)		F	p
	μ	σ	μ	σ	μ	σ		
	1. ได้รับความรักและความสนใจจาก บิดา มารดา	4.35	.79	3.62	.56	2.97		
2. ได้รับความรักและความสนใจจาก บุคคลในวงการกีฬา	3.70	.84	3.32	1.43	3.72	.56	3.62	.02
3. ได้รับความรักและความสนใจใน สถานศึกษาและสถานที่ทำงาน	3.60	.49	3.27	.81	4.39	1.21	30.89	.00
4. ได้รับความรักและความสนใจจาก ผู้ฝึกสอน	4.59	.49	3.50	.50	2.40	.49	360.74	.00
5. มีความรักและสนใจในกีฬา มวยสากลสมัครเล่น	4.00	.00	3.37	.71	4.94	.33	215.78	.00
6. ได้มีโอกาสดูการแข่งขันกีฬามวย สากลสมัครเล่นระดับต่าง ๆ	3.39	.78	3.93	.99	3.27	.90	11.14	.00
7. มีความสนใจกีฬามวยสากล สมัครเล่นตั้งแต่เด็ก	3.53	.94	4.55	.62	4.00	.00	44.55	.00
8. ต้องการรู้และเข้าใจถึงคุณค่าของ กีฬามวยสากลสมัครเล่น	3.79	.98	3.54	.55	2.47	1.06	43.89	.00
9. มีความถนัดในกีฬาประเภทที่ ต้องมีการเคลื่อนที่อย่างรวดเร็ว	3.87	.33	4.60	.61	3.30	.75	90.21	.00
10. มีความชอบในกีฬาที่ต้องชิงไหว ชิงพริบตลอดเวลา กับคู่ต่อสู้	4.17	1.15	3.58	.61	3.94	.61	9.36	.00
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	3.90	.13	3.73	.30	3.54	.29	38.22	.00

จากตาราง 4.16 พบว่า ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น
ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ
จำแนกตามประสบการณ์การชกมวย 1-2 ปี 3-4 ปี และมากกว่า 4 ปี มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.17 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น
 ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง
 ระหว่างประสบการณ์การชกมวย 1-2 ปี 3-4 ปี และมากกว่า 4 ปี

แรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	1 – 2 ปี (N = 81)		2 – 4 ปี (N = 74)		มากกว่า 4 ปี (N = 69)		F	p
	μ	σ	μ	σ	μ	σ		
	1. ต้องการเอาใจบิดา มารดา และญาติ พี่น้อง	4.00	.00	4.43	.49	4.24		
2. ครอบครัวมีความภาคภูมิใจและให้ การสนับสนุนให้เป็นนักกีฬา มวยสากลสมัครเล่น	4.79	.40	3.91	.77	4.07	.39	55.09	.00
3. เพื่อน ๆ หรือครูพลศึกษาแนะนำให้ เล่นเนื่องจากเห็นว่ามีทักษะและ ร่างกายที่เหมาะสม	3.64	.79	3.94	.22	4.53	.93	29.55	.00
4. ต้องการมีเพื่อนมาก ๆ จากคนที่ชอบ มวยสากลสมัครเล่น	3.92	.26	2.94	.61	4.86	.61	247.02	.00
5. มีความภาคภูมิใจในตัวผู้ฝึกสอน	4.24	1.07	3.89	.39	3.31	.73	25.31	.00
6. มีความประทับใจในนักกีฬา มวยสากลสมัครเล่นและต้องการ เอาแบบอย่างนักกีฬามวยสากล สมัครเล่นที่สร้างชื่อเสียงให้แก่ ประเทศไทย	4.13	.34	4.09	.68	4.57	.89	11.56	.00
7. มีความประทับใจในกองเชียร์ที่มา เชียร์ขณะทำการแข่งขัน	3.14	.35	3.48	.96	4.43	1.35	35.19	.00
8. มีความคิดว่ากีฬามวยสากลสมัครเล่น ช่วยพัฒนาความสามารถเชิงกีฬาของ	3.44	.75	2.91	.27	2.47	1.25	24.44	.00

ตนเองให้สูงขึ้นได้									
9. ได้รับการชักชวนจากคนในวงการ	3.71	1.34	3.70	.54	3.31	.73	3.97	.02	
กีฬามวยสากลสมัครเล่น									
10. ญาติและคนใกล้ชิดตัวประสบ	3.56	1.08	4.18	1.37	3.05	.33	21.26	.00	
ความสำเร็จจึงอยากเล่นตาม									
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	3.86	.19	3.75	.22	3.89	.24	7.90	.00	

จากตาราง 4.17 พบว่า ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามประสบการณ์การชกมวย 1-2 ปี 3-4 ปี และมากกว่า 4 ปี มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ตาราง 4.18 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบวดยาสากลสมัครเล่น
 ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านกีรตยศชื่อเสียง
 ระหว่างประสบการณ์การชกมวย 1-2 ปี 3-4 ปี และมากกว่า 4 ปี

	1 - 2 ปี		2 - 4 ปี		มากกว่า 4 ปี		F	p
	(N = 81)		(N = 74)		(N = 69)			
	μ	σ	μ	σ	μ	σ		
1. อยากได้รับการยอมรับจากบุคคล อื่น ๆ และอยากเป็นผู้มีเกียรติ ในทางสังคม	3.83	.58	4.06	.99	4.84	.36	40.63	.00
2. มองเห็นโอกาสที่จะชนะโดยใช้ ประสบการณ์เป็นพื้นฐาน	3.27	1.48	3.25	1.06	3.13	.68	.33	.71
3. ต้องการทำชื่อเสียงให้กับตนเอง	3.66	.47	4.04	.95	5.00	.00	89.93	.00
4. ต้องการทำชื่อเสียงให้กับ วงศ์ตระกูล	3.93	1.06	4.33	.47	4.13	.33	5.92	.00
5. ต้องการทำชื่อเสียงให้กับ	4.69	.62	4.14	.35	3.15	.36	196.53	.00

ประเทศไทย								
6. ได้รับการเผยแพร่ผลงาน	3.34	.47	3.93	.70	4.39	1.21	29.35	.00
การแข่งขันตามสื่อมวลชน								
7. มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬา ที่มีชื่อเสียง	4.40	1.06	3.33	.83	3.69	.46	32.55	.00
8. มีโอกาสเป็นนักกีฬาทีมชาติไทย ได้ง่าย	3.49	.86	4.17	1.06	3.81	.46	12.61	.00
9. คิดว่าเล่นกีฬาที่มีคนเล่นน้อย มีโอกาสมีชื่อเสียงได้มากกว่า	3.72	.88	3.08	.39	3.17	1.01	14.69	.00
10. ทำให้ครอบครัวและบุคคล ใกล้ชิด ได้รับชื่อเสียง เช่นเดียวกับตนเอง	3.06	1.00	2.60	.51	3.95	1.16	38.28	.00
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	3.74	.24	3.69	.19	3.92	.27	18.41	.00

จากตาราง 4.18 พบว่า ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น
ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านเกียรติยศชื่อเสียง จำแนกตาม
ประสบการณ์การชกมวย 1-2 ปี 3-4 ปี และมากกว่า 4 ปี มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05

ตาราง 4.19 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น
 ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านความก้าวหน้าในอนาคต
 ระหว่างประสบการณ์การชกมวย 1-2 ปี 3-4 ปี และมากกว่า 4 ปี

แรงจูงใจด้านความก้าวหน้า ในอนาคต	1-2 ปี		2-4 ปี		มากกว่า 4 ปี		F	p
	(N = 81)		(N = 74)		(N = 69)			
	μ	σ	μ	σ	μ	σ		
1. มีโอกาสในการเลือกเรียนใน สถาบันการศึกษาที่สูงขึ้น	3.58	.49	3.68	1.25	2.78	1.45	13.81	.00

2. มีโอกาสได้ทำงานจากการเป็น นักกีฬา	3.69	.91	3.72	1.30	3.50	.85	.92	.39
3. มีโอกาสเลือกอาชีพที่ตนเองชอบ	4.43	.65	2.66	.68	3.11	.43	178.61	.00
4. มีโอกาสได้ทำงานที่มีค่าตอบแทน สูง	3.07	.58	4.21	1.06	4.08	.53	51.92	.00
5. มีความมั่นคงทางการเงิน	4.29	.45	3.83	.92	2.68	.46	119.06	.00
6. มีความมั่นคงในหน้าที่การงาน ในอนาคต	4.00	.00	3.21	.50	4.88	.47	326.59	.00
7. มีโอกาสได้เดินทางไปต่างประเทศ	3.02	.35	4.58	.81	4.00	.00	183.48	.00
8. ต้องการพัฒนากีฬามวยสากล สมัครเล่นให้สูงขึ้นไปอีก ระดับหนึ่งเพื่อสร้างโอกาสที่จะ ติดทีมชาติในอนาคต	3.58	.75	3.00	.28	3.37	1.31	8.63	.00
9. ต้องการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาหรือ ครูพลศึกษาในอนาคต	4.24	.73	2.44	.90	2.39	.77	132.78	.00
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	3.76	.19	3.48	.22	3.42	.24	53.70	.00

จากตาราง 4.19 พบว่า ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น
ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านความก้าวหน้าในอนาคต จำแนกตาม
ประสบการณ์การชกมวย 1-2 ปี 3-4 ปี และมากกว่า 4 ปี มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและแรงจูงใจด้านอื่นที่มีส่วนให้เลือกลงเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียน
โรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ดังต่อไปนี้

1. แรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นเพราะทำให้สุขภาพแข็งแรง สามารถนำไปใช้
ในการป้องกันตัวเอง

2. ทำทหายความสามารถ และมีความภูมิใจเมื่อได้รับชัยชนะ
3. สามารถฝึกระเบียบ วินัย ในตนเอง ทั้งในขณะฝึกซ้อมและแข่งขัน
4. ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
5. เป็นที่นิยมชมชอบของคนรอบข้าง มีคนให้ความสำคัญ และอยากรู้จักมากขึ้น

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการเล่นกีฬาหมวดยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาหมวดยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา จำแนกตามเพศ อายุ และประสบการณ์ในการชกหมวดยสากลสมัครเล่น 2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาหมวดยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา 6 ด้าน สรุปได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามเพศ จำนวน 224 คน ส่วนใหญ่เป็น เพศชาย จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 77.23 เพศหญิงจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 22.77

1.2 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามอายุของนักกีฬาหมวดยสากลสมัครเล่นจำนวน 224 คน อายุ 12 ปี-14 ปี จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 35.72 อายุ 15 ปี-16 ปี จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 30.80 อายุ 17-มากกว่า 18 ปี จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 33.48

1.3 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามประสบการณ์ในการชกหมวดยสากลสมัครเล่นจำนวน 224 คน มีประสบการณ์ในการชกหมวดยสากลสมัครเล่น 1-2 ปี จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 36.16 ประสบการณ์ในการชกหมวดยสากลสมัครเล่น 3-4 ปี จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 33.04 และ ประสบการณ์ในการชกหมวดยสากลสมัครเล่น มากกว่า 4 ปี จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 30.80

2. ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาหมวดยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา 6 ด้าน พบว่า

2.1 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาหมวดยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านสุขภาพอนามัย จำแนกตามเพศ ระหว่างเพศชายกับเพศหญิงมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านรายได้และผลประโยชน์ จำแนกตามเพศ ระหว่างเพศชายกับเพศหญิง มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ จำแนกตามเพศ ระหว่างเพศชายกับเพศหญิงมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามเพศ ระหว่างเพศชายกับเพศหญิงมีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

2.5 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านเกียรติยศชื่อเสียง จำแนกตามเพศ ระหว่างเพศชายกับเพศหญิงไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

2.6 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านความก้าวหน้าในอนาคต จำแนกตามเพศ ระหว่างเพศชายกับเพศหญิงไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.7 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านสุขภาพอนามัย จำแนกตามช่วงอายุ ระหว่างช่วงอายุ 12-14 ปี 15-16 ปี และ 17-มากกว่า 18 ปี มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.8 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านรายได้และผลประโยชน์ จำแนกตามช่วงอายุ ระหว่างช่วงอายุ 12-14 ปี 15-16 ปี และ 17-มากกว่า 18 ปี มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.9 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ จำแนกตามช่วงอายุ ระหว่างช่วงอายุ 12-14 ปี 15-16 ปี และ 17-มากกว่า 18 ปี มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.10 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามช่วงอายุ ระหว่างช่วงอายุ 12-14 ปี 15-16 ปี และ 17-มากกว่า 18 ปี ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

2.11 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านเกียรติยศชื่อเสียง จำแนกตามช่วงอายุ ระหว่างช่วงอายุ 12-14 ปี 15-16 ปี และ 17-มากกว่า 18 ปี มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.12 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านความก้าวหน้าในอนาคต จำแนกตามช่วงอายุ ระหว่างช่วงอายุ 12-14 ปี 15-16 ปี และ 17-มากกว่า 18 ปี มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.13 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านสุขภาพอนามัย จำแนกตามประสบการณ์ชมมวย 1-2 ปี 3-4 ปี และมากกว่า 4 ปี มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.14 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านรายได้และผลประโยชน์ จำแนกตามประสบการณ์ชมมวย 1-2 ปี 3-4 ปี และมากกว่า 4 ปี มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.15 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ จำแนกตามประสบการณ์ชมมวย 1-2 ปี 3-4 ปี และมากกว่า 4 ปี มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.16 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามประสบการณ์ชมมวย 1-2 ปี 3-4 ปี และมากกว่า 4 ปี มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.17 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านเกียรติยศชื่อเสียง จำแนกตามประสบการณ์ชมมวย 1-2 ปี 3-4 ปี และมากกว่า 4 ปี มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

2.18 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาหมวดยาสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านความก้าวหน้าในอนาคต จำแนกตามประสบการณ์ชมมวย 1-2 ปี 3-4 ปี และมากกว่า 4 ปี มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการเล่นกีฬาหมวดยาสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาหมวดยาสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา 6 ด้าน สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ด้านสุขภาพและอนามัย

นักเรียนเลือกเล่นกีฬาหมวดยาสากลสมัครเล่นต่างก็มีแรงจูงใจในด้านสุขภาพและอนามัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ตัวแปรย่อยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาหมวดยาสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ที่เลือกมากที่สุดคือ ต้องการออกกำลังกายแบบแปลก ๆ และท้าทาย ทั้งนี้กีฬาหมวดยาสากลสมัครเล่นนั้นเป็นกีฬาที่ต้องมีการปะทะ ใช้กำลังในการต่อสู้เพื่อให้ได้ซึ่งชัยชนะ สร้างความท้าทายในตัวบุคคลที่เล่น ซึ่งจะสอดคล้องกับ ศิริการณ น้อยวังหิน (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเล่นกีฬาแบดมินตันของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 35 ณ จังหวัดสุพรรณบุรี ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักกีฬาแบดมินตันหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 35 ผลการวิจัย พบว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาแบดมินตันของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 35 ณ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านสุขภาพอนามัย มีระดับแรงจูงใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47) และสอดคล้องกับ จิตรัตดา รัตนาธิวัฒน์ (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเล่นกีฬาหมวดยาสากลสมัครเล่นในประเทศไทย การวิจัยในครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาของนักกีฬาหมวดยาสากล กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักกีฬาหมวดยาสากลในประเทศไทย รวมทั้งสิ้นจำนวน 242 คน เพศชาย จำนวน 142 คน เพศหญิง จำนวน 100 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย แบบสอบถามดังกล่าวประกอบด้วย แรงจูงใจด้านต่าง ๆ 4 ด้าน คือ 1) ด้านความรักความถนัดและความสนใจ 2) ด้านสุขภาพและพละอนามัย 3) ด้านรายได้และผลประโยชน์และ 4) ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้า ผลการวิจัย พบว่าแรงจูงใจภาพรวมในการเล่นกีฬาหมวดยาสากลของ

นักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทยด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านสุขภาพและพลานามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้า มีแรงจูงใจในระดับมาก

ด้านรายได้และผลประโยชน์

นักเรียนเลือกเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นต่างก็มีแรงจูงใจในด้านรายได้และผลประโยชน์โดยรวมอยู่ในระดับมาก ตัวแปรย่อยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษาที่เลือกมากที่สุดคือ ได้รับเงินรางวัลจากชัยชนะในการแข่งขัน สอดคล้องกับ Maslow (จิตติมา เมืองจันทร์. 2553. 10; อ้างจาก Maslow. Motivation and personality. 1970. หน้า 35-46) ได้กล่าวถึงถึงหลักการที่สำคัญเกี่ยวกับแรงจูงใจ โดยเน้นลำดับขั้นความต้องการ โดยมนุษย์มีแนวโน้มที่จะมีความต้องการอันใหม่ที่สูงขึ้นเมื่อความต้องการพื้นฐานได้รับการสนอง และสอดคล้องกับ ธรรมูติ บุญช่วยเหลือ (2556: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกเล่นสโมสรร ดิวชั้น 1 ของนักกีฬาฟุตบอล มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกเล่นสโมสรร ดิวชั้น 1 และเปรียบเทียบแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกเล่นสโมสรร ดิวชั้น 1 ของนักกีฬาฟุตบอล กลุ่มตัวอย่างคือ นักฟุตบอลสโมสรร ดิวชั้น 1 จำนวน 251 คน ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกเล่นสโมสรร ดิวชั้น 1 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ยกเว้นด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านรายได้และผลประโยชน์ที่ได้รับอยู่ในระดับมาก

ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ

นักเรียนเลือกเล่นกีฬาสมัครเล่นต่างก็มีแรงจูงใจในด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ตัวแปรย่อยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ที่เลือกมากที่สุดคือ มีความรักและสนใจในกีฬาสมัครเล่น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริการณ น้อยวังหิน (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเล่นกีฬาแบดมินตันของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 35 ณ จังหวัดสุพรรณบุรี ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักกีฬาแบดมินตันหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 35 ณ จังหวัดสุพรรณบุรี ระดับอายุทั่วไป จำนวน 60 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้มาการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาแบดมินตันตามกรอบแนวคิดของมาสโลว์ (Maslow) 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านเกียรติยศ

ชื่อเสียง และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ผลการวิจัยพบว่า ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ มีระดับแรงจูงใจโดยทั่วไปอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.62) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธารวุฒิ บุญช่วยเหลือ (2556: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกเล่นสโมสรวีดิชั่น 1 ของนักกีฬาฟุตบอล มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกเล่นสโมสรวีดิชั่น 1 และเปรียบเทียบแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกเล่นสโมสรวีดิชั่น 1 ของนักกีฬาฟุตบอล กลุ่มตัวอย่างคือนักฟุตบอลสโมสรวีดิชั่น 1 จำนวน 251 คน ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกเล่นสโมสรวีดิชั่น 1 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด โดยอันดับแรกที่ทำให้ความสำคัญคือ ด้านความรัก ความสนใจ และความถนัด

ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

นักเรียนเลือกเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นต่างก็มีแรงจูงใจในด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยรวมอยู่ในระดับมาก ตัวแปรย่อยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษา ที่เลือกมากที่สุดคือ ครอบครัวมีความภาคภูมิใจและให้การสนับสนุนเป็นนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น สอดคล้องกับ สืบสาย บุญวีริบุตร (พีระพงศ์ บุญศิริ. 2536. 65; อ้างอิงจาก สืบสาย บุญวีริบุตร. 2541. จิตวิทยาการศึกษา. หน้า 149) แรงจูงใจมีบทบาทสำคัญมากต่อการเตรียมทีมและการฝึกกีฬา นักจิตวิทยาได้ให้ทัศนะต่อแรงจูงใจต่างกัน แต่มีการสรุปว่าแรงจูงใจเป็นกระบวนการของนักกีฬาที่อยู่ในตัวของนักกีฬาแต่ละคน และพร้อมที่จะได้รับการกระตุ้นจากภายนอกให้มีกำลังแรงขึ้น นักจิตวิทยาได้พยายามใช้หลักเกณฑ์ต่าง ๆ เพื่อจำแนกประเภทของแรงจูงใจ และวิธีที่ยอมรับกันส่วนใหญ่ก็คือ การแบ่งพื้นฐานของแรงจูงใจ 3 ทาง ซึ่งหนึ่งในนั้นประกอบด้วย แรงจูงใจด้านสังคม (social motive) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ ได้แก่ การสัมผัสกับสิ่งแวดล้อมโดยได้รับอิทธิพลมา เช่น บุคคล สถาบัน วัฒนธรรม ค่านิยม ความนึกคิด ความเชื่อ ขนบธรรมเนียมประเพณี แรงจูงใจลักษณะนี้ที่สำคัญ ได้แก่ ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จ ต้องการให้สังคมยอมรับ ต้องการตำแหน่งฐานะทางสังคม ชื่อเสียง เกียรติยศ อำนาจ ความสุขสบาย สนุกสนานในการร่วม และพักผ่อนกับหมู่คณะ และสอดคล้องกับ มลิวัลย์ ผิวคราม (ถวิล เกื้อกุลวงศ์. 2558. 94-114; อ้างอิงจาก มลิวัลย์ ผิวคราม. 2549. การศึกษาองค์ประกอบแรงจูงใจในการเปนนักกีฬาของสถาบันกีฬา 2549. หน้า 13) ได้แบ่งแรงจูงใจตามลักษณะความต้องการต่าง ๆ โดยหนึ่งในนั้น ได้แก่ แรงจูงใจด้านสังคม เนื่องจากมนุษย์เป็นสัตว์สังคมจึงต้องมีการติดต่อสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน มีการอยู่ร่วมกันเพื่อจะได้เป็น

ส่วนหนึ่งของสังคมและได้รับการยกย่อง การที่บุคคลติดต่อกันนั้นมิใช่เพื่อมิตรภาพเพียงอย่างเดียว หากแต่ต้องการให้ผู้อื่นยอมรับศรัทธาและเชื่อถือได้

ด้านเกียรติยศชื่อเสียง

นักเรียนเลือกเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นต่างก็มีแรงจูงใจในด้านเกียรติยศชื่อเสียง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ตัวแปรย่อยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษา ที่เลือกมากที่สุดคือ อยากได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น ๆ และอยากเป็นผู้มีเกียรติทางสังคม สอดคล้องกับ ศิริการณ น้อยวังหิน (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเล่นกีฬาแบดมินตันของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 35 ณ จังหวัดสุพรรณบุรี ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักกีฬาแบดมินตันหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 35 ณ จังหวัดสุพรรณบุรี ระดับอายุทั่วไป จำนวน 60 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้มาการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาแบดมินตัน ตามกรอบแนวคิดของมาสโลว์ (Maslow) 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ผลการวิจัย พบว่า ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง มีระดับแรงจูงใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.80) และสอดคล้องกับ ธีรารุณี บุญช่วยเหลือ (2556: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกเล่นสโมสรรดิวชั้น 1 ของนักกีฬาฟุตบอล มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกเล่นสโมสรรดิวชั้น 1 และศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกเล่นสโมสรรดิวชั้น 1 ของนักกีฬาฟุตบอล กลุ่มตัวอย่างคือ นักฟุตบอลสโมสรรดิวชั้น 1 ของนักกีฬาฟุตบอล จำนวน 251 คน ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกเล่นสโมสรรดิวชั้น 1 ของนักกีฬาฟุตบอลโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด โดยอันดับที่สองคือ ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง

ด้านความก้าวหน้าในอนาคต

นักเรียนเลือกเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นต่างก็มีแรงจูงใจในด้านความก้าวหน้าในอนาคต โดยรวมอยู่ในระดับมาก ตัวแปรย่อยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ที่เลือกมากที่สุดคือ มีความมั่นคงในหน้าที่การงานในอนาคต สอดคล้องกับ จิตรรัตนา รัตนวิวัฒน์ (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจ

ในการเลือกเล่นกีฬาของนักกีฬามวยปล้ำ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย รวมทั้งสิ้นจำนวน 242 คน เพศชาย จำนวน 142 คน เพศหญิง จำนวน 100 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย แบบสอบถามดังกล่าวประกอบด้วย แรงจูงใจด้านต่าง ๆ 4 ด้าน คือ 1) ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ 2) ด้านสุขภาพและพละนามัย 3) ด้านรายได้และผลประโยชน์และ 4) ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้า ผลการวิจัย พบว่า แรงจูงใจภาพรวมในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ด้านสุขภาพและพละนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้า มีแรงจูงใจในระดับมาก

จากการศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา จำแนกตามเพศ อายุ และประสบการณ์ในการชกมวยสากลสมัครเล่น เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ระหว่างเพศชายและเพศหญิง

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเมื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา พบว่า แรงจูงใจด้านสุขภาพและพละนามัย แรงจูงใจด้านรายได้และผลประโยชน์ แรงจูงใจด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ แรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ระหว่างเพศชายและเพศหญิง พบว่า มีความแตกต่างกัน สอดคล้องกับ Vincent; & Charles (1997: A-109) ได้ศึกษาการเข้าร่วมแข่งขันฟุตบอลในโรงเรียนและระดับมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาชาย 52 คน นักกีฬาหญิง 46 คน ผลการศึกษา พบว่า นักกีฬาที่เข้าร่วมเพราะต้องการความสนุกสนาน ปรับปรุงทักษะให้ดีขึ้น และการมีเพื่อนใหม่ นักกีฬาชายที่เข้าร่วมเพราะต้องการมีสมรรถภาพร่างกายที่ดีตามแบบฉบับของนักกีฬาฟุตบอล ตรงกันข้ามกับนักกีฬาหญิงไม่ได้สนใจเรื่องสมรรถภาพร่างกายหรือเรื่องของชัยชนะมากไปกว่าเรื่องการมีเพื่อนในทีม สอดคล้องกับทฤษฎีลำดับความต้องการของมาสโลว์ ซึ่งเป็นความต้องการในระดับต่ำ (lower order needs) ประกอบด้วยความต้องการทางร่างกาย ความต้องการความปลอดภัยและมั่นคง และความต้องการความผูกพันหรือการยอมรับ กล่าวคือ เพศชายและหญิงนั้นมีความต้องการหรือแรงจูงใจพื้นฐานที่แตกต่างกันตามลักษณะของเพศ อีกทั้งกีฬามวยสากลสมัครเล่นสังคมส่วนใหญ่ยังคงให้การปลูกฝังว่าเป็นกีฬาของลูกผู้ชายจึงทำให้มีเพศ

หญิงที่ให้ความสนใจมีจำนวนน้อย แต่ด้วยสังคมโลกที่เปลี่ยนไปกีฬามวยสากลสมัครเล่นได้แพร่หลาย ออกไปอย่างกว้างขวางทำให้มีผู้คนที่ให้ความสนใจมากขึ้นในทุกเพศทุกวัย ทั้งในส่วนที่เล่นเพื่อการศึกษา และเพื่อออกกำลังกายตามสมัยนิยม

ส่วนแรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียง และแรงจูงใจด้านความก้าวหน้าในอนาคตนั้น ระหว่างเพศชายและเพศหญิง พบว่า ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับทฤษฎีลำดับความต้องการของมาสโลว์ ความต้องการในระดับสูง (higher order needs) ประกอบด้วย ความต้องการการยกย่องและความต้องการความสำเร็จในชีวิต ซึ่งเป็นผลประโยชน์ที่ได้หลังจากการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น แสดงให้เห็นว่าเพศชายและเพศหญิงให้ความสำคัญต่อความสำเร็จและผลประโยชน์ที่ได้หลังจากการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นไม่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นความต้องการขั้นสูงที่สุดที่ได้สุดท้ายจากการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นเป็นผลให้แรงจูงใจเหล่านี้ไม่แตกต่างกัน

การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ระหว่างช่วงอายุ 12-14 ปี 15-16 ปี และ 17-มากกว่า 18 ปี จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเมื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา พบว่า แรงจูงใจด้านสุขภาพและอนามัย แรงจูงใจด้านรายได้และผลประโยชน์ แรงจูงใจด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ แรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียง แรงจูงใจด้านความก้าวหน้า ในอนาคต ระหว่างช่วงอายุ 12-14 ปี 15-16 ปี และ 17-มากกว่า 18 ปี พบว่า มีความแตกต่างกัน กล่าวคือ ในช่วงอายุที่แตกต่างกันนั้นเป้าหมายหรือลำดับขั้นของความต้องการของแต่ละคนจะแตกต่างกันไปตามอายุและวุฒิภาวะของตนเอง ยิ่งถ้านักกีฬามีอายุที่มากขึ้นเป้าหมายหรือความต้องการก็ยิ่งสลับซับซ้อนขึ้น สอดคล้องกับทฤษฎีลำดับแรงจูงใจของมาสโลว์ ได้อธิบายว่า แรงจูงใจของมนุษย์มีลำดับขั้นตอนตั้งแต่ขั้นต่ำสุดถึงขั้นสูงสุดมีทั้งหมด 5 ขั้นตอนด้วยกัน คือ ความต้องการทางสรีรวิทยา (physiological need) ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (safety need) ความต้องการเป็นการเป็นเจ้าของและความต้องการความรัก (belongingness and love need) ความต้องการมีศักดิ์ศรีจากตนเอง และผู้อื่น (esteem need from oneself and others) ความต้องการเป็นมนุษย์โดยสมบูรณ์ (self actualized need) โดยแรงจูงใจลำดับต้นต้องได้รับการตอบสนองก่อนแรงจูงใจลำดับสูง จากทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ สามารถแบ่งความต้องการออกได้เป็น 2 ระดับ คือ 1. ความต้องการในระดับต่ำ (lower order needs) ประกอบด้วยความต้องการทางร่างกาย ความต้องการความปลอดภัย

และมั่นคง และความต้องการความผูกพันหรือการยอมรับ 2. ความต้องการในระดับสูง (higher order needs) ประกอบด้วย ความต้องการการยกย่องและความต้องการความสำเร็จในชีวิต

ส่วนแรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ระหว่างช่วงอายุ 12-14 ปี 15-16 ปี และ 17-มากกว่า 18 ปี พบว่า ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ บุคคลที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬาทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น บิดา มารดา ผู้ปกครอง ญาติ พี่น้อง ครู อาจารย์ และผู้ฝึกสอน มีผลต่อแรงจูงใจของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นในทุกช่วงอายุไม่แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่านักกีฬาในทุกช่วงอายุให้ความสำคัญกับแรงจูงใจดังกล่าวซึ่งเป็นแรงจูงใจทางด้านสังคม หรือแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ (social motivation) แรงจูงใจชนิดนี้มีจุดเริ่มต้นส่วนใหญ่มาจากประสบการณ์ทางสังคมในอดีตของบุคคล และจุดมุ่งหมายของแรงจูงใจชนิดนี้มีความสัมพันธ์กับการแสดงปฏิกิริยาของบุคคลอื่น ๆ ที่มีต่อตนเอง สอดคล้องกับ สมนึก บุญนาค (2548: 16) ได้กล่าวถึง แรงจูงใจทางสังคม (social motives) ว่าเป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ในสังคม อาจได้รับอิทธิพลโดยตรงจากสิ่งเร้าที่บุคคล หรือจากวัตถุที่มองเห็นได้ จับต้องได้ หรือมาจากภาวะสังคมที่มองไม่เห็นก็ได้ เช่น การมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น การเป็นผู้นำ การสร้างมิตร เป็นต้น

การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ระหว่างประสบการณ์การชกมวย 1-2 ปี 3-4 ปี และมากกว่า 4 ปีจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเมื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา พบว่า แรงจูงใจด้านสุขภาพและอนามัย แรงจูงใจด้านรายได้และผลประโยชน์ แรงจูงใจด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ แรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง แรงจูงใจด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง และแรงจูงใจด้านความก้าวหน้าในอนาคต ระหว่างประสบการณ์การชกมวย 1-2 ปี 3-4 ปี และมากกว่า 4 ปี พบว่า มีความแตกต่างกัน กล่าวคือ นักกีฬาที่มีประสบการณ์แตกต่างกันก็จะมีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาที่แตกต่างกันด้วย สิ่งที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจมีหลาย ๆ ด้านด้วยกัน โดยส่วนใหญ่แล้ว เป็นสภาพธรรมชาติของแต่ละบุคคล กล่าวคือเมื่อบุคคลมีลักษณะที่ต่างกันด้วยร่างกาย วัย อายุ การศึกษา และวุฒิภาวะ ก็จะทำให้เกิดแรงจูงใจที่แตกต่างกันไป แรงจูงใจอย่างใดอย่างหนึ่งใช้ได้กับบุคคลหนึ่งแต่อาจจะใช้ไม่ได้กับบุคคลอื่น เนื่องจากแรงขับหรือความต้องการไม่เหมือนกัน นอกจากนี้สถานการณ์ และสิ่งเร้าทางสังคมรอบข้างก็มีอิทธิพลต่อการเกิดแรงจูงใจ เช่น การแข่งขัน การร่วมมือจุดมุ่งหมาย และความทะเยอทะยานของแต่ละคนที่ต้องการให้สังคมยอมรับความสามารถตัวเองก็มีส่วนทำให้เกิดแรงจูงใจทั้งสิ้น สอดคล้องกับ พิชิต เมืองนาโพธิ์ (ศิริการณ น้อยวังหิน. 2550. 16; อ้างอิงจาก พิชิต เมืองนาโพธิ์. 2534. เอกสารประกอบการสอน พ437 จิตวิทยาการกีฬา. หน้า 76-77) ได้

กล่าวถึงวิธีการสร้างแรงจูงใจเพื่อให้เกิดความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาข้อหนึ่งที่ว่า ให้นักกีฬาได้รับประสบการณ์แห่งการประสบความสำเร็จทั่วถึงในการกีฬา การจัดสภาพแวดล้อมในการกีฬาควรจัดให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ ซึ่งทำให้เพิ่มแรงจูงใจในการเล่นกีฬามากยิ่งขึ้น แสดงให้เห็นว่าประสบการณ์ในการเล่นกีฬานั้นมีผลที่ทำให้แรงจูงใจ แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษา แรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา พบว่า แรงจูงใจที่มีผลต่อการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ได้แก่ แรงจูงใจด้านรายได้และผลประโยชน์ โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ได้ระดับมากที่สุด ได้แก่ 1) ได้รับเงินรางวัลจากชัยชนะในการแข่งขัน และ 2) ได้รับเงินเบี้ยเลี้ยงในระหว่างการฝึกซ้อมและการแข่งขัน รองลงมา ได้แก่ แรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ได้ระดับมากที่สุด ได้แก่ 1) ครอบครัวมีความภาคภูมิใจและให้การสนับสนุนให้เป็นนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น และ 2) มีความประทับใจในนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น และต้องการเอาแบบอย่างนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่สร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศชาติ รองลงมา ได้แก่ แรงจูงใจด้านสุขภาพและอนามัย โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ได้ระดับมากที่สุด ได้แก่ 1) ต้องการออกกำลังกายแบบแปลก ๆ และท้าทาย และ 2) ทำให้สุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้ฝึกสอน และบุคคลที่เกี่ยวข้อง ควรให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างแรงจูงใจในด้านรายได้และผลประโยชน์ โดยเฉพาะเรื่องของเงินรางวัลและเบี้ยเลี้ยงที่ได้จากการฝึกซ้อม รวมถึงการให้แรงจูงใจในด้านของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ทั้งในส่วนของครอบครัวที่ให้การสนับสนุน และบุคคลตัวอย่างที่ประสบความสำเร็จในด้านกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ เนื่องจากเป็นแรงจูงใจที่นักกีฬาส่วนใหญ่ให้ความสำคัญ และเป็นแรงผลักดันที่จะทำให้นักกีฬาสนใจเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นให้ประสบความสำเร็จต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในการเข้าร่วมแข่งขันในระดับชาติ
2. ควรทำการศึกษาแรงจูงใจของการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬามวยสากลสมัครเล่น เพื่อพัฒนากีฬามวยสากลสมัครเล่นให้ก้าวสู่ระดับนานาชาติ

3. ควรทำการศึกษาแนวทางในการพัฒนากีฬามวยสากลสมัครเล่นให้กับสมาคมกีฬามวยสากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย

จุดเด่น

1. แรงจูงใจเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญที่จะทำให้ให้นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ในการศึกษาแรงจูงใจจะทำให้ผู้เกี่ยวข้องทราบถึงลำดับความสำคัญของแรงจูงใจในแต่ละด้านที่จะนำมาใช้ในการกระตุ้น ปรับเปลี่ยนความคิด ทักษะ และพฤติกรรมในเชิงบวก

2. แรงจูงใจด้านรายได้และผลประโยชน์ เป็นแรงจูงใจที่มีผลต่อนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น โดยเฉพาะในเรื่องของเงินรางวัลในขณะฝึกซ้อมและการแข่งขัน ทำให้ผู้เกี่ยวข้องสามารถนำไปเป็นแนวทางสร้างแรงจูงใจให้นักกีฬาสนใจฝึกซ้อมและประสบความสำเร็จต่อไป

จุดด้อย

การศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น เป็นการศึกษาเฉพาะนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ซึ่งมีบริบทและปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นเฉพาะของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ซึ่งไม่ครอบคลุมกับนักเรียนอื่น ๆ ที่สนใจเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมาก

บรรณานุกรม

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2550). **แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2550 – 2554).**

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การค้ำ สกสค.

กิ่งแก้ว ทรัพย์พระวงศ์. (2550). **จิตวิทยาทั่วไป.** พิมพ์ครั้งที่ 15. กรุงเทพฯ: บริษัทฐานบัณฑิต

จำกัด.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2529). **แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ.**

2530-2534). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

เฉลิมรัตน์ ทองศิริมณีรัตน์. (2551, มกราคม). **แรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของเยาวชน**

ในจังหวัดลำปาง พ.ศ. 2551. วารสารคณะพลศึกษา. ปีที่ 14(1): 128.

ชาญชัย โพธิ์คลัง. (2532). **หลักพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ในการฝึกกีฬา.** กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

ชูศรี วงศ์รัตน์. (2550). **แปลความหมายเปรียบเทียบเกณฑ์ เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย.**

พิมพ์ครั้งที่ 10. นนทบุรี: ไทยเนรมิต กิจอินเตอร์ โพรเกรสซิฟ.

โชติกา ระโส. (2555). **แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.**

ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (การอุดมศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ฐิติมา เมืองจันทร์. (2553). **แรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักเรียนโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551.**

ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (พลศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ.

ดวงพร โพธิ์สร. (2558). **แรงจูงใจในการปฏิบัติงานและความผูกพันต่อองค์กรของครูผู้ดูแลเด็ก**

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดฉะเชิงเทรา. ปริญญาานิพนธ์

รัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิต (การจัดการบริหารทั่วไป). วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ

มหาวิทยาลัยบูรพา.

ถวิล เกื้อกุลวงศ์. (2558). **การจูงใจเพื่อผลงาน.** นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขต

พระราชวังสนามจันทร์.

เทเวศร์ พิริยะพูนท์. (2529). **หลักการฝึกกีฬาว่ายน้ำ.** กรุงเทพฯ: สยามบรรณาการพิมพ์.

ธราวุฒิ บุญช่วยเหลือ. (2556). **แรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกเล่นสโมสรวีดิชั่น 1 ของนักกีฬา**

ฟุตบอล. สารนิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยเกริก.

ธีรรุฒิ พรหมจรรย์. (2556). **แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขัน**

- กีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 37. ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (พลศึกษา).
คณะพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2553). **เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย.**
พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: ศรีอนันต์การพิมพ์.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภาน. (2544). **จิตวิทยาการศึกษา.** กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- พนมไพร ไชยรงค์. (2542). **เอกสารประกอบการสอนวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว.**
สุพรรณบุรี: วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี
- พิชิต เมื่อนาโพธิ์. (2534). **เอกสารประกอบการสอน พ437 จิตวิทยาการศึกษา.** กรุงเทพฯ:
ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พีระพงศ์ บุญศิริ. (2536). **จิตวิทยาการศึกษา.** กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ไพโรจน์ สายแก้ว. (2553). **แรงจูงใจในการเลือกเรียนโรงเรียนกีฬา ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (พลศึกษา).**
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ภัทรดนัย ประสานตรี. (2556). **แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอล
ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 40. ปริญญาานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต (การจัดการเรียนรู้พลศึกษา).** บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มุกดา ศรียงค์. (2540). **จิตวิทยาทั่วไป.** กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- มลิวัดย์ ผิวคราม. (2549). **การศึกษาของคประกอบแรงจูงใจในการเปนนักกีฬาของสถาบันกีฬา.
สถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.**
- โรงเรียนกีฬา. (2557). **ประวัติโรงเรียนกีฬา.** สืบค้นเมื่อ 2 มกราคม 2560, จาก
http://www.spss.ac.th/index.php?option=com_content&view=article&id=74&Itemid=290.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2534, มกราคม-ธันวาคม). **บทบาทของจิตวิทยาการศึกษาที่มีต่อการสอนและ
พลศึกษา. จิตวิทยาการศึกษา. 2534(28): 11-12.**
- ศิริการณ น้อยวังหิน. (2550). **แรงจูงใจในการเล่นกีฬาแบดมินตันของนักกีฬาหญิงในการแข่งขัน
กีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 35 ณ จังหวัดสุพรรณบุรี. ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
(พลศึกษา).** บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สนอง คุณมี. (2549). **แรงจูงใจในการเป็นนักมวยไทยอาชีพของนักมวยไทยในเวทีมวยมาตรฐาน
ปี พ.ศ. 2549. ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (พลศึกษา).** บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- สมนึก บุญนา. (2548). **แรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬามวยไทยของนักเรียนชาย ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547.** ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (พลศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น. (2553). **ความสำคัญของแรงจูงใจ.** สืบค้นเมื่อ 16 ตุลาคม 2559, จาก <http://www.tpa.or.th/>.
- สรายุธ รักรู้. (2554). **แรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกรีฑาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39.** ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (พลศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สืบสาย บุญวีรบุตร. (2541). **จิตวิทยาการศึกษา.** ชลบุรี: ชลบุรีการพิมพ์.
- สุชา จันทร์หอม. (2557). **จิตวิทยาทั่วไป.** กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชย์.
- สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. (2539). **เอกสารประกอบการสอนจิตวิทยาการศึกษา.** กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- _____. (2541). **เอกสารประกอบการสอนวิชา พล 411 จิตวิทยาการศึกษา.** กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุรัตน์ เสียงหล่อ. (2543). **เอกสารประกอบการสอน พล174 มวยสากล.** กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Amorase, T.& Hom, T. S. (1995). **A Season- Long Examination of Intrinsic Motivation in First Year College Athletes: Relationships with Coaching Behavior.** *Journal of Sport and Exercise Psychology.* 1995 NASPSA Abstracts. 17: 20; Human Kinetics Publishers.
- Fisher and Corcoran. (1994). **Measure and Clinical Practice.** 2nd New York: The free Press Publishing.
- Jennifer, A. (2005). **A Comparison of Intrinsic Motivation Scores for Two groups of Preadolescent athletes.** *Dissertation Abstracts.* M.Sc.: lakehead University.
- Karussanu, Maria & Roberts Glyn C. (1995). **Motivation in Physical Activity: the Role of Motivation Climate, Intrinsic Motivation, and Self-Efficacy,** *Journal of Sport and Exercise Personality.* NASPSA Abstracts. Human Kinetics Publishers.Inc.
- Maslow, A.H. (1970). **Motivation and personality.** 2nd ed. New York: Haper & Row.

McGreger, D. (1960). **The human side of enterprise**. New York: McGraw-Hill.

Salguero; et al. (2004). **Relationship between Perceived Physical Ability and Sport Participation Motivation in Yong Competitive Swimmers**. *Journal of Sport Medicine and Physical Fitness*. 44(3): 249.

Vincent. J T; & Charles. (1997). **Motivation for Participation in High School Soccer**. *Research Quarterly for Exercise and Sport*. 68(1) A- 109.

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

มหาวิทยาลัยกาฬฟ้าแห่งชาติ

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- รายนามผู้เชี่ยวชาญ
- หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ
- หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บแบบสอบถาม
- ค่าดัชนีความสอดคล้อง
- แบบสอบถาม

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชาญ มะวิญธร อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ ภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพัชริน เขมรัตน์ อาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
3. ดร.โรแมน บุญถม ครู ชำนาญการพิเศษ หัวหน้าผู้ฝึกสอนกีฬามวยสากลสมัครเล่น โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครสวรรค์
4. นาวาเอกทวีวัฒน์ อิสลาม หัวหน้าผู้ฝึกสอนทีมชาติไทยชุดปัจจุบัน (ทีมชาย)
5. นาวาอากาศตรีทรงศักดิ์ แก่นท้าว หัวหน้าผู้ฝึกสอนทีมชาติไทยชุดปัจจุบัน (ทีมหญิง)

ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อความแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียน
โรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านสุขภาพอนามัย

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 5	ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง ของข้อความ
1	1	1	1	1	1	1.00
2	1	0	1	0	1	0.60
3	1	0	1	1	1	0.80
4	1	1	1	1	1	1.00
5	0	1	1	0	1	0.60
6	1	1	1	0	1	0.80
7	1	1	1	1	1	1.00
8	1	0	1	0	1	0.60
9	0	1	1	0	1	0.60
10	1	1	1	0	1	0.80

ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อความแรงจูงใจในการเล่นกีฬา มวยสากลสมัครเล่นของนักเรียน
โรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านรายได้และผลประโยชน์

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 5	ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง ของข้อความ
1	1	1	1	1	1	1.00
2	1	1	1	1	1	1.00
3	1	1	1	1	1	1.00
4	1	0	1	0	1	0.60
5	1	1	1	1	0	0.80
6	1	0	1	1	0	0.60
7	1	0	0	1	1	0.60
8	0	1	0	1	1	0.60
9	1	0	1	1	1	0.80
10	1	1	1	1	0	0.80

ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อความแรงจูงใจในการเล่นกีฬา มวยสากลสมัครเล่นของนักเรียน
โรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 5	ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง ของข้อความ
1	1	0	1	1	1	0.80
2	1	1	0	1	1	0.80
3	1	1	1	1	1	1.00
4	1	1	1	1	1	1.00
5	1	1	1	1	1	1.00
6	1	0	0	1	1	0.60
7	1	1	1	0	1	0.80
8	1	1	0	1	1	0.80
9	0	1	1	1	0	0.60
10	1	1	1	1	1	1.00

ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อความแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียน
โรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 5	ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง ของข้อความ
1	1	1	1	1	1	1.00
2	1	1	1	1	1	1.00
3	1	1	1	1	1	1.00
4	1	0	1	0	1	0.60
5	1	1	1	1	1	1.00
6	1	1	1	1	1	1.00
7	1	0	0	1	1	0.60
8	1	0	1	0	1	0.60
9	1	1	1	1	1	1.00
10	1	1	1	1	1	1.00

ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อความแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียน
โรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านเกียรติยศชื่อเสียง

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 5	ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง ของข้อความ
1	1	1	1	1	1	1.00
2	1	0	1	1	0	0.60
3	1	1	1	1	1	1.00
4	1	1	1	1	1	1.00
5	1	1	1	1	1	1.00
6	1	1	1	1	1	1.00
7	1	1	1	1	1	1.00
8	1	0	1	1	1	0.80
9	1	0	1	0	1	0.60
10	1	1	1	1	1	1.00

ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อความแรงจูงใจในการเล่นกีฬา มวยสากลสมัครเล่นของนักเรียน
โรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา ด้านความก้าวหน้าในอนาคต

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 5	ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง ของข้อความ
1	1	1	1	1	1	1.00
2	1	1	1	1	1	1.00
3	1	1	1	1	1	1.00
4	1	1	1	1	1	1.00
5	1	1	0	1	1	0.80

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบวดยาสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา

สังกัดสถาบันการพลศึกษา

.....
คำชี้แจง แบบสอบถามชุดนี้สร้างขึ้นเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบวดยาสากลสมัครเล่นนักเรียนโรงเรียนกีฬา

สังกัดสถาบันการพลศึกษา

แบบสอบถามชุดนี้มีทั้งหมด 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบวดยาสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา โดยแบ่งออกเป็น 6 ด้าน คือด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรักความถนัด และความสนใจ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านความก้าวหน้าในอนาคต เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด (open ended) ให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบวดยาสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา

ให้ผู้ตอบแบบสอบถามแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบวดยาสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา กรุณาใส่เครื่องหมาย (✓) ลงใน ช่องที่ท่านเห็นสมควรต่อไป แล้วพิจารณาว่าแรงจูงใจที่ทำให้ท่านตัดสินใจเล่นกีฬาบวดยาสากลสมัครเล่นอยู่ในระดับใด ซึ่งในแต่ละข้อจะมีคำตอบ 5 ระดับ ดังนี้

5 มากที่สุด	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
4 มาก	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
3 ปานกลาง	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2 น้อย	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1 น้อยที่สุด	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ข้อเสนอแนะก่อนทำแบบสอบถาม

ขอให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบคำถามในแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเล่นกีฬา มวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา ประกอบด้วย ทั้ง 6 ด้าน ด้านสุขภาพอนามัย, ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านความก้าวหน้าในอนาคต ด้วยความตั้งใจ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended) และเป็นไปตามความเป็นจริง

ข้อมูลจากแบบสอบถามนี้ ผู้วิจัยจะเก็บไว้เป็นความลับ และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวม ดังนั้นจึงขอความกรุณาผู้ตอบแบบสอบถามโปรดตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงให้มากที่สุด และโปรดตอบให้ครบทุกข้อ

ผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ยงยุทธ ลาदनอก

นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาพลศึกษา
สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี

แบบสอบถามแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา
สังกัดสถาบันการพลศึกษา

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียน
โรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น

12 ปี-14 ปี

15 ปี -16 ปี

17 -มากกว่า 18 ปี

3. ท่านมีประสบการณ์ในการชกมวยสากลสมัครเล่นมาแล้วกี่ปี

1ปี – 2 ปี

3ปี – 4 ปี

มากกว่า4 ปี

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักเรียนโรงเรียนกีฬา
สังกัดสถาบันการพลศึกษา

ข้อคำถาม	ระดับแรงจูงใจ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ด้านสุขภาพอนามัย					
1. ทำให้สุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์					
2. ทำให้สายตาที่ว่องไว					
3. มีความอดทนในการออกกำลังกาย					
4. มีความคล่องแคล่วว่องไวในการออกกำลังกาย					
5. ส่งเสริมบุคลิกภาพให้ดีขึ้น					
6. ฝึกทักษะในการใช้เท้าและมือในการเคลื่อนไหว					
7. ทำให้ร่างกายอ่อนตัวและยืดหยุ่นได้ดี					
8. เพื่อเป็นการผ่อนคลายความตึงเครียด					
9. ต้องการออกกำลังกายแบบแปลกๆและท้าทาย					
10. ทำให้มีสมาธิและความเชื่อมั่น					

ข้อความ	ระดับแรงจูงใจ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ด้านรายได้และผลประโยชน์					
1. ได้รับเงินเบี้ยเลี้ยงในระหว่างการฝึกซ้อมและการแข่งขัน					
2. ได้รับเงินรางวัลจากชัยชนะในการแข่งขัน					
3. มีเงินรายได้จากผู้สนับสนุน					
4. ได้สิทธิเข้าศึกษาต่อในสถาบันการพลศึกษาที่มีชื่อเสียง					
5. ได้รับสวัสดิการต่าง ๆ ในสถาบันการศึกษา					
6. เป็นนักกีฬาที่ไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย					
7. มีที่พักอาศัยในการเก็บตัวฝึกซ้อม					
8. ได้รับสวัสดิการด้านการประกันชีวิตกรณีเสียชีวิตจากการฝึกซ้อม					
9. มีโอกาสได้ไปท่องเที่ยวพร้อมกับการแข่งขัน					
10. มีโอกาสได้รู้จักคนในสังคมกว้างขวางขึ้น					

ข้อความถาม	ระดับแรงจูงใจ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ					
1. ได้รับความรักและความสนใจจากบิดา มารดา					
2. ได้รับความรักและความสนใจจากบุคคลใน วงการกีฬา					
3. ได้รับความรักและความสนใจในสถานศึกษาและ สถานที่ทำงาน					
4. ได้รับความรักและความสนใจจากผู้ฝึกสอน					
5. มีความรักและสนใจในกีฬามวยสากลสมัครเล่น					
6. ได้มีโอกาสดูการแข่งขันกีฬามวยสากลสมัครเล่น ระดับต่าง ๆ					
7. มีความสนใจในกีฬามวยสากลสมัครเล่น ตั้งแต่เด็ก					
8. ต้องการรู้และเข้าใจถึงคุณค่าของกีฬามวยสากล สมัครเล่น					
9. มีความถนัดในกีฬาประเภทที่ต้องมีการเคลื่อนที่ อย่างรวดเร็ว					
10. มีความชอบในกีฬาที่ต้องชิงไหวชิงพริบ ตลอดเวลา กับคู่ต่อสู้					

ข้อคำถาม	ระดับแรงจูงใจ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง					
1. ต้องการเอาใจปิตามารดาและญาติพี่น้อง					
2. ครอบครัวมีความภาคภูมิใจและให้การสนับสนุนให้เป็นนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น					
3. เพื่อนๆหรือครูพลศึกษาแนะนำให้เล่นเนื่องจากเห็นว่ามึทักษะและมีร่างกายที่เหมาะสม					
4. ต้องการมีเพื่อนมาก ๆ จากคนที่ซ้อมมวยสากลสมัครเล่น					
5. มีความภาคภูมิใจในตัวผู้ฝึกสอน					
6. มีความประทับใจในนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นและต้องการเอาแบบอย่างนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่สร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศไทย					
7. มีความประทับใจในกองเชียร์ที่มาเชียร์ขณะทำการแข่งขัน					
8. มีความคิดว่ากีฬามวยสากลสมัครเล่นช่วยพัฒนาความสามารถเชิงกีฬาของตนให้สูงขึ้นได้					
9. ได้รับการชักชวนจากคนในวงการกีฬามวยสากลสมัครเล่น					
10. ญาติและคนใกล้ตัวประสบความสำเร็จจึงอยากเล่นตาม					

ข้อความ	ระดับแรงจูงใจ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ด้านเกียรติยศชื่อเสียง					
1. อยากได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น ๆ และอยากเป็นผู้มีเกียรติในทางสังคม					
2. มองเห็นโอกาสที่จะชนะโดยใช้ประสบการณ์ เป็นพื้นฐาน					
3. ต้องการทำชื่อเสียงให้กับตนเอง					
4. ต้องการทำชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูล					
5. ต้องการทำชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ					
6. ได้รับการเผยแพร่ผลงานการแข่งขันตาม สื่อมวลชน					
7. มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง					
8. มีโอกาสเป็นนักกีฬาทิมชาติได้ง่าย					
9. คิดว่าเล่นกีฬาที่มีคนเล่นน้อย มีโอกาสมีชื่อเสียง ได้มากกว่า					
10. ทำให้ครอบครัวและบุคคลใกล้ชิดได้รับชื่อเสียง เช่นเดียวกับตนเอง					

ข้อความ	ระดับแรงจูงใจ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ด้านความก้าวหน้าในอนาคต					
1. มีโอกาสในการเลือกเรียนในสถาบันศึกษาที่สูงขึ้น					
2. มีโอกาสได้ทำงานจากการเป็นนักกีฬา					
3. มีโอกาสเลือกอาชีพที่ตนเองชอบ					
4. มีโอกาสได้ทำงานที่มีค่าตอบแทนสูง					
5. มีความมั่นคงทางการเงิน					
6. มีความมั่นคงในหน้าที่การงานในอนาคต					
7. มีโอกาสได้เดินทางต่างประเทศ					
8. ต้องการพัฒนาทักษะมวยสากลสมัครเล่นให้สูงขึ้นไปอีกระดับหนึ่งเพื่อสร้างโอกาสที่จะติดทีมชาติในอนาคต					
9. ต้องการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาหรือครูพลศึกษาในอนาคต					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ .....

(.....)

วันที่.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภาคผนวก ข

ใบรับรองจริยธรรมการวิจัย

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายยงยุทธ ลาคนอก
วัน เดือน ปีเกิด	20 มกราคม 2526
สถานที่เกิด	อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	1 หมู่ 4 ถนนมาลัยแมน ตำบลบัวใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี รหัสไปรษณีย์ 72000
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	ผู้เชี่ยวชาญกีฬา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี ตำบลบัวใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี 72000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2550	ปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา ศิลปศาสตร์ โปรแกรมวิชา รัฐประศาสนศาสตร์ (ศศ.บ.) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
พ.ศ. 2552	ปริญญาโท รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการสาธารณสุข (รป.บ.) มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
พ.ศ. 2562	ปริญญาโท ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา (ศษ.ม.) สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี